

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Ioan BUGNARUG

Dan-Cătălin COVACI

Lidia-Claudia FILEA

Daniel-Vasile MEILĂ

RELIGIE

**CULTUL BAPTIST
CLASA A VII-A**

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

Acest manual este proprietatea Ministerului Educației Naționale.
Acest manual este aprobat prin Ordinul Ministrului Educației Naționale
nr. 4500/18.07.2019 și este realizat în conformitate cu Programa școlară aprobată prin
Ordinul Ministrului Educației Naționale cu nr. 3393/28.02.2017.

*116.111 – numărul de telefon de asistență pentru copii

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Ioan BUGNARUG

Lidia-Claudia FILEA

Dan-Cătălin COVACI

Daniel-Vasile MEILĂ

RELIGIE

Cultul baptist

Manual pentru clasa a VII-a

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ S.A.

ACEST MANUAL A FOST FOLOSIT DE:						
Anul	Numele elevului care a primit manualul	Clasa	Școala	Anul școlar	Starea manualului*	
					la primire	la returnare
1.						
2.						
3.						
4.						

* Starea manualului se va înscrie folosind termenii: nou, bun, îngrijit, nesatisfăcător, deteriorat.

Cadrele didactice vor controla dacă numele elevului este scris corect.

Elevii nu trebuie să facă niciun fel de însemnări pe manual.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Religie - cultul baptist - manual pentru clasa a VII-a, Ioan Bugnarug, Dan-Cătălin Covaci, Lidia-Claudia Filea, Daniel-Vasile Meilă / - București: Editura Didactică și Pedagogică, 2019
ISBN 978-606-31-0997-3

I. Ioan Bugnarug

II. Dan-Cătălin Covaci

III. Lidia-Claudia Filea

81

© **E.D.P. 2019.** Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate Editurii Didactice și Pedagogice, București. Orice preluare, parțială sau integrală, a textului sau a materialului grafic din această lucrare se face numai cu acordul scris al editurii.

EDITURA DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ, S.A.

Str. Spiru Haret nr. 12, sector 1, cod 010176, București

Tel.: 021.315.38.20

Tel./fax: 021.312.28.85

e-mail: office@edituradp.ro

www.edituradp.ro

Librăria E.D.P.: Str. Gen. Berthelot nr. 28-30

Comenzi pentru această lucrare se primesc:

• prin poștă, pe adresa editurii

• prin e-mail: comenzi@edituradp.ro
comercial@edituradp.ro

• prin telefon/fax: 021.315.73.98

Referenți: preuniversitar: BĂRNUȚ Daniel

universitar: TIMIȘ Vasile

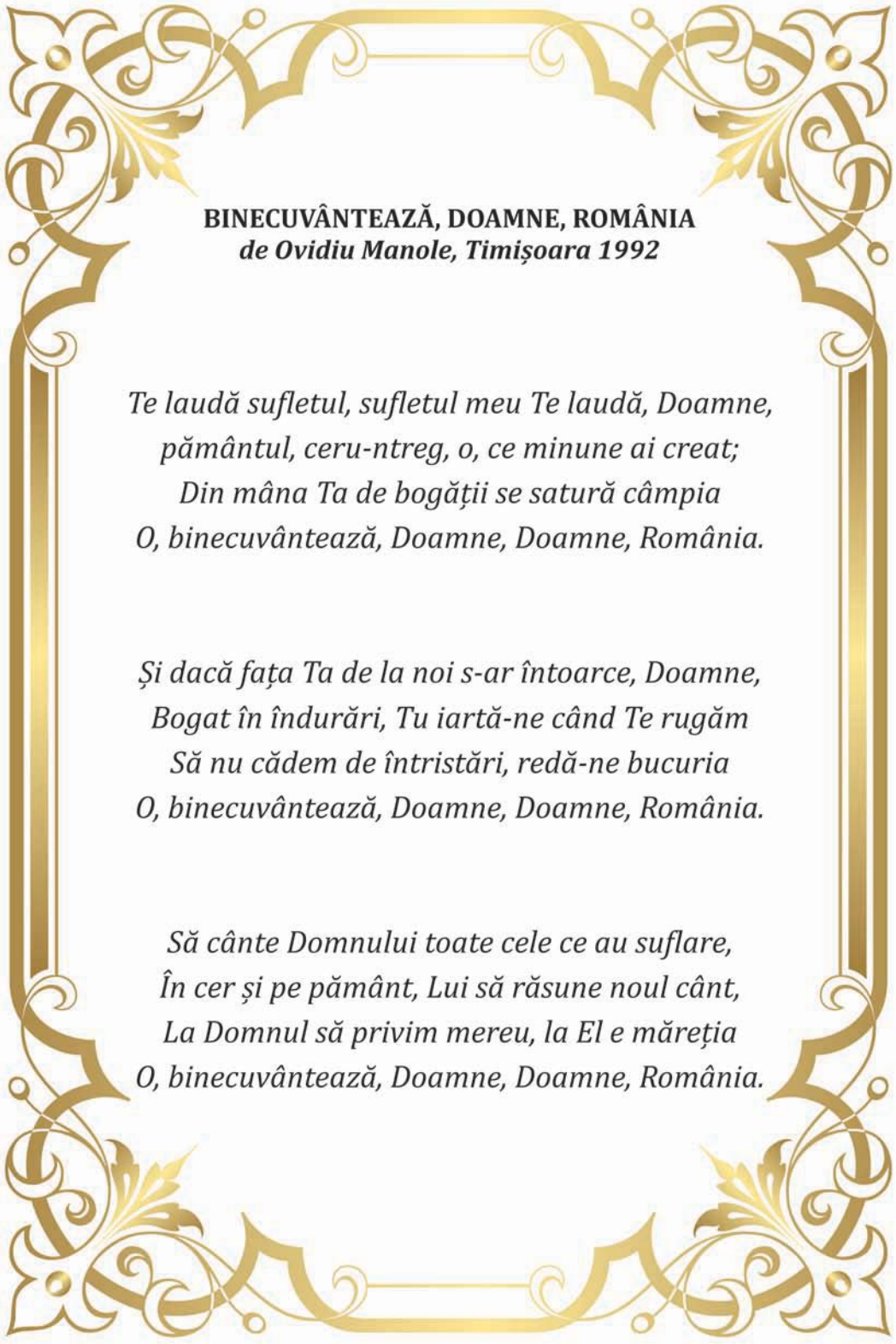
Redactori: Valentina Jercea, Paul Calmâc

Tehnoredactori: Anca Melcher, Cati Narcizia Lupu

Coperta: Alin Casapu

Cuprins

Cuvântul autorilor	6
Competențe generale	7
Recapitulare clasa a V-a	8
Cap. I. Revelația de Sine a lui Dumnezeu	9
Viața omului și asemănarea cu Dumnezeu	10
Lucrarea Duhului Sfânt în Vechiul Testament	14
Pogorârea Duhului Sfânt la Cincizecime	17
Rolul Duhului Sfânt în convertire	20
Duhul Sfânt în viața credinciosului	23
Roda Duhului Sfânt	26
Darurile Duhului Sfânt	30
<i>Recapitulare</i>	33
<i>Proiect educațional</i>	34
Cap. II. Iubirea lui Dumnezeu și răspunsul omului	35
Biserica – expresia vizibilă a lui Hristos în lume	36
Biserica – comunitatea celor credincioși	40
Caracteristicile bisericii primare	44
Biserica în istorie	47
Creștinismul în România	51
Credincioșii bapțiști în România	54
<i>Recapitulare</i>	58
<i>Evaluare</i>	59
Cap. III. Viața creștinului împreună cu semenii	61
Dragostea, bucuria, pacea	62
Îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine	66
Credințioșia, blândetea, înfrânarea poftelor	70
<i>Recapitulare</i>	74
<i>Evaluare</i>	75
Cap. IV. Viața comunității și sărbătorile creștine	77
Botezul nou-testamentar	78
Cina Domnului	86
Serviciul special de cununie religioasă	89
Sărbătoarea mulțumirii	92
<i>Recapitulare</i>	96
<i>Evaluare</i>	97
RECAPITULARE ȘI EVALUARE FINALĂ	98

BINECUVÂNTEAZĂ, DOAMNE, ROMÂNIA
de Ovidiu Manole, Timișoara 1992

*Te laudă sufletul, sufletul meu Te laudă, Doamne,
pământul, ceru-ntreg, o, ce minune ai creat;
Din mâna Ta de bogății se satură câmpia
O, binecuvântează, Doamne, Doamne, România.*

*Și dacă fața Ta de la noi s-ar întoarce, Doamne,
Bogat în îndurări, Tu iartă-ne când Te rugăm
Să nu cădem de întristări, redă-ne bucuria
O, binecuvântează, Doamne, Doamne, România.*

*Să cânte Domnului toate cele ce au suflare,
În cer și pe pământ, Lui să răsunе noul cânt,
La Domnul să privim mereu, la El e măreția
O, binecuvântează, Doamne, Doamne, România.*

CUVÂNTUL AUTORILOR

DRAGI ELEVI,

Pe măsură ce trec anii, avem tot mai multe privilegii, dar și tot mai multe responsabilități. Pentru a valorifica în mod înțelept noile oportunități ce vor apărea în fața noastră în noul an școlar, avem nevoie să ne dezvoltăm încrederea în Dumnezeu. Pentru aceasta, școala prin ora de religie, alături de familie și de Biserică, poate să aibă o contribuție majoră. Așadar, cu fiecare oră, vom învăța cum să abordăm viața, cu bucuriile și provocările ei, dintr-o perspectivă creștină.

În primul capitol, **Revelația de Sine a lui Dumnezeu**, vom descoperi rolul și importanța lucrării Duhului Sfânt, în descoperirea măreției lui Dumnezeu. Vom avea în vedere, în mod special, modalitatea cum ajunge omul, cu ajutorul Duhului Sfânt, să-L cunoască și să se asemene cu Dumnezeu.

În capitolul al doilea, **Iubirea lui Dumnezeu și răspunsul omului**, avem ocazia să descoperim lucrarea lui Dumnezeu, în Biserică și prin Biserică. Unii oamenii au răspuns invitației de a face parte din poporul Lui, iar alții, ca și azi, au fost nepăsători.

Capitolul al treilea, **Viața creștinului împreună cu semenii**, tratează problema caracterului, ca roadă a Duhului Sfânt, și importanța acestuia în contextul comunității din care facem parte.

În capitolul al patrulea, **Viața comunității și sărbătorile creștine**, vom vorbi despre sărbătorile Bisericii, ca prilejuri de consolidare a vieții spirituale și ca mărturie a prezenței lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său.

Împreună cu colegii tăi și sub îndrumarea profesorului vei avea ocazia să te gândești mai profund la propria viață și la modul în care alți oameni își trăiesc viața. Prin rezolvare de exerciții și prin problematizări, prin interacțiune cu textul biblic, cu manualul și alte cărți dar mai ales prin colaborarea cu colegii și cu oamenii din jurul tău, vei avea ocazia să-ți formezi alte deprinderi importante pentru tot restul vieții tale. Printre acestea, deprinderea de a reflecta critic și dintr-o perspectivă creștină asupra propriei vieți, asupra situațiilor de viață din felurite contexte sociale și istorice, este foarte importantă.

Cu credința și speranța că, mai presus de toate, vei fi binecuvântat pe tot parcursul anului, cu însoțirea și ajutorul lui Dumnezeu, îți dorim spor și bucurie, har și pace în fiecare zi.

PREZENTAREA MANUALULUI

Pagina de deschidere a unității

UNITATEA

REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

- * Viața omului și asemănarea cu Dumnezeu
- * Lucrarea Duhului Sfânt în vechiul testament
- * Pogorârea Duhului Sfânt la cincizecime
- * Rolul Duhului Sfânt în convertire
- * Duhul Sfânt în viața credinciosului
- * Roadă Duhului Sfânt
- * Darurile Duhului Sfânt
- * Recapitulare
- * Evaluare

Lecții pe predare-învățare

1. REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

VIATA OMULUI ȘI ASEMĂNAREA CU DUMNEZEU

Coloseni 1:28
Pe El îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfăptuim pe orice om desăvârșit în Hristos Iisus.

Observăm și analizăm
De ce nu s-a născut omul din pământ și din apă, ci dintr-un suflet de viață?

Dictionar
Suflet: forță psihică, a avea un suflet, înțelegere, și manifestarea lui în viața omului.

Observăm și analizăm
De ce nu s-a născut omul din pământ și din apă, ci dintr-un suflet de viață?

Dacă veștele din Biblie ne povățuiesc faptul că omul este opera lui Dumnezeu, și anume „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din pământ și din apă”, și suflet în nădăd de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Geneza 2:7) și „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (Geneza 1:26). Omul nu este un produs al întâmplării, el nu este o maimuță evoluată și nici nu a fost adus pe pământ de extraterestri.

Expresia „chipul și asemănarea Noastră” poate să aibă mai multe înțelesuri. Cu siguranță expresia nu se referă la ceea ce un om sau spus de-a lungul vremurilor: anume că omul „a creat pe Dumnezeu” prin imaginația lui, că Dumnezeu ar fi cel creat după chipul și asemănarea omului și nu invers. Expresia „chip și asemănare” se referă la faptul că omul are o capacitate de a-L învâța lui Dumnezeu, că omul poate avea într-o anumită măsură unele dintre atributele Lui, că stă în natura omului să trăiască în comunitate și în unitate cu alți oameni, că omul are dăruirea și spirit care-l deosebește de restul creației și care-l favorizează să aibă o relație specială cu Dumnezeu.

Dezvoltarea omului este aceia de a trăi într-o relație perfectă, o vecnicie, alături de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt. Această relație trebuie să înceapă cu un proiect pentru conducerea și îngrijirea lumii noastre, implinind porunca lui Dumnezeu prin care a spus: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l, și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:28)

Misiunea omului a fost de la început deturată de păcătoșenia primei familii, păcat care a generat o înecăligășie între om și Dumnezeu. Atunci omul s-a îndepărtat de Dumnezeu, sursa de viață, de iubire, de ajutor, de bucurie și de

Știați că...?

„Biblia compără viața oamenilor cu țărâna de pe câmp sau cu o floare de pe câmp care trece foarte repede” (Psalmul 103:15).

„Viețile oamenilor sunt ca o flăcără care se naște și se stingheră” (Ieremia 4:15).

„Dumnezeu nu a avut nicăieri în lume un copil care să-L învețe” (Psalmul 90:2).

EXERCITIU

Exercițiul

1. Ce surse avem la dispoziție pentru a descoperi cum a apărut omul pe Pământ? Care este sursa cea mai credibilă? De ce este astfel?
2. Ce ipoteze emit oamenii cu privire la apariția omului? Ce lui în comun aceste ipoteze? Ce este diferit între aceste ipoteze?
3. Ce înțelesuri are expresia „chipul și asemănarea lui Dumnezeu” care apare în cartea Geneza?
4. Care este soluția pentru refacerea bunei relații cu Dumnezeu?
5. Omul este destinat să trăiască vecnic în glorie alături de Dumnezeu? Ce înseamnă această afirmație? Cum este posibil ca un om să ajungă în glorie alături de Dumnezeu iar alt om să fișeze în această privință?

Competențe generale și specifice

1. Utilizarea conceptelor specifice religiei proprii, în conexiune cu diferite manifestări ale credinței

- 1.1. Analizarea manifestării lucrării Duhului Sfânt în viața Bisericii și în devenirea spirituală a omului, pe baza unor texte religioase
- 1.2. Identificarea unor modalități diverse de manifestare a Duhului Sfânt în viața credinciosului
- 1.3. Analizarea semnificației evenimentelor specifice organizate și desfășurate în contextul Bisericii

2. Manifestarea unui comportament moral, în viața personală și în societate, în acord cu valorile religioase

- 2.1. Identificarea de repere și modele dezirabile din punct de vedere religios, în plan personal și social
- 2.2. Formularea unor opinii personale privind aplicarea normelor moral-religioase în viața personală și a grupurilor de apartenență, în relație cu normele civice

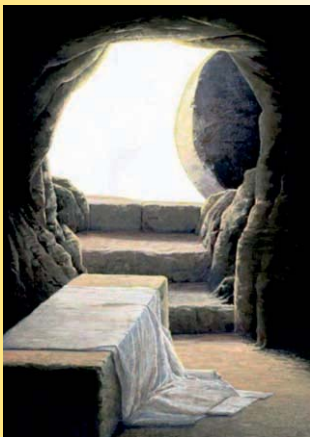
3. Raportarea experiențelor din viața de zi cu zi la principiile religioase, cu respectarea identității și diversității religioase

- 3.1. Argumentarea importanței respectului pentru diversitate și a comunicării între persoane sau grupuri
- 3.2. Manifestarea reflecției critice față de atitudini iresponsabile în viața proprie și a comunității, prin raportarea la valori moral-religioase
- 3.3. Argumentarea importanței participării fiecărei persoane la viața spirituală a comunității, ca membru activ al acesteia

Recapitulare clasa a VI-a

Etapele principale din viața și lucrarea Domnului Isus sunt:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Cum au fost orele de religie din clasa a VI-a?

- Ce ți-a plăcut mai mult în aceste ore ?
- Ce ai schimba pe viitor, în desfășurarea orelor, dacă ai fi profesor?
- Ce ai vrea să afli în acest an, la orele de religie? (scrie trei întrebări)

Cum ai vrea să contribui tu, personal, pentru ca orele de religie să fie de folos?

În perspectiva pregătirii pentru a doua venire a Domnului Isus Hristos și având în vedere ceea ce ați învățat pe parcursul anului școlar, notați pe caiet și apoi prezentați în contextul clasei:

- trei adevăruri esențiale pe care trebuie să le crezi
- trei atitudini față de ceilalți oameni care trebuie să le practici
- trei acțiuni care trebuie să se încadreze în stilul nostru de viață

Din fiecare capitol parcurs în clasa a VI-a (în total sunt patru capitole), identifică în vederea rugăciunii:

- câte un atribut al lui Dumnezeu (pentru rugăciunea de laudă)
- câte un bine pe care ți l-a făcut Dumnezeu în anul școlar trecut (pentru rugăciunea de mulțumire)
- câte o nevoie a semenilor din jurul nostru (pentru rugăciunea de mijlocire)
- câte o nevoie personală (pentru rugăciunea de cerere)
- (eventual) câte o abatere de la voia lui Dumnezeu (pentru rugăciunea de mărturisire a păcatelor)

Identifică 10 personaje biblice remarcabile, despre care ați învățat anul trecut. Scrie numele fiecăruia și în paranteză notează în ce privință este un exemplu demn de urmat.

exemplu: *Avraam (învăț să mă încred în Dumnezeu, pe baza Cuvântului Lui, chiar dacă nu înțeleg totul)*

REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

- ★ **Viața omului și asemănarea cu Dumnezeu**
- ★ **Lucrarea Duhului Sfânt în Vechiul Testament**
- ★ **Pogorârea Duhului Sfânt la cincizecime**
- ★ **Rolul Duhului Sfânt în convertire**
- ★ **Duhul Sfânt în viața credinciosului**
- ★ **Roadă Duhului Sfânt**
- ★ **Darurile Duhului Sfânt**
- ★ *Recapitulare*
- ★ *Evaluare*

VIAȚA OMULUI ȘI ASEMĂNAREA CU DUMNEZEU

Coloseni 1:28

„Pe El Îl propovăduim noi,
și sfătuim pe orice om, și
învățăm pe orice om în
toată înțelepciunea, ca să
înfățișăm pe orice om
desăvârșit în Hristos Isus.”

• Observăm și analizăm •

- Descrie un om perfect! Care ar fi primele trei trăsături pe care le-ai remarca?

• Dicționar •

a se repercuta = a se răsfrânge asupra cuiva, a avea urmări, consecințe, a-și manifesta indirect efectele

Două versete din Biblie revelează faptul că omul este opera lui Dumnezeu, și anume: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu” (Geneza 2:7) și „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră” (Geneza 1:26). Omul nu este un produs al întâmplării, el nu este o maimuță evoluată și nici nu a fost adus pe pământ de extraterestri.

Expresia „chipul și asemănarea Noastră” poate să aibă mai multe înțelesuri. Cu siguranță expresia nu se referă la ceea ce unii au spus de-a lungul vremurilor, anume că omul „l-a creat pe Dumnezeu” prin imaginația lui, că Dumnezeu ar fi Cel creat după chipul și asemănarea omului și nu invers. Expresia „chip și asemănare” se referă la faptul că omul are o capacitate de a-L prezenta lumii pe Dumnezeu, că omul poate avea într-o anumită măsură unele dintre atributele Lui, că stă în natura omului să trăiască în comunitate și în unitate cu alți oameni, că omul are duh sau spirit care-l deosebește de restul creației și care-l favorizează la a avea o relație specială cu Dumnezeu.

Destinul omului este acela de a trăi într-o relație perfectă, o veșnicie, alături de Tatăl, de Fiul și de Duhul Sfânt. Această relație trebuia să înceapă cu un proiect pentru conducerea și îngrijirea lumii noastre, împlinind porunca lui Dumnezeu prin care a spus: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” (Geneza 1:28)

Misiunea omului a fost de la început deturnată de neascultarea primei familii, păcat care a generat o imensă prăpastie între om și Dumnezeu. Atunci omul s-a îndepărtat de Dumnezeu, sursa de viață, de iubire, de ajutor, de bucurie și de

ocrotire. Consecințele neascultării s-au repercutat și asupra relației pe care omul o are cu ceilalți oameni, cu sine sau cu mediul înconjurător. Cu toate acestea, Dumnezeu nu Și-a abandonat planul inițial de a duce „mulți copii în slavă” (Coloseni 3:4); pentru aceasta L-a trimis în lume pe Fiul Său, pe Domnul Isus, ca să restabilească legătura dintre om și Dumnezeu prin jertfa Sa de pe cruce.

Deși Dumnezeu este Acela care a luat inițiativa și este la cârma acestei recuperări a destinului, totuși și omului îi revine o mare responsabilitate. Omul trebuie să primească prin credință darul vieții veșnice, adică darul unei relații personale cu Dumnezeu (Ioan 17:3). De asemenea, trebuie să-L urmeze pe Isus, în modul de gândire, de vorbire, de caracter și de ascultare de Tatăl (Matei 11:29). În mod asemănător, așa cum Isus S-a născut printr-o intervenție miraculoasă a Duhului (Matei 1:20), și omul trebuie să se nască din nou, tot prin Duhul Sfânt (Ioan 3:6); după cum pruncul Isus „creștea în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor...” (Luca 2:52), tot așa și copilul în Hristos trebuie să crească, să se dezvolte din toate punctele de vedere; după cum Isus Și-a îndeplinit misiunea pe pământ și apoi S-a reîntors în glorie (Ioan 17:4), tot așa, pe urmele Lui, omul trebuie să-și încheie cu bine călătoria aici pe pământ și să ajungă în glorie.

Știați că...?

a. Biblia compară viața oamenilor cu iarba de pe câmp sau cu o floare de pe câmp care trece foarte repede (Psalmul 103:15).

b. Viața noastră spirituală trebuie să fie asemenea unui copil care, după ce se naște, este într-o continuă creștere (Efeseni 4:15).

Exersăm

1. Ce surse avem la dispoziție pentru a descoperi cum a apărut omul pe Pământ? Care este sursa cea mai credibilă? De ce este astfel?

2. Ce ipoteze se emit cu privire la apariția omului? Ce au în comun aceste ipoteze? Ce este diferit între aceste ipoteze?

3. Ce înțelesuri are expresia „chipul și asemănarea lui Dumnezeu” care apare în cartea Geneza?

4. Care este soluția pentru refacerea bunei relații cu Dumnezeu?

5. „Omul este destinat să trăiască veșnic în glorie alături de Dumnezeu.” Ce înseamnă această afirmație? Cum este posibil ca un om să ajungă în glorie alături de Dumnezeu, iar alt om să eșueze în această privință?

c. Dumnezeu nu a avut nici început și nu are nici sfârșit. El a existat dintotdeauna. (Psalmul 90:2)

Colaborăm

1. Colaborați și completați tabelul următor cu câte trei consecințe pe care păcatul le-a produs în fiecare din relațiile în care este implicat omul:

Relația omului cu...					
... Dumnezeu					
... alți oameni					
... sine					
... mediul înconjurător					

2. Discutați, în grupurile formate, despre avantajele pe care le avem prin faptul că Îl cunoaștem pe Dumnezeu.

3. Care este, potrivit Scripturii, scopul pentru care a fost creat omul? De ce este important să știm de Cine, cum și pentru ce am fost creați?

4. În ce privințe ar trebui să ne asemănăm cu Dumnezeu? În ce privințe nu ne putem asemena cu Dumnezeu?

5. Există oameni care spun că Dumnezeu este după chipul și asemănarea oamenilor și nu invers. Ce răspundeți acestor oameni?

Reflectăm și înțelegem

Un om înțelept a spus că „*Isus este dicționarul nostru*” de termeni morali.

Ce înseamnă această afirmație? De ce este important să ținem seama de acest adevăr?

Formulează două întrebări, care să arate preocupările tale față de subiectul studiat.

Care anume dintre învățăturile acestei lecții crezi că te va ajuta în viață?

Scrie, pe caiet, ce ai vrea să afli mai departe legat de ceea ce s-a discutat în această lecție.

Ne implicăm

Roagă-te și caută să inițiezi o discuție despre cum a apărut omul pe Pământ și despre existența lui Dumnezeu, cu un coleg de școală sau cu un prieten din vecini. Ai grijă să fii bun și înțelept când duci Vestea Bună.

Scrie, pe caiet, o impresie în urma acestei experiențe.

Lecturăm

Există cinci calități la creion, pe care, dacă reușești să le menții, vei fi totdeauna un om care trăiește în bună pace cu lumea.

Prima calitate: poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne conduce pașii. Această mână o numim Dumnezeu și El ne conduce totdeauna conform dorinței Lui.

A doua calitate: din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până la urmă, va fi mai ascuțit. Deci, să știi să suporti unele dureri, pentru că ele te vor face mai bun.

A treia calitate: creionul ne dă voie să folosim guma pentru a șterge ce era greșit. Trebuie să înțelegi că a corecta un lucru nu înseamnă neapărat ceva rău, ceea ce este neapărat e faptul că ne menținem pe drumul drept.

A patra calitate: la creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, îngrijește-te de ce se întâmplă înlăuntrul tău.

Și, în sfârșit, **a cincea calitate** a creionului: lasă totdeauna o urmă. Tot așa, să știi că ceea ce faci în viață va lăsa urme, astfel că trebuie să încerci să fii conștient de fiecare faptă a ta.

(Paulo Coelho- *Parabola Creionului*)

1. Cum ți se pare comparația vieții omului cu creionul? Explică!
2. Cum influențează viața ta cunoașterea faptului că ești creat de Dumnezeu pentru un scop anume?

Concluzionăm

1. Omul este creat de Dumnezeu după chipul și asemănarea Lui.
2. Singurul om perfect care a trăit pe Pământ și care reprezintă totodată modelul perfect de viață este Isus Hristos.
3. Omul este muritor și veșnic totodată. Viața veșnică înseamnă viața pe care o are omul prin faptul că Îl cunoaște personal pe Dumnezeu.
4. Formulează o altă concluzie, care să rezume o învățătură importantă din această lecție.

Aplicăm

- *Apropie-te pas cu pas de Dumnezeu!*

Ne apropiem de Dumnezeu atunci când ne închinăm înaintea Lui, vorbim cu El, facem voia Lui, medităm la Cuvintele Lui. Ne îndepărtăm de El atunci când facem contrarul acestora.

Îndemn pentru viață

Învăț să fii împăciuitor!

Trăiește astfel încât să poți spune altora, cu umilință și îndrăzneală, „călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos”.

Rostește sau scrie o rugăciune în care să ceri ajutorul lui Dumnezeu, să-ți exprimi dorința de a merge pe urmele lui Hristos și de a-i îndemna și pe alții să vină după tine.

LUCRAREA DUHULUI SFÂNT ÎN VECHIUL TESTAMENT

2 Timotei 3:16-17

„Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.”

• Observăm și analizăm •

Imaginează-ți o persoană care știe tot despre tine. Ce nu ai vrea să se spună mai departe, din ceea ce acea persoană observă în viața ta? Ce ai vrea să se știe despre tine și probabil foarte mulți nu știu?

• Dicționar •

intermitent = ceva ce încetează și reîncepe la anumite intervale; care acționează cu întreruperi.

comuniune = legătură puternică, unire strânsă între două sau mai multe persoane, în cazul de față între Persoanele Sfintei Treimi.

isprăvnicie = administrarea unui ținut sau a unei regiuni de către un dregător, reprezentant al domnului acelei țări.

Deși uneori doar una dintre persoanele Sfintei Treimi este numită, totuși lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna o cooperare și o comuniune a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Duhul lui Dumnezeu, așa cum este numit Duhul Sfânt în Vechiul Testament, se remarcă în câteva domenii foarte importante. În primul rând, se observă activitatea Duhului în lucrarea de creație a cerului și a pământului (Geneza 1:2). Biblia ne ajută să înțelegem faptul că Duhul a fost implicat atât în creația inițială, dar și în susținerea creației, după cum scrie în Iov 26:13: „suflarea Lui înseninează cerul”. Mai mult, Duhul este acela care va genera, în creație, o perioadă de fertilitate fără precedent, după cum scrie în Isaia 32:15. *Un al doilea domeniu* al activității Duhului Sfânt este acela al lucrării profetice și al consemnării revelației în ceea ce numim Sfânta Scriptură. Profetii au mărturisit că mesajul pe care l-au afirmat și consemnat ei reprezintă o lucrare a Duhului. Tocmai pentru faptul că Duhul Sfânt este Acela care a produs Scripturile, acestea sunt considerate a fi „insuflate de Dumnezeu” (2 Timotei 3:16). *Al treilea domeniu* în care se vede prezența și lucrarea Duhului Sfânt este acela al înzestrării oamenilor cu abilități foarte speciale pentru lucrări specifice. Un astfel de exemplu este Bețaleel. El a primit de la Dumnezeu daruri speciale care l-au ajutat la construirea Cortului Întâlnirii „*L-am umplut cu Duhul lui Dumnezeu, i-am dat un duh de înțelepciune, pricepere și știință pentru tot felul de lucrări, i-am dat putere să născocescă tot felul de lucrări meșteșugite, să lucreze în aur, în argint și în aramă, să sape în pietre și să le lege, să lucreze în lemn și să facă tot felul de lucrări*” (Exod 31:3-5). Pe lângă aceste trei domenii, mai poate fi remarcată implicarea deosebită a Duhului în darul isprăvniciei pe care l-a manifestat Iosif în Egipt, în faptele eroice ale conducătorilor politici, atât în vremea judecătorilor, cât și vremea monarhiei.

Două aspecte specifice lucrării Duhului Sfânt în perioada Vechiului Testament trebuie subliniate. Se poate observa *caracterul în general intermitent* al lucrării Duhului, legat de o activitate sau o lucrare specială, adică faptul că Duhul lucrează din când în când, în anumite situații și cu anumiți oameni, precum și *anticiparea unor vremuri* în care activitatea Duhului va fi mai intensă și mai extinsă. În mod special, aceasta din urmă se referă la Mesia, adică la Domnul Isus, peste care Duhul se va „odihni” într-un mod neobișnuit și într-o măsură deplină, conform cu Isaia 61:1-3. De asemenea, în Vechiul Testament, prorocul Ioel anticipează că în vremurile din urmă Duhul va fi turnat peste orice făptură, deci și peste noi.

Exersăm

1. Care sunt domeniile în care se manifestă activitatea Duhului în Vechiul Testament?
2. Care sunt trăsăturile specifice lucrării Duhului în Vechiul Testament?
3. Cu prilejul cărui eveniment se face referire la împlinirea profeției lui Ioel, potrivit căreia Duhul Sfânt va fi turnat peste orice făptură? În care dintre cărțile Noului Testament se găsește relatarea evenimentului?
4. Ce alți oameni au fost la dispoziția Duhului Sfânt în Vechiul Testament?

Colaborăm

1. Împreună cu colegul tău/colega ta, citiți Judecători capitolele 6,7 și 8. Apoi notați, efectele pe care le-a avut prezența Duhului Sfânt în viața lui Ghedeon.
2. Citește Isaia 61:1-3 și enumeră lucrările specifice pe care le-a făcut Mesia (Unsul) în colaborare cu Duhul Sfânt.

Ne implicăm

Întreabă-ți părinții, bunicii sau pe cineva mai în vârstă dacă au avut parte de intervenții supranaturale, de la Dumnezeu, în propria viață.

Notează câteva impresii și fii pregătit să le împărtășești cu colegii tăi la clasă.

Știați că...?

a. Duhul Sfânt a fost prezent la creație: „și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.” (Geneza 1:2)

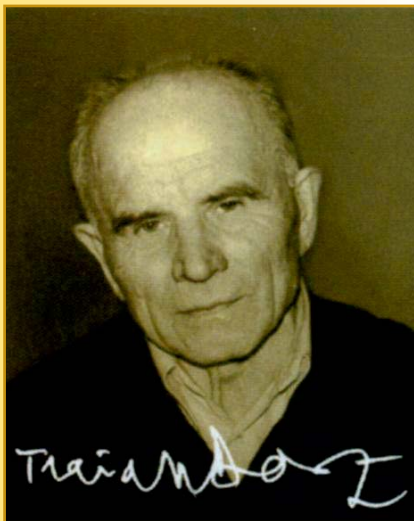
b. În cartea Geneza, Dumnezeu i se arată lui Avraam în chipul a trei Oameni și, deși sunt trei, Avraam se adresează la singular: „Doamne, de am aflat har înaintea ta...” (Geneza 18, 3)

c. În cartea Ezechiel este adresată prima rugăciune către Duhul Sfânt.

Reflectăm și înțelegem

„Ferice de cei ce sunt surzi la zgomotul lumii, dar aud șoapta dulce a Duhului Sfânt.”

Traian Dorz

Aplicăm

Ia seama la ce zice Dumnezeu, prin Duhul Sfânt și prin Scripturi!

Scripturile îl au ca autor pe Duhul Sfânt.

Îndemn pentru viață

Hrănește-ți sufletul zilnic, citind Scripturile!

Rostește sau scrie o rugăciune în care să ceri ajutorul lui Dumnezeu pentru a citi și pentru a împlini ceea ce spun Scripturile.

Lecturăm

După mai multe săptămâni, vasul a ajuns la New York. Samy și-a luat rămas bun de la toți camarazii săi și, cu ajutorul unui localnic, ajunge la Steven Merrill.

– Mă numesc Samy Moris și vin chiar acum din Africa pentru a sta de vorbă cu dumneavoastră despre Duhul Sfânt.

– Aveți cumva vreo scrisoare de recomandare?

– Nu, am fost așa de grăbit când am plecat, încât nici nu m-am gândit să cer vreuna.

– Ei bine! a răspuns, acum sunt silit să plec, dar, dacă vrei, intrăți în această sală de adunare și la întoarcerea mea vom putea sta de vorbă despre ceea ce vă preocupă.

A plecat deci la adunarea de rugăciune și Samy a intrat în sala „minunii”. Dar în seara aceea, fiind foarte ocupat, Merrill a uitat de vizitatorul său și și-a amintit de el tocmai în momentul când s-a întors acasă la ora zece și jumătate seara. A intrat repede în sala unde l-a lăsat și mare i-a fost mirarea văzându-l în picioare, pe platformă, iar înaintea lui 17 persoane îngenuncheate, care tocmai se întorseseră la Dumnezeu, auzindu-l vorbind despre Domnul Isus. În seara aceea Duhul Sfânt s-a manifestat prin mijlocirea unui chip negru ca abanosul—o persoană fără cultură, fără educație, fără teologie, care în prima seară a sosirii sale în America câștigă 17 suflete pentru Domnul Isus Hristos. Nu este aceasta o minune a Duhului Sfânt? (*Istoria lui Samuel Morris*)

1. Ce te face să crezi că Samy a fost un om folosit de Duhul Sfânt?
2. Cum te-ar putea folosi Duhul Sfânt pe tine?

Concluzionăm

1. Duhul Sfânt lucrează întotdeauna cu Tatăl și cu Fiul.
2. Duhul Sfânt este principalul autor al Scripturii.
3. În Vechiul Testament, Duhul Sfânt a intervenit în viața oamenilor și a poporului în mod intermitent.
4. Formulează încă o concluzie pe care o consideri foarte importantă.

POGORÂREA DUHULUI SFÂNT LA CINCIZECIME

Faptele Apostolilor 2:32, 33

„Dumnezeu a înviat pe acest Isus, și noi toți suntem martori ai Lui. Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.”

Dintre sărbătorile poruncite de Dumnezeu, Paștele, Cincizecimea și Sărbătoarea Corturilor erau sărbători cu semnificație deosebită. Tocmai de aceea, Dumnezeu a poruncit ca la fiecare dintre aceste sărbători fiecare evreu să meargă în pelerinaj și să se închine la Ierusalim (Exod 23:14-19). **Sărbătoarea Cincizecimii**, în esența ei, era o sărbătoare a secerișului. Ziua Cincizecimii era așezată în calendar la exact cincizeci de zile după Paște și însemna un prilej de exprimare a mulțumirii pentru roadele câmpului (Numeri 28:26-31). Sărbătoarea se mai numea și „sărbătoarea săptămânilor” (Deuteronom 16:9) sau „sărbătoarea primelor roade” (Numeri 28:26). Sărbătoarea Cincizecimii avea însă și o semnificație profetică, astfel că, la cincizeci de zile după Paște, s-a împlinit promisiunea Domnului Isus, potrivit căreia se preciza că ucenicii nu vor rămâne orfani, ci El va trimite Duhul Sfânt. Primirea Duhului Sfânt și convertirea primelor mii de oameni a însemnat astfel primele roade, de data aceasta, nu roade ale câmpului, ci roade ale jertfei Domnului Isus. De asemenea, evenimentul pogorării Duhului Sfânt înseamnă întemeierea Bisericii, adică formarea unei comunități organice, de oameni credincioși care să fie trupul lui Hristos pe Pământ. Astfel, Isus Își continuă lucrarea de mântuire a oamenilor și de extindere a Împărăției lui Dumnezeu, prin Biserică și prin Duhul Sfânt. Pentru îndeplinirea acestei misiuni, Duhul Sfânt îi pregătește pe ucenici așa cum Domnul Isus i-a pregătit pe ucenicii Lui. Cartea *Faptele Apostolilor* ne oferă informații cu privire la rolul Duhului în împlinirea Misiunii încredințate ucenicilor. Putem remarca faptul că există o relație necesară între lucrarea Duhului Sfânt și o serie de evenimente importante sau lucrări ale ucenicilor. Astfel, de ajutorul Duhului depinde eficacitatea mărturiei în lucrarea de propovăduire a

• Observăm și analizăm •

Imaginează-ți că într-o zi se afișează pe un ecran mare, în centrul orașului, tot ceea ce ai gândit și ai făcut în ascuns, crezând că nu te vede nimeni. Cum ai reacționa?

• Dicționar •

pelerinaj = călătorie pe care credincioșii o fac într-un loc cu scopul de a participa la evenimente și sărbători sfinte
convertire = în contextul dat înseamnă întoarcerea unui om la Dumnezeu, a deveni creștin, un ucenic al Domnului Isus
doctrină = învățătura fundamentală a unui sistem politic sau științific; în cazul de față, învățătura de bază a Creștinismului

Evangeliei (Fapte 1:8), lucrarea de înmulțire a numărului credincioșilor (Fapte 9:31), biruința asupra opoziției spirituale (Fapte 4:23-31), rezolvarea cu înțelepciune a problemelor de zi cu zi (Fapte 6:3), a problemelor doctrinare (Fapte 15:28), călăuzirea în lucrarea de misiune (Fapte 13:4).

Exersăm

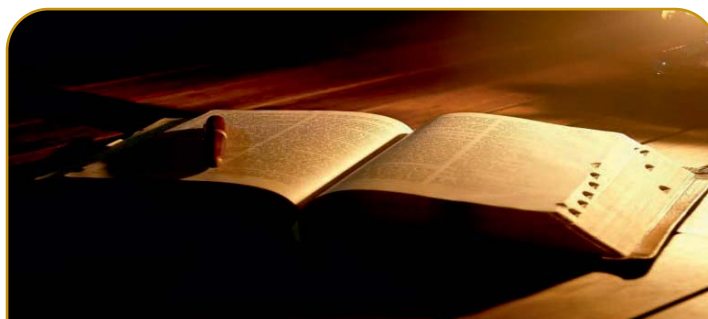
1. Care sunt pricipalele trei sărbători ale poporului evreu?
2. Ce semnificații sau roluri avea Sărbătoarea Cincizecimii?
3. Prin ce modalități principale Își continuă Isus lucrarea pe Pământ?
4. Ce efecte a avut (și are) asupra Bisericii și asupra societății ajutorul Duhului Sfânt?

Știați că...?

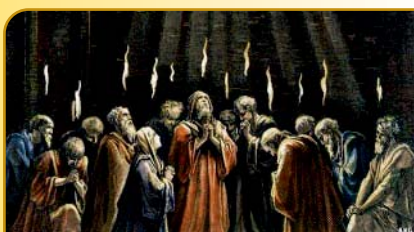
a. În primele secole creștine, praznicul Cincizecimii era o dublă sărbătoare: a Pogorării Duhului Sfânt și a Înălțării lui Hristos. În jurul anului 400, cele două sărbători s-au despărțit una de cealaltă.

b. Cincizecimea evreilor era prăznuită după trecerea a șapte săptămâni de la Paști, în ziua a 50-a, iar primii creștini au primit Duhul Sfânt tot la 50 de zile după Paști, pe când se aflau în Ierusalim. Până în ziua de azi sărbătoarea coborârii Duhului Sfânt este ținută la 50 de zile după Paște.

Colaborăm

1. Distribuți fiecărui elev un capitol din cartea *Faptele Apostolilor* (o variantă ar fi ca numărul de ordine din catalog să fie, în același timp, numărului capitolului distribuit). Îndemnați-i să citească cu mare atenție capitolul și apoi să noteze, acțiunile minunate pe care Dumnezeu le-a făcut prin Duhul Sfânt.
2. Împărtășește colegului/colegei de bancă ceea ce ai descoperit, efectuând exercițiul anterior.

Ne implicăm

Încearcă să fii parte a unei lucrări a Bisericii pe care o frecvențezi. Din ce se întâmplă, ce anume se realizează cu ajutorul oamenilor și ce anume poate fi făcut numai cu ajutorul lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt?

Lecturăm

Ne gândim vreodată că ar fi mai bine dacă Isus ar fi aici, fizic?(...)

Atunci cum poate fi mai bine că a venit Duhul Sfânt la noi? Ei bine, atunci când suntem pierduți, El se reînnoiește. Când trecem prin perioade de secetă spirituală, El ne dă apă. Când suntem reci, El e foc. Când suntem divizați, El ne unește. Când trecem prin război, El este pace. Când trăim în firea noastră, El ne condamnă. Când nu ne putem ruga, El mijlocește pentru noi. Când ne lipsește viziunea, El ne descoperă lucrurile viitoare. Când suntem timizi în misiune și evanghelizare, El ne motivează și ne dă putere să fim martori. Când suntem ignoranți, El este Învățătorul nostru. Când ne lipsește un scop în viață, El este îndrumătorul nostru. Când rătăcim, El ne conduce(...).

Chiar dacă nu Îl vedem, El e prezent. El este omniprezent. El a inspirat Scriptura; El interpretează Scriptura; El ne învață Scriptura; El aplică Scriptura. El ne convinge de greșelile noastre. Tot ceea ce facem și tot ceea ce suntem este rezultatul puterii inițiatorie a Duhului Sfânt.

(Franklin Graham, Ross Rhoads – Dedicat pe deplin lui Isus)

1. Enumeră câteva acțiuni ale Duhului Sfânt, așa cum sunt ele prezentate în acest fragment.
2. Explică afirmația din ultimul enunț, făcând referire la persoana ta.

Concluzionăm

1. Sărbătoarea Cincizecimii a fost instituită ca o sărbătoare a mulțumirii pentru purtarea de grijă a lui Dumnezeu, demonstrată prin roadele câmpului.
2. Sărbătoarea Cincizecimii a avut și o semnificație profetică, prefigurând astfel primele roade ale jertfei Domnului Isus.
3. Domnul Isus își continuă lucrarea prin Duhul Sfânt și prin Biserica Sa.
4. Prezența și lucrarea Duhului Sfânt sunt absolut necesare pentru extinderea Împărăției lui Dumnezeu.

Aplicăm

Dacă ai greșit, mărturisește și nu ascunde greșeala.

Una dintre lucrările Duhului este aceea de a ne convinge de greșeala comisă și de a ne îndemna să mărturisim păcatul și să ne încredem în promisiunea iertării din partea lui Dumnezeu.

Franklin Graham

Îndemn pentru viață

Fii un purtător de vești bune!

Rostește sau scrie o rugăciune în care să ceri ajutorul lui Dumnezeu pentru a cunoaște Veștile Bune și pentru a le spune mai departe cu înțelepciune.

ROLUL DUHULUI SFÂNT ÎN CONVERTIRE

Ioan 3:3

„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”

• Observăm și analizăm •

Scrie trei atribute sau însușiri care te caracterizează. Scrie apoi alte trei caracteristici ce exprimă modul în care te vede Dumnezeu. Ce diferențe poți vedea?

• Dictionar •

naștere din nou = nașterea spirituală a unui om care a trăit în păcat până la un moment dat, dar s-a pocăit și s-a născut spiritual în Împărăția lui Dumnezeu

standard = normă stabilită de Dumnezeu prin Sfânta Scriptură căreia trebuie să îi corespundă viața omului

har = favoare, ajutor sau grație divină acordată omului fără să fie implicat vreun merit din partea omului

Viața creștină poate fi comparată cu o călătorie care are un început, un drum de parcurs și o ajungere la destinație. Toate aceste trei: începutul, continuarea și finalizarea vieții creștine sunt posibile numai cu ajutorul Duhului Sfânt. *Scriptura* ne învață că în *convertire*, care este începutul vieții creștine din perspectivă umană, precum și în *naștere din nou*, care este începutul vieții creștine din perspectivă divină, Duhul Sfânt are un rol esențial.

Convertirea sau întoarcerea omului la Dumnezeu este posibilă numai datorită lucrării Duhului, așa cum a fost descrisă de Domnul Isus în ultima seară petrecută cu ucenicii, când a spus: „Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine; în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea; în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat. (Ioan 16:8-11) Chiar din textul de mai sus se pot observa cele două componente ale convertirii care se realizează prin lucrarea Duhului. Prima componentă este *pocăința* sau abandonarea păcatului, iar a doua este *credința* sau acceptarea Cuvântului și a lucrării Domnului Isus, în favoarea omului. Trebuie semnalat faptul că Duhul și Cuvântul sunt întotdeauna împreună. Duhul îl determină pe om să-și recunoască păcătoșenia și pericolele pe care aceasta le atrage, în lumina standardelor lui Dumnezeu, standarde pe care le descoperim în Cuvânt. De asemenea, Duhul ne face să înțelegem și să acceptăm soluția salvatoare din păcat, care este moartea și învierea Domnului Isus. Toate acestea le descoperim în Sfânta Scriptură.

Nașterea din nou sau noul început de umblare a omului cu Dumnezeu este un eveniment supranatural produs de Duhul lui Dumnezeu. Dialogul Domnului Isus cu Nicodim dezvoltă tocmai această idee, anume că „dacă un om nu se naște din nou nu poate vedea

Împărăția lui Dumnezeu (Ioan 3:3) și că „ceea ce este născut din carne este carne, și ce este născut din Duh este duh” (Ioan 3:5,6).

Continuarea vieții creștine sau umblarea pe urmele Domnului Isus, toată viața, este posibilă numai prin harul lui Dumnezeu. De aceea, Apostolul Pavel le scrie colosenilor: „după cum ați primit pe Domnul așa să și umblați în El” (Coloseni 2:6). L-am primit în inima noastră pe Domnul Isus (sau mai bine zis, El ne-a primit pe noi în familia Lui) prin ajutorul supranatural dat de Dumnezeu prin Duhul Sfânt și tot așa continuăm pe calea credinței, numai prin har și ajutor divin.

Pentru *sfârșitul călătoriei noastre* spirituale, care poate avea loc fie când murim, fie când va veni Domnul Isus, suntem încredințați de Duhul Sfânt pe baza Sfințelor Scripturi că vom beneficia de har divin. Tocmai în acest sens, Apostolul Petru le scrie credincioșilor „puneți-vă toată nădejdea în harul care vă va fi adus la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:13).

Exersăm

1. Cu ce se compară viața creștină? Ce alți termeni de comparație sunt potriviți pentru viața creștină?
2. Ce este convertirea? Dar nașterea din nou?
3. Cum definim pocăința? Dar credința?
4. În care dintre cele trei etape ale vieții creștine este implicat harul?
5. Cum explicați unui coleg/unei colege faptul că omul este mântuit prin har, nu prin fapte (conform cu Efeseni 2:8)? Ce rol au faptele în procesul mântuirii?

Colaborăm

Alcătuiește o listă cu câteva dovezi ale nașterii din nou, iar colegul tău/colega ta va alcătui o listă cu câteva dovezi ale pocăinței autentice.

Descoperiți o bază biblică pentru cele afirmate. La final, împărtășiți unul altuia ceea ce ați aflat.

Ne implicăm

Inițiază o discuție cu cineva care are siguranța mântuirii, adică are siguranța că este copilul lui Dumnezeu, care, așa cum a spus Domnul Isus „nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață” (Ioan 5:24). Descoperă cum a ajuns la această convingere.

Știați că...?

a. În anul 1966, în Africa de Sud, Duhul Domnului a intrat în casele băștinașilor convingându-i de păcatele lor și fără să fie chemați de cineva s-au îndreptat spre tabăra misionară pentru a-și mărturisi păcatele și a face pace cu Dumnezeu.

b. Biblia este comparată cu o sabie cu două tăișuri care desparte ce este păcat de ce este curat până în cele mai mici detalii ale gândurilor și simțirilor (Evrei 4:12).

Reflectăm și înțelegem

„Dacă un om se naște o dată, moare de două ori. Dacă un om se naște de două ori, moare o dată”.

Care este semnificația acestei zicale?

Aplicăm

Descoperă zilnic cel puțin un adevăr din *Cuvântul Vieții* cu privire la cel mai frumos mod de a-ți trăi viața.

Toți oamenii au dorința de a trăi la maxim viața, dar foarte puțini reușesc. Modul suprem de a trăi viața este exemplificat de Domnul Isus ale cărui învățături și lucrări le descoperim pe paginile Scripturii.

Îndemn pentru viață

Alege întotdeauna viața!

Formulează o rugăciune în care să recunoști nevoia de ajutor divin, în alegerile pe care le faci în viață și în mod esențial, pentru cea mai importantă alegere, aceea de a-L urma pe Isus.

Lecturăm

1. În Cezareea era un om cu numele Corneliu, sutaș din ceata de ostași numită „Italiana”. 2. Omul acesta era cucernic și temător de Dumnezeu, împreună cu toată casa lui. El făcea multe milostenii norodului și se ruga totdeauna lui Dumnezeu. 3. Pe la ceasul al nouălea din zi, a văzut lămurit într-o vedenie pe un înger al lui Dumnezeu că a intrat la el și i-a zis: „Cornelie!” 4. Corneliu s-a uitat țintă la el, s-a înfricoșat și a răspuns: „Ce este, Doamne?” Și îngerul i-a zis: „Rugăciunile și milosteniile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu, și El Și-a adus aminte de ele”. 5. Trimite acum niște oameni la Iope și cheamă pe Simon, zis și Petru (...)

44. Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul. 45. Toți credincioșii tăiați împrejur care veniseră cu Petru au rămas uimiți când au văzut că darul Duhului Sfânt s-a vărsat și peste Neamuri. 46. Căci îi auzeau vorbind în limbi și mărind pe Dumnezeu. Atunci Petru a zis: 47. „Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”

48. Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos.

(Faptele Apostolilor, cap.10)

1. Cum s-a convertit Corneliu?
2. Cum explici faptul că rugăciunile și milosteniile lui Corneliu n-au fost suficiente pentru mântuirea lui?

Concluzionăm

1. Creștinul autentic este acel om care a fost născut din nou prin lucrarea Duhului Sfânt.
2. Pocăința și credința, ca răspunsuri la ceea ce Dumnezeu a făcut pentru noi, sunt moduri de a trăi pe întreg parcursul vieții.
3. Nu ne naștem creștini, în sensul cel mai profund al termenului. Devenim creștini în momentul în care Isus este Domnul și Mântuitorul vieții noastre.
4. Voia lui Dumnezeu este ca toți oamenii să devină creștini.

DUHULUI SFÂNT ÎN VIAȚA CREDINCIOSULUI

Romani 8:14
„Căci toți cei ce sunt
călăuziți de Duhul
lui Dumnezeu sunt
fii ai lui Dumnezeu.”

• Observăm și analizăm •

Cine îți conduce viața?
Cine ai vrea să ți-o conducă?

Duhul Sfânt lucrează în viața omului încă înainte de convertirea lui. Duhul face o lucrare de iluminare, cu scopul de a-i arăta omului păcătoșenia lui și de a-l convinge că are nevoie de harul salvării prin Isus Hristos. De asemenea, lucrarea Duhului Sfânt nu se încheie atunci când cineva devine credincios, prin naștere din nou. Dimpotrivă, lucrarea Duhului continuă toată viața, conducând ucenicul și colaborând cu el atât pentru a-l transforma spiritual (2 Cor 3:18), cât și pentru a-l pregăti, în Biserică, pentru întâlnirea cu Isus (Apocalipsa 22:17)

În acest sens, pot fi remarcate mai multe lucrări ale Duhului Sfânt, atât din mesajele Domnului Isus, cât și din consemnările apostolilor în scrierile Noului Testament. În primul rând, se poate remarca faptul că Duhul Sfânt *înzestrea* cu *putere spirituală* pe ucenici. Faptul acesta a fost promis de Domnul Isus (Fapte 1:8) și realizat la zece zile după înălțarea Lui la cer. Duhul Sfânt i-a înzestrat pe ucenici cu daruri spirituale pentru a face lucruri minunate în timp ce propovăduiau *Evanghelia*. De asemenea, i-a umplut cu putere pentru a birui opoziția spirituală față de predicarea Evangheliei. În al doilea rând, Duhul Sfânt are rolul *de a curăța sau de a sfinți* credincioșii, ceea ce înseamnă că îi pregătește din punct de vedere al mentalității, al motivațiilor, al atitudinilor și comportamentului ca să poată face lucrarea încredințată de Dumnezeu. În al treilea rând, Duhul este Cel care *revelează credincioșilor voia lui Dumnezeu*, dând totodată dovada prezenței lui Dumnezeu. Tocmai în acest sens a spus Isus ucenicilor că Duhul „va lua din ce este al Meu și vă va descoperi” (Ioan 16:14).

În al patrulea rând, prin evenimentul de la Rusalii, Duhul Sfânt este Cel care a creat *o nouă comunitate, Biserica*, ce a fost marcată de o unitate, dar și de alte însușiri, fără precedent:

• Dicționar •

putere spirituală = forța necesară dată de Dumnezeu credinciosului pentru a rămâne sănătos din punct de vedere spiritual, în ciuda ispitelor
daruri spirituale = anumite capacități sau aptitudini cu care Duhul Sfânt înzestrea pe fiecare membru al trupului lui Hristos la convertire pentru a sluji nevoilor bisericii locale
suveran = înseamnă că Dumnezeu este deasupra timpului și spațiului, El conduce universul și istoria, toate fiind sub controlul Lui

Știați că...?

a. *Duhul Sfânt este a treia Persoană din Dumnezeu și El este numit de Domnul Isus și „Mângâietorul.”*

b. *Cuvântul grecesc tradus aici „Mângâietor” înseamnă „cel care este chemat alături de”, arătând pe cineva care încurajează și îndeamnă.*

c. *De câteva ori în cartea Faptele Apostolilor se poate observa intervenția Duhului Sfânt în viața bisericii primare care oprește pe apostolul Pavel să meargă într-un loc, poruncește punerea deoparte a lui Pavel și Barnaba pentru o călătorie misionară, îi vorbește lui Filip. (Faptele Apostolilor 8:29, 13:2, 16:7)*

Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște. Își vindeau ogoarele și averile și banii îi împărțeau între toți, după nevoile fiecăruia. Toți împreună erau nelipsiți de la templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod. Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți. (Fapte 2:44-47)

În final, trebuie subliniat faptul că Duhul Sfânt este Cel care dovedește în plan vizibil mai mult sau mai puțin prezența și binecuvântarea lui Dumnezeu, potrivit cu voia Lui Suverană și în funcție de modul în care răspundem cerințelor Lui. Voia lui Dumnezeu, potrivit mesajului transmis de Apostolul Pavel credincioșilor din Efes (Efeseni 5:18,19) și referitor la relația creștinului cu Duhul Sfânt este să fim permanent plini de Duh. A fi plin de Duh înseamnă a fi în totalitate la dispoziția lui Dumnezeu și implicit a fi capabili să facem lucrările cerute de El.

Exersăm

1. Care sunt lucrările principale pe care le face Duhul Sfânt în viața credinciosului?

2. Ce înseamnă „a fi plin de Duh”?

3. Ce atitudini nepotrivite pot avea oamenii în raport cu Duhul Sfânt? Pentru a identifica răspunsul corect, citiți următoarele texte: Efeseni 4, Faptele Apostolilor 7, Matei 1.

Colaborăm

Citește, împreună cu colegul tău/colega ta textul din *Faptele Apostolilor* 2:44-47 și identifică ceea ce este comun și ceea ce este diferit în biserica pe care o frecvențezi, în comparație cu biserica descrisă acolo.

Cum explicați această diferență?

Ne implicăm

Stai de vorbă cu o persoană de care poți să te apropii cu ușurință. Pornind de la textul din Romani 8:14 „căci toți cei ce sunt călăuziți de Duhul lui Dumnezeu sunt copii ai lui Dumnezeu”, discutați despre modul cum Duhul îi călăuzește pe copiii lui Dumnezeu.

Lecturăm

Pe drum de toamnă,
dintr-un car cu boi,
se auzea un vuiet de butoi:
– Eu sunt... bum!... bum!... butoiul
care bubuie pe drum!
Sunt bucuros că am volum!
Că doar nu-s buburuz
sau bolovan
să tac buștean
ca ăst butoi
ce zace-alături bobotit
ca un buboi!...

Și-ai casei au sărit năboi
cu păhărelele,
zicând glumeț:
– Hai, dă-ne-o probă, maestre vorbăreț.
– Bum!... Bucuros!
Vă dau!
Dar... mai domol!...
Căci, să vedeți...
pentru moment,
sunt gol...
– Dar tu? i-au zis butoiului vecin.
Nu spui nimic?
– Nu pot
Sunt plin.

Și s-au umplut paharele de vin!...

Și-acum
MORALA-și dă tributul:
Atunci când e Cristos în noi,
nu mai vorbește doaga de butoi,
ci conținutul...

(Costache Ioanid – *Butoaiele*)

1. Pe cine reprezintă butoiul gol? Dar cel plin?
2. Explică morala fabulei.

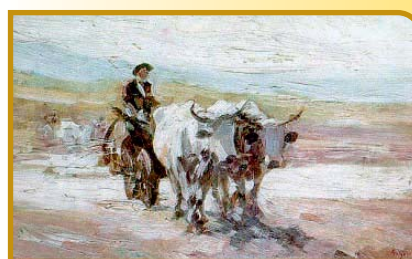
Concluzionăm

1. Avem absolută nevoie de prezența și lucrarea Duhului Sfânt, pentru a trăi viața pe care atât Domnul Isus, cât și noi o dorim.
2. Duhul Sfânt este acela care ne transformă ca să fim asemenea lui Hristos.
3. Ca să fim plini de Duhul Sfânt trebuie să ne încredem în Hristos, fapt care înseamnă să fim predați lui Dumnezeu, să dorim foarte mult această umplere și să fim gata să-L ascultăm cu orice preț.

Aplicăm

Nu te împotrivi Duhului care vrea să fii sfânt!

Putem să ascultăm de îndemnurile Duhului sau de îndemnurile firii pământești. Consecințele alegerii pe care o facem, care sunt radical diferite, nu pot fi selectate de noi.

Îndemn pentru viață

Fii permanent plin de Duh!

Rostește sau scrie o rugăciune în care să-ți exprimi nevoia de a fi permanent plin de Duh.

1 REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

ROADA DUHULUI SFÂNT

Luca 3:8
„Faceți, dar, roade vrednice
de pocăința voastră...”

Dovada că
Dumnezeu
lucrează în
viața ta

• Observăm și analizăm •

Cum a fost posibil să existe
aceste fructe?

(se pune pe catedră un vas cu nouă
fructe distincte și apoi se poartă o
discuție cu privire la acestea:
existența lor, dezvoltarea lor,
asemănarea și diferența dintre ele)

• Dicționar •

fluctuant = schimbător,
nestatornic, nesigur, nehotărât,
ezitant. Poate fi folosit atât cu
privire la situații, cât și cu privire
la persoane

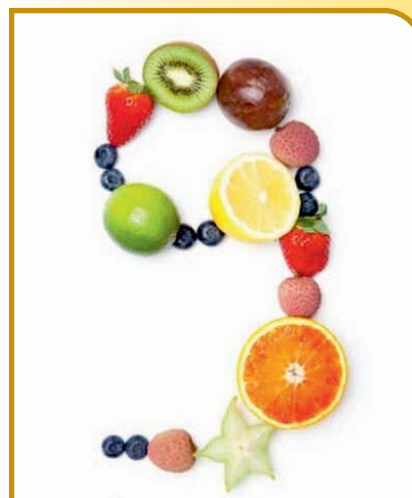
perseverent = stăruitor, care nu
se descurajează în fața
dificultăților, ci duce la bun
sfârșit o anumită însărcinare sau
o anumită chemare divină

sfințenie = curăție, puritate
morală luată de Duhul Sfânt în
viața unui credincios. Ea se
răsfrânge și influențează pozitiv
gândurile, sentimentele și faptele
creștinului

Dovada principală că Duhul Sfânt este la lucru în viața credinciosului este *roada Duhului*. Aceasta se referă la rezultatele pe care le aduce Duhul Sfânt în timp într-un om credincios. În Epistola către Galateni, Apostolul Pavel enumeră nouă caracteristici pe care le are roada Duhului:... (Galateni 5:22,23)

Dragostea creștinului diferă foarte mult de ideea de dragoste pe care o întâlnim adesea în romanele de dragoste sau la televizor. Ea reprezintă mai mult un caracter frumos și stabil decât un sentiment aprins și trecător. Ea înseamnă capacitatea de a putea renunța la preferințele, dorințele și uneori chiar nevoile proprii, pentru a pune pe ceilalți mai presus de sine. *Bucuria*, ca roada a Duhului, este o dovadă că Dumnezeu ne vrea în cel mai înalt grad binele. El vrea chiar mai mult decât noi să ne bucurăm, dar vrea ca bucuria noastră să nu depindă de circumstanțe pământești, fluctuante, ci să depindă de relația foarte bună pe care o avem cu El. În ceea ce privește *Pacea*, creștinul are cu ajutorul Duhului Sfânt privilegiul de a trăi deasupra tulburărilor și conflictelor existente în jurul lui și în lume. Aceasta datorită faptului că are mai întâi pace cu Dumnezeu, prin credința în Domnul Isus Hristos și apoi pacea lui Dumnezeu, prin faptul că încredințează toată viața, inclusiv îngrijorările, în mâna lui Dumnezeu. *Îndelunga răbdare* este o trăsătură de caracter pe care puțini oameni de azi o mai au. Credința autentică a unui om se poate remarca prin faptul că prin ajutorul Duhului Sfânt el poate fi rezistent când este provocat, liniștit când suferă sau perseverent când este vorba de împlinirea voinței lui Dumnezeu. *Bunătatea* este roada prin care ceilalți din jur pot să vadă și să fie convinși că Dumnezeu este bun și de aceea El vrea binele tuturor oamenilor. Însă binele care durează și care aduce multe beneficii personale este asociat întotdeauna cu sfințenia Duhului. *Credincioșia* este caracteristica acelor care sunt demni de încredere, atât în relație

cu Dumnezeu, cât și cu oamenii. Un astfel de om Îl onorează pe Dumnezeu prin ascultare în orice situație și se ține de cuvânt oricare ar fi prețul pe care ar trebui să-l plătească. *Blândețea* ca roadă a Duhului nu este slăbiciune cum cred mulți, ci este o mare putere ținută sub control. Fiind în strânsă unitate cu smerenia, blândețea este o trăsătură a oamenilor cu adevărat mari și puternici. *Înfrânarea poftelor* sau autocontrolul este rezultatul faptului că viața ta este supusă lui Dumnezeu. Când un om se supune lui Dumnezeu, el poate să spună NU la tot ceea ce nu vine de la Dumnezeu și poate să spună DA la tot ceea ce vine de la El.

Știați că...?

a. Duhul Sfânt este recunoscut în viața unui om după roadele Lui (Matei 7:20). Cuvântul vorbește despre roada Duhului Sfânt în Galateni 5:22-23.

b. Scopul final al Duhului Sfânt în viața credinciosului este de a-l face asemenea Domnului Isus (2 Corinteni 3:18).

c. Față de roada Duhului, realizările noastre sunt ceea ce este un fruct artificial pe lângă unul adevărat. De la distanță, pare la fel de frumos, dar nu are gust. Fructele adevărate nu sunt produse în fabrică. Tot așa, nici trăsăturile spirituale care alcătuiesc roada Duhului Sfânt nu apar prin puterea sau iscusința omului.

Exersăm

1. Care este roada Duhului Sfânt? Luați în considerare și mesajul privitor la roadă din următoarele versete: Romani 1 și 6, Coloseni 1, Evrei 13.

2. De ce credeți că expresia folosită este „roada”, la singular și nu *roadele*, la plural?

3. Cum descrieți un om iubitor? Ce alte caracteristici mai are el? Dar un om bucuros? Ce alte caracteristici mai are omul bucuros?

4. Ce înseamnă să fii un om înfrânat? De ce este important să fii un om înfrânat? Cum este posibil să fii un om înfrânat?

5. Pot exista contrafaceri ale Roadei Duhului? Cum se întâmplă acest lucru și cum se pot distinge acestea?

6. Următorul citat al lui A.W. Tozer cu privire la Duhul Sfânt merită luat în considerare: „Viața plină de Duhul Sfânt nu este o ediție specială, de lux, a creștinismului. Ea este o parte a planului lui Dumnezeu pentru fiecare om”. Cum explicați acest citat? Ce ar trebui să dorească și să urmărească fiecare credincios, având în vedere afirmația lui A.W.Tozer? Ce rol au faptele în procesul mântuirii?

Colaborăm

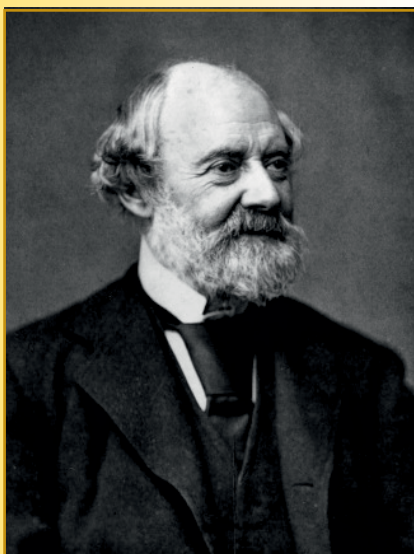
1. Împreună cu colegul tău/colega ta, poartă un dialog de aproximativ patru minute în care să vă referiți la ce v-a spus Dumnezeu recent și ce l-ați spus voi Lui. Notați, pe caiet, ceea ce ați aflat de la celălalt.

2. Gândește-te la citatul lui Charles Reade, scris în stânga paginii. Spune colegului tău și apoi fii gata să spui tuturor colegilor ce decizie trebuie să ia un om înțelept, care este de acord cu ceea ce a spus autorul citatului.

Reflectăm și înțelegem

Semeni un gând și culegi o faptă; semeni o faptă și culegi un obicei; semeni un obicei și culegi un caracter; semeni un caracter și culegi un destin.

(Charles Reade)

Ce ai vrea să știi despre roada Duhului Sfânt? Care sunt sursele de cunoaștere la care poți să apelezi pentru a ajunge să afli ceea ce dorești?

Ne implicăm

Timp de o săptămână, fă o faptă bună zilnic, în mod dezinteresat și cu un anumit sacrificiu. Scrie pe caiet la finalul fiecărei zile ce ai făcut; descrie pe scurt ce ai simțit și ce gânduri ai avut în minte în tot procesul acesta.

Completează cele trei rânduri în fiecare din cele trei cadrane, din tabelul de mai jos.

Roada Duhului		
Ce vreau să știu despre Roada Duhului	Ce știu despre Roada Duhului	Ce am descoperit cu privire la Roada Duhului
–	–	–
–	–	–
–	–	–

Lecturăm

Când mă aflu în închisoare, mă îmbolnăvisem foarte tare. La dreapta mea se afla un preot pe numele său Gherasim Iscu. Acest om fusese așa de mult chinuit încât era aproape de moarte. Totuși avea fața liniștită. Vorbea despre nădejdea lui de mântuire, de iubirea lui pentru Hristos, despre credința lui. Era plin de bucurie. La stânga mea se afla comunistul schingiuitor, care îl schingiuse pe preot până aproape de moarte. Așa se întâmplase că acel comunist schingiuitor (torționar), care chinuse pe acest preot până aproape de moarte – fusese și el bătut până aproape de moarte de către tovarășii săi, și-și dădea sufletul. Sufletul lui se chinuia în ghearele morții. În timpul nopții mă deșteaptă zicând: – Domnule, fii bun, roagă-te pentru mine! Nu pot muri, am făcut o crimă înfricoșătoare!

Atunci am văzut o minune. Am văzut pe preotul în pragul morții chemând pe alți doi deținuți. Sprijinindu-se pe spatele lor, a trecut încet pe lângă patul meu, s-a așezat pe marginea patului ucigașului său și-l mângâia pe cap. Nu voi uita niciodată această mișcare! Un om schingiuit continuă să mângâie pe asasinul său. Aceasta este Iubirea. Apoi preotul zise către acel om: – Ești tânăr, nu știai ce făceai. Te iubesc din toată inima mea. Apoi a continuat: – Dacă eu, care sunt păcătos, pot să te iubesc așa de mult, închipuiește-ți pe Hristos, Care este Iubirea întrupată, cât de mult te iubește! Dar trebuie să te întorci spre El ca să te pocăiești. S-au rugat împreună, s-au îmbrățișat unul cu altul. Preotul s-a întors apoi la patul său și amândoi au murit în aceeași noapte. Era noaptea Crăciunului.

Acestea sunt lucruri pe care le-am văzut cu înșiși ochii mei.

(Richard Wurmbrand)

1. Prin ce se aseamănă preotul din această povestire cu Hristos?
2. Ai avut ocazia de a-ți arăta dragostea față de cineva care ți-a greșit?

Concluzionăm

1. Rода Duhului dovedește faptul că ești creștin cu adevărat.
2. Fiecare om culege ceea ce seamănă.
3. Rodele vieții spirituale sunt, în primul rând, pentru Dumnezeu, apoi pentru alții și în final, pentru noi.
4. Formulează, în funcție de modul în care te-a binecuvântat Dumnezeu prin această lecție, încă o concluzie pe care consideri importantă.

Aplicăm

Investește pentru cer!

Fiecărui om i s-au dat resurse suficiente pentru a trăi, însă oamenii se deosebesc între ei în funcție de locul unde își plasează investițiile: aici pe Pământ sau în Cer. Un om înțelept investește pentru cer. (Ce înseamnă această afirmație?)

Îndemn pentru viață

Cultivă obiceiuri sfinte!

Scrive sau rostește o rugăciune prin care să-ți exprimi dorința și nevoia de ajutor pentru a cultiva obiceiuri sfinte.

DARURILE DUHULUI SFÂNT

1 Petru 4:10

„Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora, după darul pe care l-a primit.”

• Observăm și analizăm •

Ce știi și poți să faci bine, repede și cu bucurie?

• Dicționar •

exigent = care pretinde mult de la alții și de la sine, pretențios

abilitate spirituală = capacitate, putere spirituală necesară, primită pentru a trăi cum vrea Dumnezeu

zidirea Bisericii = ridicarea și îmbogățirea spirituală a fraților și surorilor care alcătuiesc Biserica

Să fii în slujba lui Dumnezeu este cel mai frumos lucru care ți se poate întâmpla și, în același timp, este cel mai profitabil. El este, într-adevăr, Stăpânul cel mai exigent, cu cele mai înalte standarde. Însă El nu doar ne poruncește, ci ne și înzestreză cu resursele necesare pentru a face ceea ce trebuie. Mai mult, El chiar ne însoțește și lucrează împreună cu noi, în tot ceea ce facem, pentru slava Lui. Toate acestea se întâmplă prin Duhul Sfânt, care împarte, după cum voiește, daruri spirituale credincioșilor. Darurile spirituale sunt abilități spirituale prin care Duhul îi înzestreză pe creștini pentru a sluji în vederea zidirii Bisericii și pentru lărgirea Împărăției Lui. În privința darurilor spirituale, care se deosebesc prin natura lor de talentele, aptitudinile și capacitățile dobândite pe parcursul vieții, *Scriptura* ne învață următoarele:

- numai creștinii au daruri spirituale (1 Corinteni 2:14)
- fiecare creștin are cel puțin un dar spiritual (1 Corinteni 7:7)
- niciun creștin nu are toate darurile spirituale (1 Corinteni 12:27-30)
- darurile spirituale trebuie înflăcărare (1 Timotei 4:14)
- Dumnezeu decide ce fel de dar vei avea (1 Corinteni 12:11)
- niciun dar nu este dat tuturor (1 Corinteni 12:29-30)
- nu poți câștiga un dar spiritual, nici nu poți munci pentru el (Efeseni 4:7).

Darurile spirituale nu trebuie confundate cu roada Duhului despre care se vorbește în Galateni 5:22,23. De fapt, mesajul corect desprins din 1 Corinteni 12 care vorbește despre daruri, capitolul 13 (vorbește despre dragoste), capitolul 14 (vorbește din nou despre daruri) este: *exercită darurile spirituale în dragoste.*

Pe paginile Noului Testament putem identifica patru epistole care conțin texte, considerate a fi cele mai importante, ce cuprind liste cu

daruri spirituale. (Avem mai întâi textul din Epistola către Romani 12, apoi textul din 1 Corinteni 12, Efeseni 4 și 1 Petru 4). Cel de-al treilea text, Efeseni 4, poate fi considerat atât o listă cu daruri date credincioșilor, cât și o listă cu daruri date Bisericii. În slujba Bisericii, pentru zidirea acesteia și implicit pentru desăvârșirea credincioșilor, sunt dăruți: apostolii, prorocii, păstorii și învățătorii.

Exersăm

1. Citiți cu atenție cele patru texte care cuprind liste cu daruri spirituale. Notați apoi darurile la care face referire fiecare text.

2. Care dintre darurile spirituale pe care le-ați identificat în cele patru texte sunt:

- a) daruri care transmit Cuvântul lui Dumnezeu
- b) daruri care educă poporul lui Dumnezeu
- c) daruri care demonstrează dragostea lui Dumnezeu

După ce alte criterii mai pot fi clasificate darurile spirituale?

3. Încercați să definiți fiecare din darurile spirituale.

Spre exemplu:

Ospitalitatea (1 Petru 4:9-10) este capacitatea de a-i face pe alții, mai ales pe străini, să se simtă primiți cu căldură și acceptați în familia Bisericii.

4. Prin ce este diferită maturitatea spirituală de înzestrarea cu daruri spirituale?

Colaborăm

Ajutați-vă reciproc să vă descoperiți talentele sau înzestrările naturale.

Ce dar spiritual ți-ar plăcea să ai? De ce?

Ne implicăm

Discută cu un credincios matur despre darul lui spiritual. Notează-ți trei întrebări pe care dorești să i le pui pentru a urmări modul cum și-a descoperit și folosit darul spiritual.

Știați că...?

a. *Întotdeauna Duhul Sfânt dă daruri credinciosului pentru folosul celui de lângă el, nu pentru propriul folos (1 Corinteni 12:7).*

b. *În viața tuturor copiilor lui Dumnezeu trebuie să se vadă toate elementele care alcătuiesc roada Duhului, dar nu este obligatoriu ca fiecare credincios să aibă toate darurile. Nu există daruri obligatorii, dimpotrivă, fiecare este înzestrat de Dumnezeu suveran cu daruri diferite, după cum consideră El de cuviință.*

Reflectăm și înțelegem

*Nu sunt cine cred că sunt,
Nu sunt cine crezi că sunt,
Dar sunt cu adevărat cine
spune Dumnezeu că sunt!*

Aplicăm

Apreciază pe cei din jurul tău când vezi că fac o faptă bună.

Avem tendința de a vedea mai repede defectele și cusururile celor din jurul nostru. Ar trebui să fim altfel. Asemenea Domnului Isus, să ne deprindem să remarcăm calitățile celorlalți și apoi, eventual să-i avertizăm cu privire la greșelile lor.

Îndemn pentru viață

Exercită în dragoste talentele sau darurile cu care te-a înzestrat Dumnezeu!

Rostește sau scrie o rugăciune în care îți exprimi dorința de a cunoaște și de a folosi cu dragoste și înțelepciune talentele sau darurile cu care te-a înzestrat Dumnezeu.

Lecturăm

9. În cetate era un om, numit Simon, care zicea că este un om însemnat; el vrăjea și punea în uimire pe poporul Samariei.

10. Toți, de la mic până la mare, îl ascultau cu luare aminte și ziceau: „Acesta este puterea lui Dumnezeu, cea care se numește „mare”.

11. Îl ascultau cu luare aminte, pentru că multă vreme îi uimise cu vrăjitoriile lui (...)

13. Chiar Simon a crezut; și după ce a fost botezat, nu se mai despărțea de Filip și privea cu uimire minunile și semnele mari care se făceau (...)

18. Când a văzut Simon că Duhul Sfânt era dat prin punerea mâinilor apostolilor, le-a dat bani

19. și a zis: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt.”

20. Dar Petru i-a zis: „Banii tăi să piară împreună cu tine, pentru că ai crezut că darul lui Dumnezeu s-ar putea căpăta cu bani!

21. Tu n-ai nici parte, nici sorț în toată treaba aceasta, căci inima ta nu este curată înaintea lui Dumnezeu.

(Faptele Apostolilor, cap. 8)

1. Cu ce scop a vrut Simon să aibă „darul lui Dumnezeu”?
2. Crezi că darurile Duhului Sfânt ar putea fi întrebuițate într-un mod greșit? Explică!

Concluzionăm

1. Dumnezeu dăruiește credincioșilor tot ceea ce este necesar atunci când le poruncește ceva.
2. Fiecare credincios este binecuvântat de Dumnezeu cu daruri spirituale.
3. Maturitatea spirituală este condiționată de folosirea corectă a darurilor spirituale.
4. În urma studiului atent al lecției, formulează încă o concluzie pe care o consideri foarte importantă.

RECAPITULARE

CAPITOLUL I – REVELAȚIA DE SINE A LUI DUMNEZEU

Dramatizare Roda Duhului

Pe 9 bilețele, notează câte un cuvânt cu fiecare componentă a roadei Duhului.

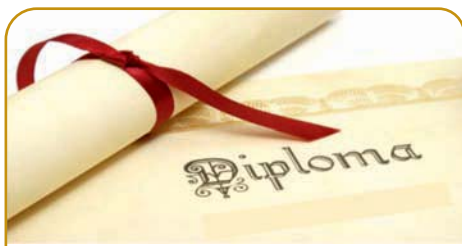
Câte doi elevi extrag câte un bilet și interpretează împreună, în maximum două minute, rolul care le-a revenit lor, în fața clasei, prin jocul pantomimă.

Ceilalți elevi notează ce rol consideră că au interpretat colegii lor.

Pentru fiecare rol pe care l-au descifrat, elevii primesc câte un punct.

Câștigă echipa care are cel mai mare punctaj și care a interpretat rolul recunoscut de către cei mai mulți colegi.

- *Exercițiul continuă cu bilețele pe care se scriu lucrări ale Duhului (ex. Duhul Sfânt revelează...)*

Alcătuiește o compunere de aproximativ 1-2 pagini, cu tema **Ce aș vrea să facă Duhul Sfânt în viața mea.** În cuprinsul acesteia veți avea în vedere lucrarea, darurile și roada Duhului, despre care ați învățat în cadrul lecțiilor.

7 întrebări

Formează o echipă cu un alt coleg. Alcătuiește cu coechipierul tău un set de 7 întrebări despre ceea ce ați învățat în unitatea „Revelația de Sine a lui Dumnezeu.”

Adresează cele șapte întrebări altei echipe. Pentru identificarea echipei căreia i se pun întrebări, se numerotează echipele și se trage la sorți. Echipa pe care ai tras-o la sorți este echipa căreia îi vei pune întrebări; dacă „echipa unu” a tras la sorți „echipa 3”, înseamnă că „echipa unu” va pune întrebări „echipei 3”.

Apreciază atât răspunsurile corecte date, cât și claritatea și calitatea întrebărilor adresate.

Confecționează împreună cu coechipierul tău o diplomă pentru echipa căreia i-ați adresat întrebările.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Roada Duhului – semnul încrederii în Dumnezeu

Scrive trei aspecte în care cei mai mulți credincioși sunt *de acord*, cu privire la persoana și lucrarea Duhului Sfânt.

Scrive trei situații în care există *dezacorduri*, diferențe, cu privire la persoana și lucrarea Duhului Sfânt.

Unii dintre credincioși spun că trebuie să punem accent în viața și lucrarea noastră pe *roada* Duhului Sfânt.

Alți credincioși spun că trebuie să punem accent pe *darurile* Duhului Sfânt. Cum am putea răspunde sau sfătui pe fiecare în parte?

Motto: „Roadă Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.” (Galateni 5:22, 23)

Pentru realizarea proiectului vom parcurge pașii de mai jos:

1. Ce ne propunem?

- obținerea și sistematizarea cât mai multor informații despre persoanele biblice studiate și calitățile lor morale;
- identificarea modelului și necesitatea urmării acestuia.

2. Cum ne organizăm?

- elevii se împart pe 9 grupe;
- fiecărei grupe îi va reveni una dintre trăsăturile roadei Duhului;
- în cadrul grupei, fiecărui membru i se vor atribui sarcini clare de lucru.

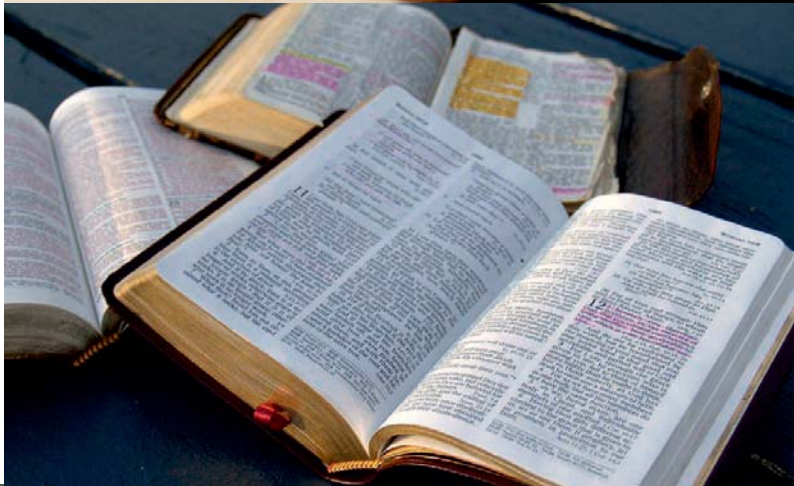
3. Cum procedăm?

- colectăm informații din manual, din Sfânta Scriptură (tipărită sau varianta on-line), din cărțile și site-urile de specialitate recomandate de către profesor;
- ordonăm informațiile după o structură stabilită împreună cu profesorul;
- expunem/scriem, într-o formă logică clară, modul în care un credincios este roditor.

4. Cum prezentăm?

- prezentarea proiectului se poate face prin: expunere însoțită de vizualizare Power-Point, care să conțină minimum 4 slide-uri; dramatizare pe baza redactării propriului scenariu, rolurile fiind interpretate de membrii echipei.

1. Prin analogie cu rodirea pomilor, identifică anumite condiții pentru ca în viața unui om să existe roade spirituale.
2. Citește textul din Marcu 11:12-14 *Smochinul neroditor*.

IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

- ★ Biserica – expresia vizibilă a lui Hristos în lume
- ★ Biserica – comunitatea celor credincioși
- ★ Caracteristicile bisericii primare
- ★ Biserica în istorie
- ★ Creștinismul în România
- ★ Credincioșii bapțiști în România
- ★ *Recapitulare*
- ★ *Evaluare*

BISERICA – EXPRESIA VIZIBILĂ A LUI HRISTOS ÎN LUME

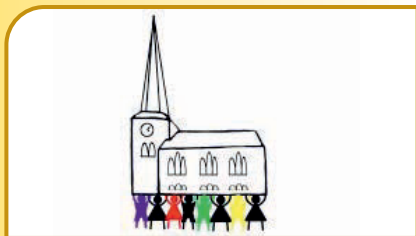
Matei 16:16-18

– Petru ... a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui Viu!” ... Isus a luat din nou cuvântul și i-a zis: „... pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu o vor birui.”

• Observăm și analizăm •

La ce te gândești atunci când auzi cuvântul *biserică*?
Este biserica o invenție omenească sau ceva instituit de Dumnezeu?
Citește *Faptele Apostolilor* 2:1-47.

• Dicționar •

epistolă = scrisoare trimisă de apostoli bisericilor înființate de ei

membru = persoană care face parte dintr-o biserică

călăuză = persoană care îndrumă pe altcineva pe unde să meargă

sare și lumină = sunt metafore care înseamnă că biserica este chemată să trăiască curat și să arate lumii calea înspre Dumnezeu

In limba română termenul *biserică* este un cuvânt polisemantic, însemnând atât *clădire destinată celebrării cultului creștin*, cât și *mulțime de creștini*.

Noul Testament a fost scris în limba greacă, iar cuvântul **ekklesia**, tradus în limba română prin cuvântul *biserică*, face referire la adunarea alcătuită din toți urmașii lui Hristos.

Ziua Cincizecimii este momentul în care ia naștere Biserica Domnului Isus. La zece zile de la înălțarea Domnului Isus la cer, mulți dintre cei care îl urmaseră în timpul vieții Sale pe Pământ erau adunați în același loc. Atunci s-a întâmplat ceva neobișnuit: niște limbi ca de foc s-au așezat peste ei, s-au umplut de Duhul Sfânt și au început să vorbească în mai multe limbi. La sărbătoare participau oameni veniți din mai multe regiuni ale Imperiului Roman și erau foarte uimiți de ceea ce vedeau și auzeau. Pentru că fiecare încerca să explice în felul lui cele întâmplate, Petru s-a ridicat și, plin de îndrăzneală, a ținut o cuvântare, îndemnându-i pe cei care îl ascultau să se pocăiască. În urma acestei cuvântări s-au convertit și au fost botezate aproape 3000 de persoane. Numărul celor mântuiți creștea în fiecare zi și lucrul acesta continuă până în zilele noastre. Prin urmare, se poate vorbi despre:

a. Biserica universală – alcătuită din toți cei care sunt mântuiți, indiferent de rasă, naționalitate, clasă socială sau timpul istoric în care au trăit.

b. Biserica locală – alcătuită dintr-un grup de credincioși dintr-o localitate, care au fost născuți din nou și botezați pe baza credinței lor.

Scopul Bisericii pe pământ este de a-L proslăvi pe Dumnezeu, de a ajuta fiecare membru să crească din punct de vedere spiritual și de a răspândi *Evangelia*, vestea bună a mântuirii.

Știați că...?

Apostolul Petru le scrie o epistolă primilor creștini în care le spune următoarele: „*Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împăratească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.*” (1Petru 2:9).

Prin urmare, cei care au fost mântuiți prin credința în Domnul Isus trebuie să spună și altora despre aceasta.

Pentru a ne face să înțelegem principiile după care funcționează Biserica, apostolul Pavel folosește metafora „trupul lui Hristos”: „*Voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare, în parte, mădularele lui*” (1Corinteni 12:27). Un trup nu este alcătuit dintr-un singur organ, ci din mai multe, conectate între ele, dar fiecare este important și are un rol precis. Tot așa este și Biserica: fiecare membru are rolul lui în cadrul acesteia, dar toți trebuie să trăiască în unitate, deoarece același Duh îi însuflețește pe toți: „*unuia îi este dat, prin Duhul, să vorbească despre înțelepciune; altuia, să vorbească despre cunoștință, datorită aceluiasi Duh; altuia, credința, prin același Duh; altuia, darul tămăduirilor, prin același Duh; altuia, puterea să facă minuni; altuia prorocia; altuia, deosebirea duhurilor; altuia, felurite limbi; și altuia, tălmăcirea limbilor. Dar toate aceste lucruri le face unul și același Duh, care dă fiecăruia în parte, cum voiește.*” (1Corinteni 12:8-11)

Noi, urmașii credincioși ai Domnului Isus, suntem chemați să fim sare și lumină pentru lume. Aceasta o spune chiar Domnul Isus: „*Voi sunteți sarea pământului.*” (Matei 5:13); „*Voi sunteți lumina lumii.*” (Matei 5:14). Noi trebuie să fim o călăuză pentru cei care rătăcesc în întuneric și să le arătăm calea care duce la Hristos.

Exersăm

1. Care sunt sensurile cuvântului *biserică* în limba română?
Care este termenul folosit în limba greacă și ce înseamnă el?
2. Care este momentul în care ia ființă Biserica?
3. Care este menirea Bisericii pe Pământ?
4. Explică metafora „trupul lui Hristos”.
5. Citește 1Corinteni 12:13-26. Scrie în dreptul pasajului biblic din coloana din stânga litera corespunzătoare ideii ce reiese din acesta.

.... v 15-17 a. atenție acordată nevoilor altora

.... v 20 b. diversitate în unitate

.... v 25 c. implicare activă

.... v 26 d. nemulțumire față de rolul acordat

a. Biserica lui Hristos este numită și „Mireasa lui Hristos” (Apocalipsa 21:9)

b. În întreaga lume există aproximativ 2.200.000.000 de creștini cu diferite denumiri, dintre care peste 800.000.000 sunt creștini evanghelici.

c. Domnul Isus a spus că oamenii îi vor recunoaște pe ucenicii Lui prin dragostea pe care cei ce compun Biserica lui Hristos o vor avea unii pentru alții. (Ioan 13:35)

Colaborăm

- Discută cu colegul/colega de bancă citatul lui Simeon Cure, aflat în coloana din stânga paginii. Notează o idee care ți se pare interesantă.
- Împărțiți-vă în grupe de câte patru și discutați despre modul în care oamenii dintr-o biserică ar putea fi de folos unii altora. Notați trei idei pe care să le prezentați în fața celorlalți.

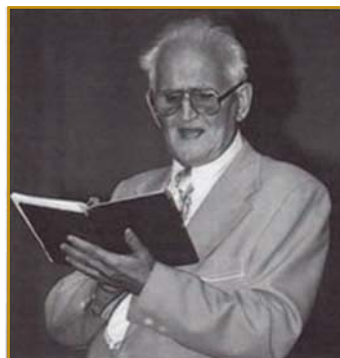
Reflectăm și înțelegem

Niciodată să nu vă urcați la amvon, ci să vă coborâți la el! Cine nu a stat mai întâi pe munte, în părtășie cu Domnul, nu va avea fața schimbată și nu are ce să spună Bisericii." (Simeon Cure)

Formulează două întrebări din care să rezulte preocupările tale față de subiectul studiat.

Notează, pe caiet, cel puțin două principii învățate din această lecție care îți vor folosi în viață.

Scrive, pe caiet, ce ai vrea să afli în plus despre subiectul lecției.

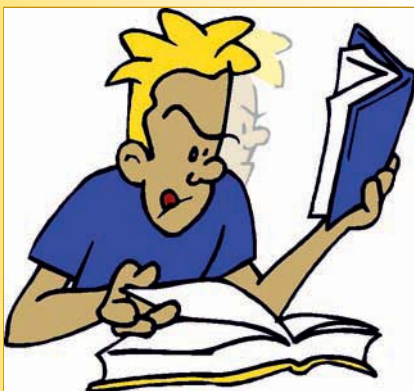
Simeon Cure (1914–1990),
pastor baptist întemnițat pentru credință

Ne implicăm

Pentru că misiunea celor credincioși este de a vesti și altora *Evangelia*, propune-ți să faci și tu aceasta! Pe parcursul săptămânii viitoare caută să stai de vorbă cu o persoană care nu-L cunoaște pe Domnul Isus și căreia să-i arăți calea spre El. Împărtașiți-vă în clasă impresiile de pe „câmpul de misiune”.

Lectură

Într-o zi-n sorită, ochiul mânios,
Se zbătea-n orbită și privea în jos:
„- Ce e, frățioare?” - eu l-am întrebat -
„Ai vreo supărare?” - „Da, sunt revoltat!
Și-ți voi spune-acuma adevărul tot -
C-am răbdat întruna și-acum nu mai pot;
Din a mea-nălțime, tot privind în jos,
La piciorul ăsta strâmb și noduros,
Pe-ale mele gene, jur că nu mă-nșel
Că de la o vreme, prea-ncălțat e el!(...)
Câtă cheltuială, ce atenții mari,
Iar eu procopseală ... niște ochelari!
Ca să fiu tot paznic - Nu! - mai bine chior,

Chiar de par obraznic, vreau să fiu picior!”
 Și dintr-o zvăcnire ochiul a sărit –
 Dar fără privire, talpa l-a strivit.
 Când cu duioșie vrut-am să-l adun:
 Mâna, cu mânie, îmi dădea un pumn ...
 „– Slugă credincioasă, dar cu tine ce-i?”
 „– Asta-i ce m-apasă: slugă cât mă vrei?
 Numai încordată, să lucrez, să scriu!(...)”
 Singura-mi stăpână, vreau să-mi fiu pe plac:
 Eu nu mai sunt mână, mă declar stomac!”
 Și din clipa-n care mâna n-a lucrat -
 Nehrânind stomacul, biata s-a uscat;
 Auzind urechea tristul tărăboi,
 Dintr-odată strigă: „- Și eu fac război!
 Simplă, clăpăugă, stau ca un tolcer -
 Nici eu nu sunt slugă, gură mă prefer!
 Ea-i fără pereche, totu-i pentru ea,
 Parcă pe ureche nu s-ar putea bea!” (...)
 Își sfârși ideea și-apoi amuți –
 Și din clipa-aceea, sărmana surzi (...)
 Morala:
 Ne-mplnim menirea, existăm, trăim,
 Numai când pe alții în dragoste-i slujim!

(Petru Dugulescu – *Revoltă în trup*)

1. Care crezi că este motivul pentru care fiecare membru a vrut să fie altceva?
2. Ești mulțumit așa cum te-a făcut Dumnezeu sau ai vrea să fii altcineva?

Concluzionăm

1. Biserica este expresia vizibilă a lui Hristos în lume.
2. Datoria credincioșilor în cadrul Bisericii este să se slujească unii pe alții în dragoste.
3. Toți credincioșii alcătuiesc „trupul lui Hristos” în care nu trebuie să existe dezbinare.
4. Rolul credincioșilor este acela de a fi sare și lumină pentru lumea aceasta.

Aplicăm

Fii mulțumit așa cum te-a creat Dumnezeu!

El te-a creat cu un scop și a pus în tine anumite daruri cu care să-L poți sluji.

*Petru Dugulescu (1945 – 2008)
 pastor baptist român,
 poet și politician*

Îndemn pentru viață

Nicio persoană din Biserică nu este mai importantă sau mai puțin importantă decât celelalte.

Nu căuta să fii altceva decât ceea ce te-a creat Dumnezeu să fii.

Slujește-L cu bucurie fără să-i privești cu superioritate pe unii sau să-i invidiezi pe alții pentru darul lor!

BISERICA – COMUNITATEA CELOR CREDINCIOȘI

Evrei 10:24-25a

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră...

• Observăm și analizăm •

Uită-te la mâna ta dreaptă. Cât crezi că ar putea trăi dacă ar fi tăiată și despărțită de trup? Dar ochiul sau urechea?

Dicționar

a consolida = a întări, a deveni solid, durabil

consecvent = neschimbat, stabil, statornic

Biserica este o comunitate alcătuită din credincioșii care au fost botezați în urma convertirii și pe baza mărturisirii personale a credinței lor în Isus Hristos ca Mântuitor. Calitatea de membru al Bisericii nu se moștenește din generație în generație, ci se primește în mod voluntar de către credincios după ce acesta a fost botezat, mărturisindu-și credința în Hristos. Membrii Bisericii se adresează unii altora cu apelativul *frate*. De asemenea, toți sunt egali în drepturi și îndatoriri indiferent de rasă, naționalitate, clasă socială sau pregătire educațională: *Voi să nu vă numiți Rabi! Fiindcă Unul singur este Învățătorul vostru: Hristos, și voi toți sunteți frați (Matei 23:8).*

În cadrul Bisericii credincioșii au diferite responsabilități: de a da învățătură din Cuvântul lui Dumnezeu, de a îmbărbăta, de a sfătui, de a păstori și multe alte slujiri. Aceasta înseamnă că aceștia sunt slujitori ai Bisericii, nu stăpâni care poruncesc, iar ceilalți execută: *Și El a dat pe unii apostoli; pe alții proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos (Efeseni 4:11-12).* Credincioșii trebuie să înțeleagă că este un privilegiu și o datorie să slujească în Biserică potrivit cu darul, chemarea și puterea primite de la Dumnezeu pentru ca nevoile spirituale ale celorlalți să fie împlinite. Biserica nu este un loc unde să ne etalăm talentele și să ieșim în evidență prin ceea ce facem, atrăgând admirația mulțimii. Tot ceea ce se face trebuie făcut spre slava lui Dumnezeu și pentru zidirea sufletească a credincioșilor.

De ce e vital ca un credincios să facă parte din Biserică și să aibă părtașie cu ceilalți credincioși? Pentru că Biserica este *trupul lui Hristos*, iar credincioșii sunt mădulare (membre) ale Lui. Un mădular nu poate supraviețui de unul singur, ci doar legat de trup. În felul acesta slujește trupului și este slujit de celelalte mădulare. Tot trupul este coordonat de Cap, adică de Hristos.

Legăturile între credincioși se formează și se consolidează prin participarea la viața și activitățile Bisericii. Deși unii cântă în cor, alții la un instrument, unii dau îndemnuri pentru rugăciune, alții predică, merg în misiune sau se roagă, toți fac același lucru: Îl slujesc pe Dumnezeu. Deosebiri de cultură, educație, rasă și naționalitate, precum și diferențele dintre cei bogați și cei săraci, dintre bărbați și femei nu trebuie să constituie motive de dezbinare între credincioși. A-L sluji pe Domnul Isus nu înseamnă doar a participa la programele din biserică, ci a fi atent și la nevoile celorlalți pentru a le fi de ajutor.

Biserica trebuie să fie caracterizată de unitate. Pentru aceasta s-a rugat Domnul Isus în grădina Ghețimani: *Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine;* (Ioan 17:21), iar apostolul Pavel, adresându-se unei biserici, dă următorul îndemn: *îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii* (Efeseni 4:2-3). Unitatea aduce putere Bisericii și arată că membrii ei sunt consecvenți în speranța lor de a trăi împreună și în veșnicie. Și cum se poate realiza unitatea? Împlinind porunca Domnului Isus ce se găsește în *Evanghelia* după Ioan 15:12: *Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unii pe alții, cum v-am iubit Eu.*

Exersăm

1. Din cine este alcătuită Biserica lui Hristos?
2. Cine poate deveni membru în Biserica lui Hristos și ce condiții trebuie să îndeplinească?
3. Care este datoria unui credincios față de ceilalți membri?
4. În ce constă diversitatea credincioșilor?
5. De ce credinciosul trebuie să aparțină unei biserici locale? La ce pericole se expun cei care se izolează?
6. Citește următoarele versete și grupează-le pe două coloane (unitate / diversitate) ce reprezintă caracteristici ale Bisericii.

Efeseni 4:4

Efeseni 4:7

Efeseni 4:13

1Corinteni 12:17

1Corinteni 12:19

1 Corinteni 12:25

1 Corinteni 12:26

1 Corinteni 12:29

Știați că...?

a. Pe întreg spațiul Transilvaniei, dar și în mare parte din Europa Centrală și de Est oamenii se salută cu „servus” care înseamnă „sunt sluga ta.”

b. În Biserica Primară, dar și în vremuri de prigoană de-a lungul istoriei, creștinii se întâlneau în case, în catacombe, în păduri pentru a se închina lui Dumnezeu și a fi în părtășie cu ceilalți credincioși.

c. Coreea de Nord este cea mai aspră țară în ceea ce privește prigoana creștinilor din zilele noastre. Numărul credincioșilor în această țară a ajuns la 300.000.

Reflectăm și înțelegem

Avântul nou evanghelic frământă întreaga noastră frățietate din România, în ciuda persecuțiilor.”

(Constantin Adorian)

Constantin Adorian
1882 – 1954

Formulează două idei care să reflecte ce ai învățat din această lecție și îți va folosi în viață.

Scrive pe caiet ce ai vrea să afli în plus despre subiectul lecției.

Colaborăm

1. Ce părere ai despre afirmația lui C. Adorian, aflată pe coloana din stânga paginii? Argumentează!

2. Împărțiți-vă în două grupe și luați ca obiect de studiu colectivul clasei voastre. Prima grupă trebuie să noteze patru lucruri care vă fac diferiți, iar cea de-a doua, patru lucruri care vă țin uniți. Citiți-le în fața clasei și discutați-le!

3. Comentați următorul pasaj biblic și formulați două concluzii:

Orice faceți să faceți din toată inima, ca pentru Domnul, nu ca pentru oameni, ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos (Coloseni 3:23-24).

Ne implicăm

Pentru un credincios este important să aibă legătură cu Biserica. Din păcate sunt și persoane bolnave sau în vârstă care nu se mai pot deplasa la Casa Domnului. Vizitează o astfel de persoană cu un grup de prieteni. Pregătiți și un mic program cu cântări sau versete din Biblie.

Întreabă persoana vizitată ce a însemnat pentru ea părtășia cu frații și cât de mult îi lipsește.

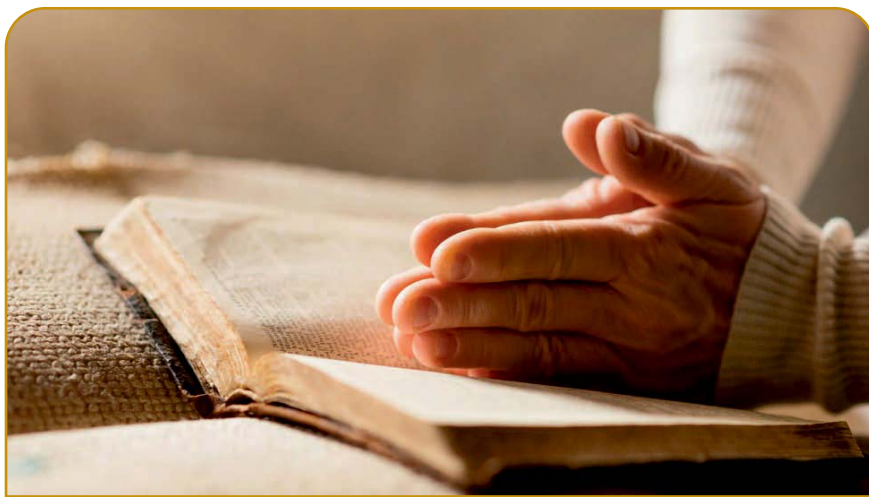
Lecturăm

Numai rugăciunile nesincere îl supărau pe nenea Marcu. Cele sincere, chiar dacă îi erau adresate cumva împotriva, îi făceau mare plăcere. Odată, s-a întâlnit cu un tânăr pe peronul unei gări și, după câteva cuvinte de politețe, i-a spus: „Hai să ne rugăm aici pentru oamenii ăștia!” Când i-a venit rândul, tânărul s-a rugat cam de-a sila, încheind cu cuvintele: „... și te rog, Doamne, să-i dai înțelepciune și fratelui Marcu, că uite m-a pus să mă rog și se uită lumea la noi ca la niște caraghioși.”

Când a deschis ochii, se aștepta să vadă un Marcu supărat sau măcar jignit ... Mare i-a fost însă surpriza când Marcu l-a luat în brațe și, printre hohote homerice de râs, l-a sărutat, zicând: „Mulțumesc, mulțumesc, tinere! Aveai o șansă să te rogi pentru tine și tu te-ai rugat pentru mine. Mulțumesc frumos! Foarte puțini oameni se roagă Domnului ca să-mi dea și mie înțelepciune. Foarte bună rugăciune! Mulțumesc matală! Domnul să te asculte!”

(Daniel Brânzei – Amintiri cu sfinți)

1. De ce s-a simțit incomod tânărul?
2. Cum ai fi reacționat tu în locul tânărului? De ce?

Concluzionăm

1. Calitatea de membru al Bisericii nu este moștenită, ci dobândită prin convertire și mărturisire personală a credinței.
2. Deși credincioșii se diferențiază unii de alții din mai multe puncte de vedere, ei trebuie să contribuie la unitatea Bisericii.
3. Doar în cadrul comunității Bisericii credinciosul îi poate sluji pe ceilalți și poate beneficia de slujirea lor.
4. Dragostea între credincioși întărește unitatea Bisericii.

Aplicăm

Implică-te în biserica pe care o frecventezi! Cum? Participând la grupele de studiu biblic, cântând într-o formație, recitând poezii, vizitând bolnavi etc.

Cum consideri implicarea ta în activitățile bisericii: o povară sau un privilegiu?

Îndemn pentru viață

O ramură tăiată dintr-un copac se va usca încetul cu încetul. Tot așa un credincios despărțit de Biserică va slăbi din punct de vedere spiritual, iar în final va muri.

Caută să frecventezi o biserică și să te implici în activitățile ei!

CARACTERISTICILE BISERICII PRIMARE

Faptele Apostolilor 2:42
– Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni.

• Observăm și analizăm •

Imaginează-ți o organizație în care fiecare membru pune într-un cont comun suma de bani pe care o deține și apoi își poate lua de acolo cât are nevoie.

• Dictionar •

de obște = ceva ce aparține tuturor; în comun
echivalent = identic ca sens cu altceva

Biserica din primul secol a ieșit în evidență prin câteva caracteristici care i-au făcut chiar și pe dușmanii ei să o privească cu admirație:

– Primii creștini se bazau pe **învățătura apostolilor**; în vremea aceea Noul Testament nu era încă scris, dar spusele apostolilor aveau autoritate, pentru că ei umblaseră cu Domnul Isus și învățaseră de la El.

– **Legătura frățească** era o altă trăsătură a primei Biserici. Creștinii țineau foarte mult la relațiile dintre ei și căutau să le consolideze. Pentru aceasta petreceau timp împreună și se ajutau atunci când cineva avea nevoie de ceva.

– **Frângerea pâinii**, echivalentă cu Cina Domnului, reprezintă una dintre practicile creștinilor din primul veac. La început făceau lucrul acesta în fiecare zi, apoi în prima zi a săptămânii.

– Nu în ultimul rând, creștinii practicau **rugăciunea**. Credeau în puterea rugăciunii și experimentau efectele ei. Un astfel de exemplu este atunci când, datorită rugăciunilor bisericii, Petru a fost eliberat din temniță în mod miraculos.

Credincioșii și-au pus împreună bunurile pentru a-și exprima generozitatea și pentru a se putea ajuta reciproc. Aceasta nu era o practică obligatorie, însă în felul acesta nimeni nu ducea lipsă de ceva: *Toți cei ce credeau erau împreună la un loc și aveau toate de obște (Faptele Apostolilor 2:44).*

În fiecare zi erau nelipsiți de la Templu, căutând să fie în prezența lui Dumnezeu și participând la activitățile desfășurate acolo: *Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi (Faptele Apostolilor 2:46a).*

Se întâlneau în case particulare unde mâncau și se bucurau împreună: *frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă (Faptele Apostolilor 2:46b).*

Creștinii nu s-au izolat într-o comunitate doar a lor, ci și-au continuat viața în mijlocul celorlalți, iar comportamentul lor îi făcea să fie plăcuți: *erau plăcuți înaintea întregului norod (Faptele Apostolilor 2:47)*

Încă de pe atunci creștinii așteptau „ziua Domnului”, adică revenirea lui Hristos pe pământ pentru a judeca lumea după dreptate.

Exersăm

1. Care sunt cele patru trăsături definitorii ale Bisericii primare?
2. De ce primii creștini își puneau bunurile împreună?
3. Cum erau creștinii priviți de către ceilalți oameni?
4. Ce înseamnă „ziua Domnului”?

Colaborăm

a. Împărțiți-vă în grupe. Citiți următoarele versete din *Faptele Apostolilor* și grupați-le câte două în funcție de ideea conținută:

4:34-35 2:44

4:32 2:47a

5:12a 2:45

5:14 2:43

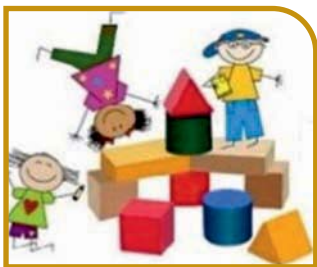
5:12b 2:46a

5:13b 2:47b

b. Citiți *Faptele Apostolilor* 3:1-11 – prima vindecare relatată în această carte. Împărțiți rolurile și prezentați-o ca pe o scenetă!

Ne implicăm

În Biserica primară creștinii se bucurau că puteau împărți unii cu alții ceea ce aveau.

Alegeți o zi în care să vă întâlniți în pauza mare și să aduceți câte ceva de mâncare (biscuiți, sandvișuri, covrigi, fursecuri). Puneți-le în același loc și apoi mâncați toți împreună.

Chemați și câțiva colegi care nu au adus nimic. Ce v-a trecut prin minte în timp ce erați toți acolo?

Știați că...?

a. În Antiohia ucenicii au fost numiți pentru prima oară „creștini”; nume care le-a fost dat ca poreclă de către oamenii din cetate.

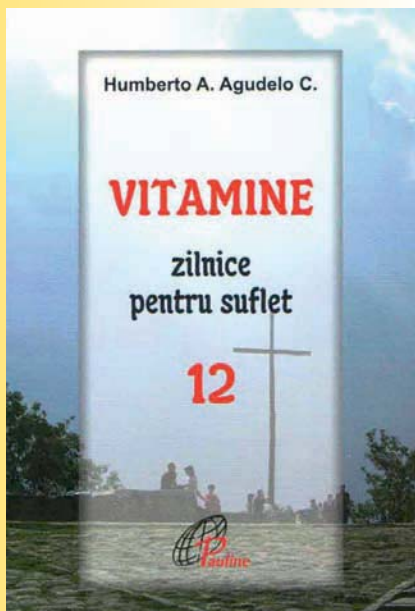
b. Cercetătorul David Barrett este de părere că prin anul 300 d.Ch. sau la nouă generații de la Hristos, 10,4 % din populația lumii era creștină, 66,4 % dintre aceștia fiind din afara rasei albe. Scriptura era deja tradusă în zece limbi de circulație. În primii 300 de ani de creștinism, mai mult de 410 000 de persoane sau un procentaj de 1 la fiecare 200 de creștini își dăduseră viața ca martiri pentru Hristos.

c. Istoricii estimează că la sfârșitul secolului întâi erau deja nu mai puțin de 500 000 de creștini.

Aplicăm

Mulțumește-I lui Dumnezeu
pentru ceea ce ți-a dat.
Gândește-te la ce ai putea da și
altora!

Ține legătura cu copiii care
frecventează Școala duminicală!
Interesează-te de ei atunci când
lipsești!

Îndemn pentru viață

Să nu dai niciodată ceva cu
părere de rău! Bucură-te că poți fi
tu cel care dă, nu cel care trebuie
să primească!

Comportă-te în așa fel încât să fii
plăcut înaintea oamenilor, dar
mai ales înaintea lui Dumnezeu!

În vremurile noastre avem
Cuvântul lui Dumnezeu scris.
Citește-L în fiecare zi pentru a-ți
hrăni sufletul!

Lecturăm

Povestea spune că erau doi frați care se iubeau din tot sufletul. Amândoi erau agricultori. Unul s-a căsătorit și celălalt a rămas celibatar. Au hotărât să împartă toată recolta pe jumătate, ca până atunci.

Într-o noapte, celibatarul s-a gândit: „Nu e drept! Fratele meu are nevastă și copii și primește din recoltă tot atât cât primesc și eu. Voi merge la miezul nopții la hambarul lui de grâu și o să-i mai adaug niște saci, fără ca el să-și dea seama.” La rândul lui, fratele căsătorit s-a gândit și el: „Nu e drept! Eu am nevastă și copii și viitorul meu va fi asigurat. Dar pe fratele meu, care este singur, cine o să-l ajute? Voi merge la noapte la hambarul lui de grâu și-i voi mai adăuga niște saci fără ca el să-și dea seama.” Așa au făcut amândoi frații. Și, surpriză! Amândoi s-au întâlnit pe drum în aceeași noapte, cărând fiecare saci pentru celălalt.

S-au privit, înțelegând ce s-a întâmplat, și s-au luat în brațe frățeste cu și mai multă dragoste și pentru totdeauna.

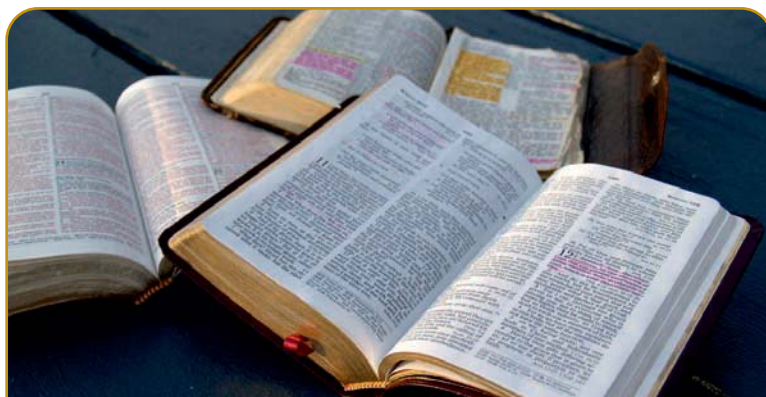
(Humberto A. Agudelo C. – Vitamine zilnice pentru suflet)

1. Ce i-a determinat pe cei doi frați să se comporte astfel?
2. În ce fel crezi că ar putea fi întărită și legătura dintre frații de credință?

Concluzionăm

1. Primii creștini i-au luat drept modele pe ucenicii Domnului Isus.
2. Biserica primară s-a bazat pe principii clare și sănătoase, care au dus la întărirea relațiilor dintre credincioși.
3. Chiar dacă viața lor fusese transformată prin convertire, creștinii au continuat să trăiască în mijlocul cunoscuților lor și să fie plăcuți acestora.

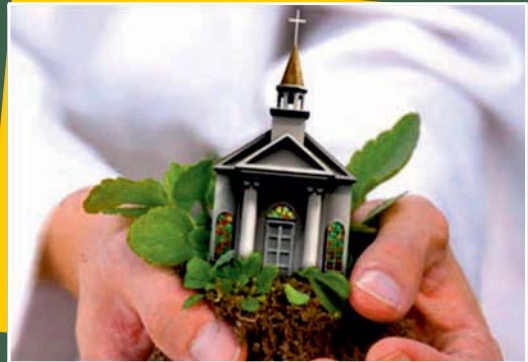
Formulează o idee din care să rezulte ce ai învățat din această lecție și poți aplica în viața ta.

2 IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

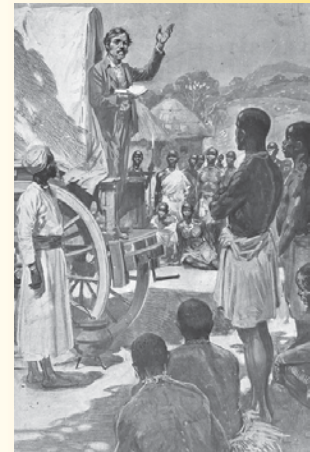
BISERICA ÎN ISTORIE

*Faptele Apostolilor 8:4
Cei ce se împrăștiaseră
mergeau din loc în loc și
propovăduiau Cuvântul.*

Creștinismul s-a răspândit prin intermediul misionarilor. Odată cu primii convertiți a început și prigoana. Preoții israeliți din vremea aceea au considerat Creștinismul o erezie și au crezut că este de datoria lor să încerce să-l nimicească. Pe de altă parte Imperiul Roman n-a acceptat această nouă religie și căuta cu orice preț să o distrugă. Pentru aceasta îi urmărea pe creștini, îi întemnița și îi omora. Numai că toate aceste acțiuni au avut exact efectul pe care nu și-l doreau: răspândirea Creștinismului. Fiind hăituiți de autorități, mulți credincioși și-au părăsit locuințele și au plecat în alte cetăți. Acolo vorbeau localnicilor despre credința lor și-L făceau cunoscut pe Isus. Pe de altă parte, ucenicii Domnului Isus nu au uitat că El le-a dat porunca de a face cunoscută *Evanghelia* tuturor oamenilor: *Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură* (Marcu 16:15). Inițial Creștinismul s-a răspândit printre evrei, dar au apărut și convertiți care făceau parte din alte popoare. Evreii considerau că, pentru a fi primiți în comunitatea lor, aceștia ar fi trebuit să se circumcidă și să respecte legea lui Moise.

Un moment important în istoria Bisericii este întâlnirea de la Ierusalim din anul 49 d.Hr., unde Pavel și Barnaba le-au relatat celor adunați cum au fost folosiți de Dumnezeu pentru convertirea altor popoare: *Toată adunarea a tăcut și a ascultat pe Barnaba și pe Pavel, care au istorisit toate semnele și minunile pe care le făcuse Dumnezeu prin ei în mijlocul Neamurilor* (Faptele Apostolilor 15:12). Astfel, Petru și ceilalți ucenici au ajuns la concluzia că Dumnezeu nu a făcut nicio deosebire între evrei și Neamuri și atunci au hotărât ca noua religie să se adreseze și celorlalte popoare, fără a fi nevoite să se convertească și la Iudaism. Istoria Bisericii atestă faptul că apostolii au călătorit în diferite zone ale lumii, predicând *Evanghelia* și învățându-i pe convertiți să păzească tot ce le-a poruncit Domnul Isus. Călătoriile lor misionare au avut o contribuție fundamentală la răspândirea creștinismului *până la marginile pământului* (Faptele Apostolilor 1:8), așa cum le spusese Domnul Isus înainte de a se înălța la cer.

Dicționar

erezie = doctrină sau credință religioasă greșită, eronată care duce în rătăcire spirituală

a hărțui = a necăji pe cineva cu tot felul de neplăceri, a nu lăsa în pace pe cineva

Iudaism = religie revelată răspândită în rândurile evreilor, provenită de la Moise (religie, mozaică)

martir = persoană care a avut de îndurat suferințe, chinuri îngrozitoare sau moartea pentru ideile, convingerile sale creștine

Știați că...?

a. În primele secole Biserica creștină a suferit crunte persecuții din partea autorităților romane. În anul 313 d.Hr. împăratul Constantin a dat o lege de intrare în legalitate a credinței creștine (edictul de la Milano), iar din acel moment prigoana a încetat.

b. Până în anul 200 Biserica creștină nu a avut alte denumiri; în jurul acestei date Ciprian folosește pentru prima dată denumirea de Biserica catolică (adică universală); la această dată crezul Bisericii era în mod natural cel apostolic (propovăduit de apostoli).

c. Un alt punct de cotitură în istoria Bisericii a fost reforma lui Martin Luther din 1517 care a dus la o ruptură în Biserica Catolică și la nașterea Bisericii Protestante.

Ucenicii înființau adunări în casele creștinilor și în felul acesta puteau ține legătura cu ei, încurajându-i să rămână statornici în credința lor.

Un alt moment important pentru Biserică este stabilirea, în mod oficial, a listei scrierilor sfinte considerate canonice, adică a cărților care alcătuiesc Biblia, așa cum o cunoaștem noi astăzi. Lucrul acesta s-a făcut în anul 379 d.Hr. la al III-lea Conciliu de la Cartagina – Africa de Nord, după ce, de-a lungul anilor, au avut loc mai multe întâlniri și dezbateri.

Persecuția creștinilor nu poate fi considerată un moment istoric, deoarece ea n-a încetat niciodată. De multe ori creștinilor li se cerea să renunțe la credința lor pentru a fi lăsați în viață. Pentru adevărații credincioși viața de pe pământ nu avea însemnătate mai mare decât viața veșnică, așa că rămâneau neclintiți în hotărârea lor. Astfel au apărut martirii. Primul martir amintit în Noul Testament este considerat a fi Ștefan, *bărbat plin de credință și de Duhul Sfânt (Faptele Apostolilor 6:5)*. El a fost ucis cu pietre, aducându-i-se acuzații false de către niște martori mincinoși.

Au urmat și alții cărora nu li se dau numele, dar despre existența cărora aflăm chiar din mărturisirea lui Saul din Tars, devenit apostolul Pavel: *Am aruncat în temniță pe mulți sfinți... și, când erau osândiți la moarte, îmi dădeam și eu votul împotriva lor (Faptele Apostolilor 26:10)*. Alteori creștinii erau decapitați, arși pe rug sau sfâșiați de animalele sălbatice în arenele romane. Sunt multe istorisiri care prezintă martirajul creștinilor de-a lungul istoriei și din care aflăm că au fost cazuri în care animalele au refuzat să-i atace pe credincioși sau au fost eliberați într-un mod miraculos. Dragostea pe care creștinii le-o arătau celor din jur și atitudinea lor în fața morții îi ajutau pe oamenii necredincioși să înțeleagă că ei se încredeau într-un Dumnezeu viu și că dincolo de viața pământească există viață veșnică.

Întotdeauna au existat zone pe glob unde creștinii au suferit pentru credința lor, îndurând torturi, ani grei de pușcărie, despărțire de familie și chiar trădare din partea prietenilor. Biserica lui Hristos este prigonită și astăzi.

Exersăm

1. Din ce cauză a început prigoana creștinilor?
2. Cum s-a răspândit creștinismul pe Pământ?
3. Ce s-a stabilit la întâlnirea Bisericii la Ierusalim?
4. Care au fost acuzațiile aduse lui Ștefan?
5. În ce a constat prigoana creștinilor? Cum crezi că se manifestă astăzi?

Colaborăm

1. Discutați între voi ideile conținute în următorul citat.
Sângele martirilor este sămânța Bisericii.

Tertulian de Cartagina

2. Citiți și discutați următoarele pasaje din Evrei 11:1, 2, 33-38. Ce legătură există între definiția credinței din versetul 1 și modul în care acești eroi ai credinței au trăit sau și-au sfârșit viața?

*David Livingstone (1813 – 1873)
medic și pionier al misiunii creștine în Africa*

Ne implicăm

Aflați mai multe despre viața martirilor creștini din diferite surse (cărți, articole, știri). Fiecare elev va realiza un material în care să prezinte informații importante despre o astfel de persoană (când și unde a trăit, relațiile cu alte persoane, cum s-a convertit, cum și-a păstrat credința până la moarte). Împărțiți-vă sarcinile astfel încât să cuprindeți mai multe zone de pe glob și cât mai multe perioade istorice. Realizați o galerie a eroilor credinței.

*Jim Eliot (1927 – 1956)
Ucis în lucrarea de misiune în Ecuador,
vestind Evanghelia tribului Aucas*

*„Nu este nebun acela care dă ce nu poate păstra
ca să câștige ceea ce nu poate pierde.”*

Reflectăm și înțelegem

Care este scopul încercării credinței, așa cum reiese din versetul următor?

... pentru ca încercarea credinței voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere, și care totuși este încercat prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos. 1 Petru 1:7

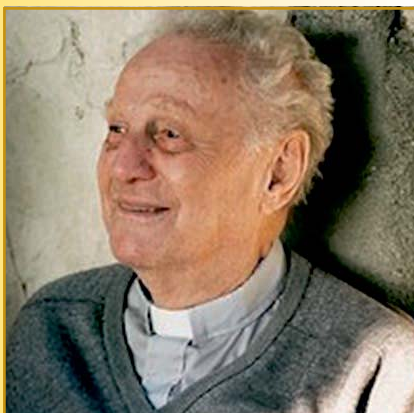
Formulează două întrebări din care să rezulte preocupările tale față de subiectul studiat.

Notează pe caiet cel puțin două lucruri învățate din această lecție care îți vor folosi în viață.

Aplicăm

Respectă-i pe cei care au plătit cu viața pentru credința lor, dar nu-i idolatriza!

Roagă-te pentru creștinii care sunt prizoniți! În multe țări oamenii suferă pentru Hristos.

Richard Wurmbrand
(1909 – 2001)

Îndemn pentru viață

Ca să ajungi la marginile Pământului trebuie mai întâi să treci de marginile clasei tale, ale cartierului în care locuiești, ale orașului tău și așa mai departe. Spune-le celor din jurul tău ce înseamnă să fii creștin!

Ai grijă ca modul tău de viață să corespundă spuselor tale! Doar așa îi vei convinge și pe alții.

Lecturăm

Noul Testament prezintă de mai multe ori și cu lux de amănunte istoria vieții și convertirii persecutorului Saul din Tars, viitorul apostol Pavel, deși trebuie să fi fost și alte biografii care, la vremea aceea, când au fost scrise *Faptele Apostolilor*, păreau a fi mai interesante decât biografia lui. El nu numai că a ucis creștini, dar le-a înfrânt rezistența și i-a făcut pe mulți dintre ei să-și renege credința.

Aceștia au fost primii martiri ai Creștinismului, dar Biblia nu le menționează numele și nici nu spune povestea suferințelor sau a morții lor tragice. Poate autorii biblici au dorit să prevină viitoare excese în venerarea sfinților. În secolele următoare, istoriile martirilor au fost prezentate în detaliu și adesea îmbogățite cu fantezie.

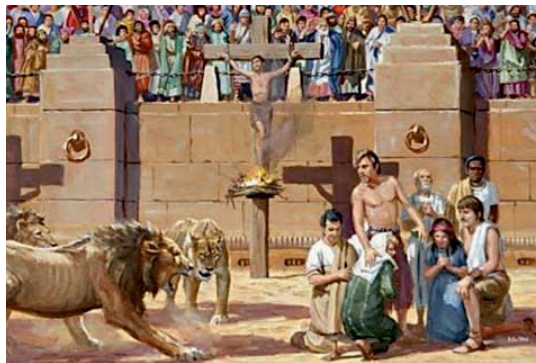
Nu ar fi fost în spiritul Bibliei să se facă mare vâlvă în jurul lor; nici ei înșiși nu ar fi dorit-o. De ce trebuie să fie cinstiți martirii? Căci ceea ce au făcut ei nu este maximum, ci minimum cerut unui ucenic al lui Hristos. A fi asemenea lui Hristos în viață și moarte este ceea ce se așteaptă de la el.

(Richard Wurmbrand – *100 de meditații din închisoare*)

1. De ce Biblia nu relatează mai multe despre primii martiri?
2. Ce crezi că este mai greu: a muri pentru Hristos sau a trăi pentru El?

Concluzionăm

1. Ucenicii au tratat cu toată seriozitatea însărcinarea de a merge până la marginile Pământului și a vesti *Evangelhia* la orice făptură.
2. Persecuția creștinilor a dus la răspândirea Creștinismului.
3. Creștinismul nu s-a adresat doar evreilor, ci tuturor popoarelor.
4. Martirii au fost un exemplu de credință statornică, mulți alegând să devină creștini în ciuda riscurilor la care erau expuși.

2 IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

CREȘTINISMUL ÎN ROMÂNIA

*Faptele Apostolilor 4:12
În nimeni altul nu este mântuire:
căci nu este sub cer niciun alt
Nume dat oamenilor în care
trebuie să fim mântuiți.*

Cel mai mare dar făcut de Dumnezeu oamenilor este că *le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu* (Ioan 1:12). Dar această veste trebuia să fie răspândită de cineva. Dacă noi, românii, cunoaștem astăzi această veste o datorăm acelor oameni care au ascultat de porunca Domnului Isus și au plecat peste tot în lume ca mesageri ai Lui, fără să cântărească prețul pe care l-au plătit.

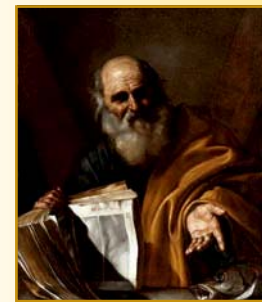
Fără a exista mărturii obiective, numele apostolului Andrei este legat de apariția Creștinismului în România; nu se știe cu certitudine dacă a fost așa, dar Eusebiu, un scriitor din Antichitatea târzie, îl numește în scrierile sale „apostol al Daciei și al Sciției Inferioare” și susține că în călătoriile sale misionare a ajuns pe teritoriul Dobrogei de astăzi (Scythia Minor). După cucerirea Daciei de către romani, Creștinismul s-a răspândit pe mai multe căi: prin coloniști, prin soldați, prin negustori sau chiar prin prizonierii capturați în lupte. Mai multe descoperiri arheologice de pe actualul teritoriu al țării noastre, constând în obiecte cu însemne creștine, atestă faptul că locuitorii de aici au aderat la Creștinism și l-au practicat încă de la începuturile acestuia.

De-a lungul timpului, în România au apărut și s-au dezvoltat mai multe tradiții, credințe creștine, peisajul confesional fiind cât se poate de variat.

Biserica creștină din România a cunoscut mai multe reforme, mișcări de renaștere spirituală, cum ar fi: Reforma Protestantă în secolul al XVI-lea, Școala Ardeleană, secolul al XVIII-lea, o mișcare de emancipare politico-socială a românilor din Transilvania, ce a contribuit la dezvoltarea învățământului confesional, favorizând îndeosebi învățământul greco-catolic și ortodox. De asemenea, a reușit introducerea grafiei latine în limba română, în locul scrierii chirilice,

• Observăm și analizăm •

Ce s-ar fi întâmplat cu noi dacă Domnul Isus nu le-ar fi spus ucenicilor *Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură?* Dacă mântuirea ar fi fost doar pentru evrei?

*Apostolul Andrei,
fratele lui Simon Petru*

Dicționar

Antichitate = epocă a civilizației vechi

călătorie misionară = acea deplasare în alte locuri din lume pentru a vesti *Evanghelia*

a emancipa = a câștiga sau a face să-și câștige independența; a (se) elibera

grafie = mod de redare în scris a cuvintelor; scriere

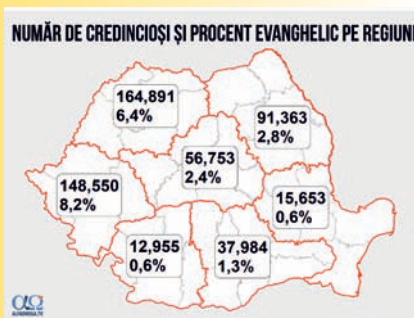

Traian Dorz (1914 - 1989)

Știați că...?

a. Județul Arad este unul dintre cele mai evanghelizate județe din Europa. Este singurul județ în care fiecare comună are o biserică evanghelică.

b. În România sunt aproximativ 70.000 de musulmani, adică 0,3% din populația țării. Din toată Europa, numai țările baltice au mai puțini musulmani decât România!

c. În 2017, România a depășit Anglia și este a doua țară europeană cea mai evanghelizată! Prima este Ucraina, țară aflată în plin război civil.

cea ce a dus la tipărirea cărților bisericești folosind alfabetul latin, mai accesibil oamenilor simpli.

Oastea Domnului este o mișcare inițiată în anul 1923 de către un preot ortodox, Iosif Trifa, care și-a propus să lupte împotriva beției și a înjurăturilor și întoarcerea spre valorile creștine tradiționale românești.

Cu timpul, aceasta a ajuns „o Mișcare contra tuturor patimilor rele... o Mișcare de renaștere sufletească (Iosif Trifa). Ideile acestei mișcări s-au transmis mai ales prin cântări și poezii religioase, Traian Dorz fiind cel mai cunoscut poet creștin care făcea parte din Oastea Domnului. În multe zone ale țării în anumite perioade istorice au avut loc mai multe „treziri spirituale”, care au avut ca rezultat, în principal, rededicarea credincioșilor și convertirea în număr mare a celor necredincioși.

Exersăm

1. Care au fost căile prin care s-a răspândit creștinismul pe teritoriul țării noastre?
2. Care sunt confesiunile creștine din România?
3. Care crezi că a fost impactul înlocuirii scrierii chirilice cu cea latină?
4. Cine a inițiat mișcarea Oastea Domnului și cu ce scop?

Colaborăm

1. Împărțiți-vă în grupe și realizați câte un proiect despre Traian Dorz, Costache Ioanid, Nicolae Moldoveanu. Proiectul va conține: date biografice, contribuția la dezvoltarea literaturii religioase și la răspândirea Creștinismului în România.

2. Discutați și exprimați-vă părerea în legătură cu afirmația: *Esența religiei creștine nu este biruința, ci îndrăzneala* (Richard Wurmbrand). Argumentați-vă răspunsurile!

Ne implicăm

1. Formulează un chestionar cu întrebări despre primii creștini dintr-o anumită localitate (poate fi o localitate în care locuiește o cunoștință sau o rudă mai în vârstă). Prezintă răspunsurile în fața clasei.

2. Misionarii întâmpină de multe ori greutăți de tot felul. Cea mai mare nevoie a lor este de rugăciune. Apoi, au nevoie de resurse financiare pentru a-i ajuta pe localnici. Împreună cu un grup de prieteni discutați cum ați putea ajuta o societate misionară. Implicați-vă făcând cunoscute activitățile ei și convingându-i și pe alții să doneze.

Lecturăm

În această perioadă a anului, când în multe biserici se organizează sărbători ale mulțumirii, și noi ca și echipă vrem să privim înspre lunile care au trecut din acest an cu recunoștință și să ne exprimăm mulțumirea pentru toate lucrurile care s-au întâmplat în cadrul proiectului cu ajutorul lui Dumnezeu și prin implicarea voastră (...)

Privim cu bucurie cum baza de misiune continuă să prindă contur, lucrările de construcție au avansat frumos și clădirile a căror fundație s-a pus în februarie (cantina cu bucătăria, școala) sunt ridicate până la centura de beton, la fel și zidurile clădirii începute de echipa care a fost în septembrie în Uganda (dormitoarele internatului pentru fete și băile).

Chiar dacă recolta de la ferma agricolă nu a fost pe măsura așteptărilor anul acesta, ne bucurăm totuși că avem peste șase tone de sorg, pe care, cu ajutorul Domnului, sperăm să le distribuim în decembrie sudanezilor care locuiesc în taberele de refugiați din nordul Ugandei, această acțiune fiind parte a parteneriatului nostru cu organizația Grain for Pain (...).

Ne-am bucura să știm că în perioada următoare vă rugați împreună cu noi pentru următoarele motive:

- Să găsim localnici de încredere, care să înțeleagă viziunea proiectului și să urmărească binele lucrării înainte de folosul personal.
- Să nu ne lăsăm demoralizați când apar provocări și dezamăgiri.
- Să găsim resurse financiare pentru finalizarea construcțiilor.

Cu inima plină de bucurie și mulțumire, echipa „Împreună pentru Africa”

(<https://www.baptisti-arad.ro/articole/scrisoare-misionara-din-uganda>)

1. Care este scopul principal pentru care misionarii aleg să meargă într-un anumit loc?

2. Enumeră câteva moduri în care te-ai putea implica într-o misiune de evanghelizare.

Concluzionăm

1. Creștinismul a ajuns pe actualul teritoriu al României încă din timpurile de început ale apărției lui.
2. În România coexistă mai multe confesiuni creștine recunoscute de stat.
3. Biserica creștină din România a cunoscut mai multe reforme religioase.
4. Formulează încă o concluzie la această lecție.

Aplicăm

Fii gata să duci *Evangelhia* românilor de pretutindeni. Folosește-te de vacanțe, când pleci în alte localități sau în alte țări.

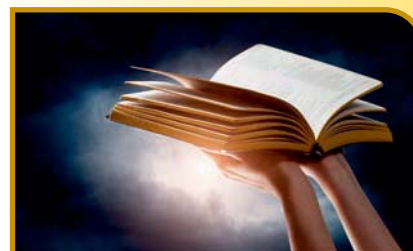
Reflectăm și înțelegem

Formulează două întrebări din care să rezulte ce ai dori să afli în plus despre subiectul lecției.

Îndemn pentru viață

Cinstește-i pe înaintașii tăi care au suferit pentru credința în Domnul Isus!

Nu trebuie să mergi până la marginile lumii ca să vestești *Evangelhia*. Spune-le-o celor din jurul tău.

CREDINCIOȘII BAPTIȘTI ÎN ROMÂNIA

Exod 17:14a
Domnul a zis...: „Scrive lucrul acesta în carte, ca să se păstreze aducerea aminte...”

• Observăm și analizăm •

Cât de importantă este istoria pentru tine? O vezi ca pe o înșiruire plictisitoare de date sau te fascinează oamenii și evenimentele?

Mihaly Kornya (1844 - 1917)

Dictionar

separatist = cineva care se separă de ceilalți sau se izolează de un grup de oameni
dictatură = putere de stat în care o persoană (sau un grup de persoane) este investită cu autoritate nelimitată prin legi și adesea bazată pe violență
măsuri represive = măsuri de constrângere și de pedepsire
pionier = persoană care începe o lucrare

Baptismul este o denotațiune a religiei creștine care a apărut în perioada Reformei protestante din Europa Apuseană. Prima biserică baptistă a luat ființă în anul 1606 la Amsterdam și a fost formată dintr-un grup de imigranți englezi separatiști conduși de John Smyth.

Începutul mișcării baptiste din România este legat de sosirea unei familii de imigranți germani în anul 1856 la București, ei fiind cei care au înființat prima biserică baptistă formată din etnici germani. Câțiva ani mai târziu, în 1862, independent de prima, se formează cea de-a doua biserică baptistă, formată din imigranți ucrainieni veniți în județul Tulcea. În Transilvania, credința baptistă a pătruns prin misionarii maghiari și germani. Prima biserică baptistă din această zonă a luat ființă în anul 1874 în județul Bihor, iar prima biserică baptistă română a apărut în anul 1886. În această parte a țării bisericile baptiste s-au înmulțit cu rapiditate, fiind până astăzi zona cu cei mai mulți credincioși bapțiști din România, răspândindu-se în aproape toate județele țării.

Istoria bapțiștilor din România a fost marcată și de perioade întunecate. În timpul dictaturii militare a mareșalului Antonescu au fost date legi (1942-1943) prin care au fost desființate toate asociațiile religioase și multe biserici baptiste au fost închise. În 1944, printr-un decret al Regelui Mihai I, se abrogă aceste legi, iar bapțiștii se bucură de libertate religioasă până în anul 1948, când regimul comunist impune o serie de măsuri represive, restricționând numărul studenților la teologie și a publicațiilor creștine, interzicând multe dintre serviciile și activitățile religioase și demolând clădiri ale bisericilor baptiste. După Revoluția din 1989, Biserica Baptistă din România înregistrează o creștere semnificativă (la recensământul din 2002 s-au înregistrat 130 000 de bapțiști).

Deși mulți pionieri ai credinței baptiste din România sunt anonimi, numele altora au rămas legate de evenimentele din istorie.

Constantin Adorian a fost primul pastor baptist român din București. El i-a reprezentat pe bapțiștii români la congresul european al bapțiștilor desfășurat la Berlin în 1908.

Mihaly Kornya (1844-1917) a rămas cunoscut ca pastorul baptist care a evanghelizat în zonele Bihorului, Clujului și Sălajului, între anii 1875-1917, întemeind biserici baptiste, române și maghiare. Această lucrare a început în Salonta, anul 1871 prin Anton Novak din Viena, trimis de către Societatea Biblică Britanică.

Familia Sezonov, o familie de afaceriști ruși, se mută în Dobrogea la începutul secolului al XX-lea. Cumpărarea unei Biblii a schimbat viețile membrilor familiei, iar mai târziu, împreună cu alți doi credincioși bapțiști, înființează în Brăila o biserică. Astfel devine al doilea oraș din Vechiul Regat unde există credincioși bapțiști.

Mihai Brumar (1868-1916) a fost un pionier al credinței baptiste din județul Arad, un neobosit cercetător al *Scripturii* și gata în orice clipă să facă o mărturie despre credința sa în Hristos. Mai pot fi menționați **Teodor Sida** (1857-1935) Buteni, **Nicolae Pop** în Gârbău-Cluj, **Radu Tașcă** în Cernavodă, **Johann Malișevschi** în Bucovina, **Petru Andrei** (Severin), iar în Banat, **Vasile Enașcu** (Potoc), **Avram Petruică** (Socolari) **Dumitru Drăgîlă**, **Ioan Șuveț** (Prilipeț) În țara noastră bisericele baptiste sunt organizate în Uniunea Bisericilor Creștine Baptiste din România, care datează din anul 1920.

În bisericele baptiste accentul se pune pe predicarea Sfintei Scripturi. Aceasta este însoțită de rugăciune, studiarea Bibliei, închinarea prin cântare și dărnicie. Fiecare credincios baptist este îndrumat să studieze zilnic Biblia, să-și dezvolte viața de comuniune cu Dumnezeu, aplicând în viața sa de fiecare zi principiile pe care le descoperă în Sfânta Scriptură. Biserica baptistă practică două rânduieli (ritualuri) la porunca Mântuitorului Isus Hristos: botezul și Cina Domnului. Cele două rânduieli au o semnificație simbolică și nu sunt taine. Credincioșii bapțiști sărbătoresc ziua întâi a săptămânii – duminică – ziua învierii Domnului Isus Hristos. Bapțiștii au convingerea că botezul are loc în urma mărturisirii credinței personale. Din acest motiv botezul nu trebuie administrat copiilor mici, deoarece aceștia nu sunt capabili să mărturisească credința personală. Pentru bapțiști, biserica este adunarea voluntară a celor care L-au ales personal ca Mântuitor și Domn pe Isus Hristos. Acești credincioși se adună împreună pentru a I se închina lui Dumnezeu, pentru a se edifica spiritual, pentru a colabora la proclamarea Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a păstra curată credința și învățătura creștină. Bapțiștii afirmă „preoția tuturor credincioșilor”. Prin aceasta, ei consideră că fiecare credincios are din partea lui Dumnezeu o chemare (vocație) de a-I sluji lui Dumnezeu în cadrul bisericii și a lumii. Comuniunea personală cu Dumnezeu este posibilă fără medierea unei alte persoane (cum ar fi un preot sau un sfânt).

În momentul de față, credincioșii bapțiști din România sunt organizați în peste 1 800 de biserici și filiale locale, slujite de mai bine de 800 de păstori și de alți slujitori duhovnicești. Pregătirea păstorilor se face în cadrul facultăților de teologie pastorală din Institutul Teologic Baptist din București și Universitatea Emanuel din Oradea. S-au înființat și funcționează șapte seminarii liceale în diferite orașe din țară, integrate în sistemul învățământului public. Revista oficială a Cultului este „Creștinul azi”.

(<http://uniuneabaptista.ro/despre-noi/istoric/>)

Familia Sezonov
(Brăila, 1935)

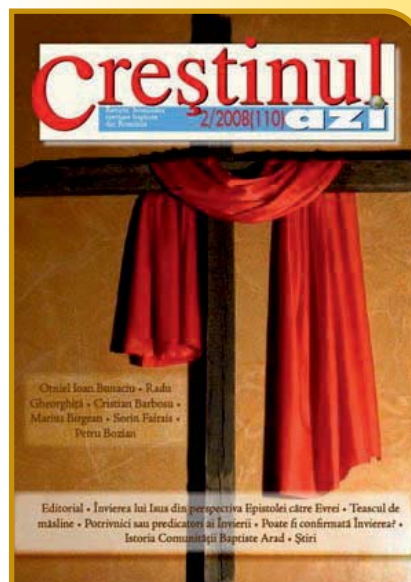

Știați că...?

a. Prima biserică baptistă de limba română a fost înființată în anul 1886 în localitatea Chesa.

b. În momentul de față, credincioșii bapțiști din România sunt organizați în peste 1 800 de biserici și filiale locale, slujite de mai bine de 800 de pastori și de alți slujitori duhovnicești.

c. În România, numărul credincioșilor bapțiști se ridică la aproximativ 150 000 de membri sau aparținători.

Adevărat Sau Fals

Reflectăm și înțelegem

„Fiecare baptist – un misionar.”

Johann Gerhard Oncken
(1800-1884)

Formulează două idei care să reflecte ce ai învățat din această lecție și îți va folosi în viață.

Scrive pe caiet ce ai vrea să afli în plus despre subiectul lecției.

Exersăm

Încercuiește A dacă afirmația este adevărată și F dacă este falsă, justificând cu secvențe din lecție.

1. Baptismul este o religie creștină. A/F Justificare ...
2. Prima biserică baptistă din România a fost formată din germani. A/F Justificare ...
3. Prima biserică baptistă română s-a format la sfârșitul secolului al XIX-lea. A/F Justificare ...
4. În anumite perioade din istorie bapțiștii din România au fost prizoniți. A/F Justificare ...
5. Credinciosul baptist nu are voie să studieze singur Biblia. A/F Justificare ...
6. Biserica baptistă are șapte taine. A/F Justificare ...
7. Bapțiștii cred că accesul la Dumnezeu este mediat de pastor sau de un sfânt. A/F Justificare ...
8. În biserica baptistă sunt botezați doar adulții în urma mărturisirii credinței personale. A/F Justificare ...

Colaborăm

1. În bisericile baptiste accentul se pune pe predicarea Sfintei Scripturi. Discutați, în cadrul clasei, de ce trebuie să fie așa.
2. Crezi că un credincios baptist are/nu are voie să facă anumite lucruri sau să meargă în anumite locuri? De ce? În formularea răspunsului tău ține cont de următoarele versete: 1 Corinteni 6:12, 19; 2 Corinteni 5:17; Galateni 2:20
3. Exprimați-vă părerea despre afirmația lui J.G. Oncken.

Ne implicăm

Adună informații de la rudele tale și scrie o compunere în care să prezinți istoria convertirii membrilor familiei tale de-a lungul generațiilor. Încearcă să afli ce i-a determinat să rămână credincioși pe parcursul vieții și cum au depășit momentele de îndoială și teamă.

Lecturăm

Credincioșii (din Bocșa, Caraș-Severin) nu aveau o casă de rugăciune proprie. În august 1975 au început să sape și să toarne fundația. Lucrarea a fost terminată într-un timp uimitor de scurt – o lună și jumătate prin munca de dimineață până seara, cu participarea tuturor fraților. Vestea a ajuns la urechea autorităților locale și județene care n-au conținut în a trimite amenzi bisericii și păstorului, precum și decizia de demolare a noii construcții, dar au fost nevoiți să renunțe fiindcă credincioșii înconjurau clădirea plângând și rugându-i să n-o demoleze.

Peste câteva zile, în noaptea de 12-13 noiembrie 1975, autoritățile locale și județene au venit cu un TAF (tractor de pădure) și cu câțiva oameni, au rupt gardul și au forțat ușa, au spart geamurile și au legat cu un cablu stâlpii clădirii, și-au tras cu acel TAF până plafonul și acoperișul au căzut peste mobilierul bisericii, distrugându-l. Începând cu ziua de 13 noiembrie 1975, multe săptămâni la rând, frații și surorile veneau și plângeau lângă dărâmăturile Casei Domnului, întocmai ca evreii la „Zidul Plângerii” de la Ierusalim. Mânia lui Dumnezeu nu a întârziat să se arate împotriva celor ce le-au provocat durere copiilor Lui. Îngrozite și pline de frică, autoritățile l-au trimis pe inspectorul teritorial al cultelor să spună bisericii să nu îi mai blesteme pe cei ce-au demolat casa de rugăciune; frații au răspuns: „Noi nu blestemăm, dar Dumnezeu nu se lasă să fie batjocorit!”

Conducerea locală a convocat conducerea bisericii pentru a soluționa problema; li s-a permis autorizația de construcție, dar să găsească un alt loc. Autoritățile înspăimântate au avut grijă să nu mai pună piedici lucrării lui Dumnezeu. (revistacrestinulazi.ro)

1. De ce crezi că demolarea bisericii s-a făcut noaptea?
2. Spune două lucruri pe care le-ai învățat din această întâmplare.

Concluzionăm

1. Bapțiștii au ajuns în România după a doua jumătate a secolului al XIX-lea.
2. Bisericile baptiste din România au suferit de pe urma persecuțiilor.
3. Există înaintași ai bapțiștilor care au rămas modele de credință și statornicie în toate momentele vieții.
4. Obiectivul principal al credincioșilor bapțiști este de a predica *Sfânta Scriptură* așa cum a fost ea scrisă, fără a scoate sau a adăuga ceva.

Aplicăm

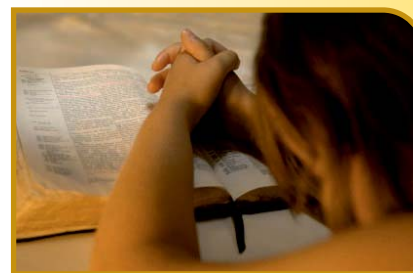
Ca să știi mai multe despre istoria bapțiștilor din România, caută să citești lucrările care au fost scrise pe această temă. De asemenea există și câteva site-uri care îți pot oferi informații despre acest subiect.

Îndemn pentru viață

O denominațiune creștină, oricare ar fi ea, nu îți poate oferi mântuirea. Doar Domnul Isus o poate face dacă tu alegi să crezi în El ca și Mântuitor al tău personal.

Consideră un privilegiu faptul că trăiești într-o țară unde este libertate religioasă, dar caută să-ți dezvolți o relație personală cu Dumnezeu prin rugăciune și studierea Cuvântului Său.

RECAPITULARE

CAPITOLUL II – IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

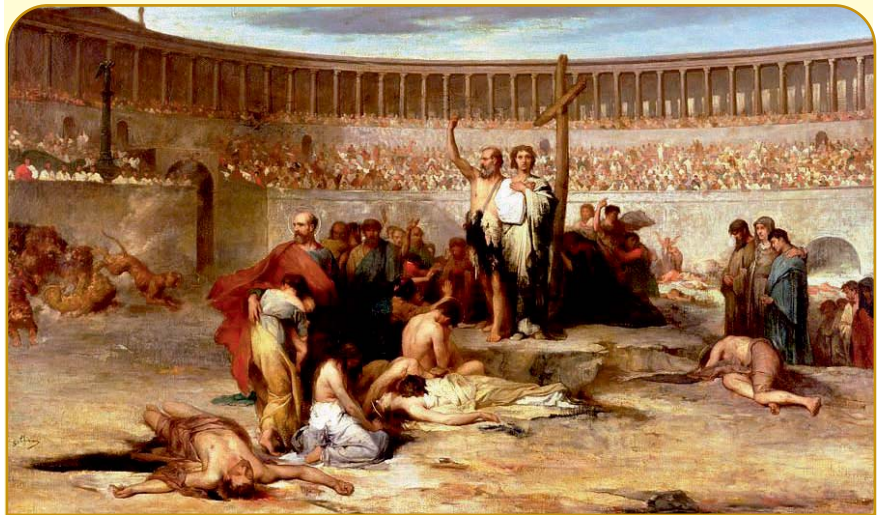
În acest capitol am învățat că Biserica este expresia vizibilă a lui ... în lume și este denumită metaforic ... Prigoanirea Bisericii a dus de fapt la ... În urma cuvântării lui Petru au fost botezate aproximativ ... de persoane.

Biserica este considerată familia lui Dumnezeu. De aceea membrii ei trebuie să cultive relații sănătoase bazate pe dragoste, înțelegere și iertare. Creștinismul n-a putut fi redus la tăcere de nicio persecuție. Dimpotrivă, în astfel de momente cei mai mulți creștini au rămas neclintii în credința lor, arătând că ei s-au bazat pe promisiunile lui Dumnezeu.

Crezi că felul în care trăiești tu are vreo importanță pentru ceilalți? De ce?

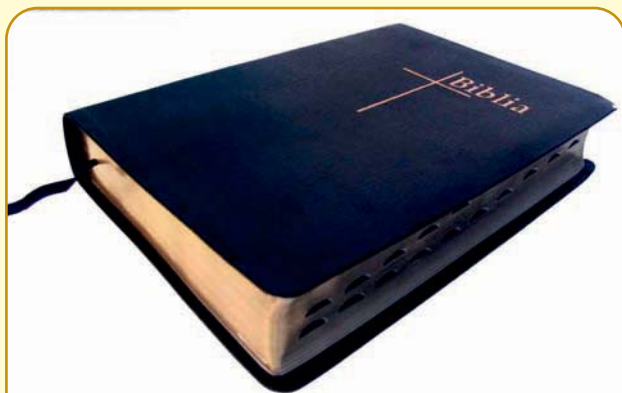

1. Completează spațiile punctate cu informațiile acumulate de-a lungul acestui capitol:
 - a. Momentul în care ia ființă Biserica este ...
 - b. Rolul credincioșilor este de a fi ... pentru această lume.
 - c. Credinciosul devine membru al Bisericii în urma... pe baza...
 - d. Baptismul este o ... a religiei ...
 - e. Prima biserică baptistă din România a fost alcătuită din etnici ...
 - f. Biserica baptistă practică două rânduieli: ... și ... Acestea sunt ..., nu taine.
2. Scrie numele persoanei descrise:
 - a. Primul creștin martir. – ...
 - b. Conducătorul grupului din care s-a constituit prima biserică baptistă la Amsterdam. – ...
 - c. Inițiatorul mișcării Oastea Domnului. – ...
 - d. A înființat primul cor din mediul baptist din România. – ...

3. Odată cu instalarea comunismului în România, a început și o perioadă în care închisorile erau ticsite mai ales de creștini, indiferent de confesiune. Aceștia erau considerați dușmani ai poporului. Multe biserici au fost închise sau demolate, iar tinerii și copiii erau obligați să participe la tot felul de activități organizate duminica, astfel încât să nu meargă la adunări religioase.

EVALUARE

CAPITOLUL II – IUBIREA LUI DUMNEZEU ȘI RĂSPUNSUL OMULUI

Răspunde în enunțuri la următoarele întrebări:

1. Care este misiunea Bisericii în lume?
2. De ce este necesară apartenența la un grup de credincioși?
3. Care sunt cele patru acțiuni principale în care stăruia Biserica primară?
4. Ce înseamnă *Ziua Domnului*?
5. Precizează două modalități de răspândire a creștinismului în lume.
6. Care sunt confesiunile creștine existente în România?
7. Care sunt grupările evanghelice din România?
8. Când s-a înființat prima biserică baptistă din România?
9. În biserica baptistă accentul se pune pe predicarea Scripturii. Ce alte practici o însoțesc pe aceasta?
10. Imaginează-ți că ești membru într-una din primele biserici.
 - a. Realizează o prezentare a bisericii care să-i determine pe cei necredincioși să-și dorească să o viziteze. Inspiră-te din pasajul următor: *Faptele Apostolilor* 2: 42-47
 - b. Scrie un scurt reportaj în care să relatezi eliberarea miraculoasă a lui Petru din închisoare. Folosește pasajul din *Faptele Apostolilor* 12:3-19.

Explică în 30-50 de cuvinte importanța Cuvântului scris pentru creștini.

Memorează:

Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.
(1Corinteni 12:13)

DEFINIȚIA IUBIRII

Autor: Petru Dugulescu

Album: Apus de mileniu

Iubirea e ce poți să dai,
Ce-aștepți în schimb e lăcomie.
Când dai, îți strângi comori în Rai,
Când ceri, ești slugă cu simbrie.

Iubirea e ce poți să faci
Pentru vrăjmaș și pentru frate,
Să rabzi, să suferi și să taci
Când ți se face-o nedreptate.

E suflet de copil curat,
În care nu mocnește ura.
E locu-n care niciodat'
Invidia nu-și cerne zgura.

Iubirea-i rană sângerând
Și întrebarea ce te miră:
„Cum, cei ce i-am hrănit pe rând,
Ei tot pe rând mă răstigniră?”

E mila ce-o parcurgi pe jos,
Povară fără murmur dusă.
Iubirea e obrazu-ntors
Și haina demnității smulsă.

Iubirea-i zâmbetul ce-l pui
Pe fața celui ce suspină,
Când crucea altuia o sui
Și-aprinzi în noapte o lumină.

Iubirea este bobul bun,
Care rodește doar când moare,
E investiția de acum
Într-o recoltă viitoare.

Iubirea e ce poți să dai,
Ce-aștepți în schimb e lăcomie.
Când dai, îți strângi comori în
Rai
Iar viața ta-i o poezie.

VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

« Dragostea, bucuria, pacea

« Îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine

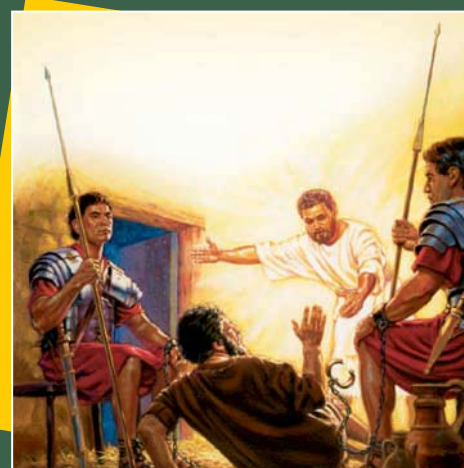
« Credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor

« *Recapitulare*

« *Evaluare*

DRAGOSTEA, BUCURIA, PACEA

Galateni 5: 22-23:
*Roada Duhului, [...] este:
dragostea, bucuria, pacea,
îndelunga răbdare,
bunătatea, facerea de bine,
credințioșia,
blândețea, înfrânarea
poftelor...*

• Observăm și analizăm •

- Poți da un exemplu în care ai simțit că ești iubit?
Care a fost situația în care te-ai bucurat cel mai mult?
A fost vreo seară în care, din cauza frământărilor, n-ai putut adormi?
Care au fost motivele?

Dicționar

roada Duhului = efect, folos, consecință a prezenței Duhului Sfânt în om

a prigoni = a provoca în mod permanent necazuri, a trata cu ură

normă socială = regulă sau dispoziție obligatorie fixată prin lege

Dragi copii, în acest capitol vom privi la partea aplicativă a învățaturii despre rodul Duhului Sfânt. Aceasta include nouă calități, descrise de Apostolul Pavel în Galateni 5:22-23. În fiecare dintre lecțiile următoare ne vom ocupa pe rând de câte trei dintre acestea.

Dragostea este prima dintre aceste calități. Atât filozofii, cât și poeții, oamenii de știință și artiștii, au încercat să definească dragostea, fără a reuși prea bine. Cea mai bună definiție a dragostei o găsim în Scriptura când spune simplu: *Dumnezeu este dragoste* (1 Ioan 4:8). Această caracteristică o așteptăm și din partea noastră. Domnul Isus a spus că întreaga Lege a Vechiului Testament se poate însuma într-o singură poruncă: *Iubește pe Domnul Dumnezeul tău și pe aproapele tău!* (Matei 22:37-40) Privind la modul în care Dumnezeu S-a raportat la neamul omenesc, putem extrage modalități prin care să o împlinim. Romani 5:8 spune că demonstrarea dragostei lui Dumnezeu a fost faptul că Isus Hristos a murit pentru noi. Noi putem răspunde față de Dumnezeu cu dragoste la dragoste atunci când ne hotărâm să trăim pentru El. Însă avem exemple în Biblie și în ce privește dragostea pentru semenii noștri. Avraam a mers la război ca să-l elibereze pe nepotul său Lot (Geneza 14:14-16), Rut avea grijă de soacra sa Naomi (Rut 2:11, 4:15), Pavel era îngrijorat neștiind nimic de prietenul și fratele său Tit (2 Corinteni 2:12,13). Ceea ce dă cea mai mare greutate dragostei este atunci când o dăruiești fără să aștepti ceva în schimb. Trăim într-o lume în care procesul de a da și a primi a pătruns aproape în orice sferă a vieții. Însă dragostea adevărată nu poate fi nici cumpărată, nici răsplătită, nici măsurată. Dragostea adevărată, izvorâtă din Dumnezeu, este necondiționată.

Bucuria este următorul rezultat important al prezenței Duhului Sfânt în viața unui copil al lui Dumnezeu. Toți oamenii caută bucurie, însă cea bucurie pe care o găesc cei mai mulți este o bucurie

trecătoare, vremelnică, condiționată de circumstanțe și rezultate. Bucuria despre care vorbește Biblia arată altfel. Apostolul Pavel scrie „Epistola Bucuriei” (*Epistola către Filipeni*) din închisoare, el încurajându-i pe creștinii din Filipi. Domnul Isus ne învață că în lume vom fi prizonieri și învinuiți pe nedrept din pricina Lui; îndemnul Său pentru aceste situații este *Bucurați-vă și înveseliți-vă!* (Matei 5:11,12), privind nu la necazul din acele momente, ci la răsplătirea veșnică ce urmează.

Pacea este cel de-al treilea rod al Duhului Sfânt în viața noastră. Despre pace se vorbește mult la televizor, cu privire la pace se scriu multe cântece, pentru pace negociază politicienii. Însă pace deplină nu există nicăieri. Domnul Isus afirmă că El ne dă adevărata pace, dar *nu cum o dă lumea* (Ioan 14:27). Această pace care vine de la Dumnezeu te poate face să dormi liniștit când ești în închisoare (Petru în Faptele Apostolilor 12:6), să te rogi senin pentru cei care urmează să te lovească cu pietre (Ștefan în Faptele Apostolilor 7:58-60) sau să te întorci la stăpânul de la care ai fugit, fiindcă un om al lui Dumnezeu îți garantează că, prin Hristos, legăturile sunt mai puternice decât normele sociale (Onisim în Epistola către Filimon 1:10-17).

Ca o primă concluzie, te îndemn să cauți cu toată stăruința să fii plin de dragostea, de bucurie și de pace, pe care le dă Duhul Sfânt!

Exersăm

1. Precizați care este cea mai mare poruncă din Legea dată de Dumnezeu?

2. Cum putem să ne bucurăm atunci când trecem prin încercări din pricina credinței noastre în Domnul Isus?

3. Care este sursa pentru adevărata pace?

4. Completați versetul de mai jos:

Dar _____ Își arată _____ față de _____ prin faptul că, pe când eram noi încă _____, _____ a _____ pentru _____.
(Romani 5:8)

5. Citiți 1 Samuel 17:39 – 47.

a) De unde a avut David o astfel de pace încât să îl înfrunte de unul singur pe Goliat?

b) Este posibil ca ceva să fi fost diferit la el față de soldații din armata împăratului Saul?

c) Ce a căutat să obțină David în urma biruinței împotriva lui Goliat?

Știați că...?

a. *Limba greacă veche folosește patru termeni diferiți pentru a exprima cuvântul „dragoste”: storgē, philōs, éros și agápe.*

b. *Storgē – este sentimentul de afecțiune din cadrul familial.*

c. *Philōs – descrie dragostea dintre prieteni.*

d. *Eros – este dragostea pasională, o dragoste mai puternică și mai profundă decât philía, de genul celei care există într-o căsnicie sănătoasă.*

e. *Agápe – reprezintă dragostea supremă, Dumnezeiască.*

Colaborăm

1. Împărțiți-vă în grupuri mici, citiți textele biblice de mai jos și clasificați-le în tabelul dat, după atributele studiate astăzi:

- Filimon 1: 10-12
- 3 Ioan 1:3
- Isaia 9:7
- Matei 2:10
- Psalmul 18:1
- Coloseni 1:20
- Neemia 12:43
- Luca 10:6
- 1 Împărați 8:17,18

Reflectăm și înțelegem

„Marile gânduri ale păcatului tău te vor arunca în disperare; dar marile gânduri ale lui Hristos te vor conduce în cerurile păcii.”
(Ch. H. Spurgeon)

- Formulează două întrebări, care să arate preocupările tale față de subiectele studiate.
- Care anume dintre cele trei trăsături studiate ți se pare cel mai ușor de înțeles și de aplicat?
- Scrie pe caiet ce ai vrea să afli mai departe legat de ceea ce s-a discutat în această lecție.

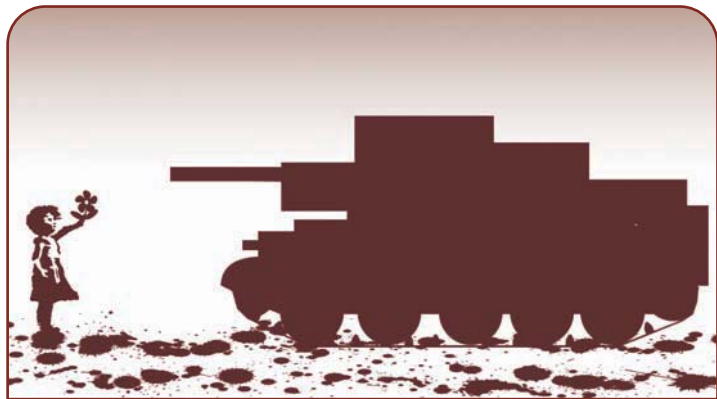
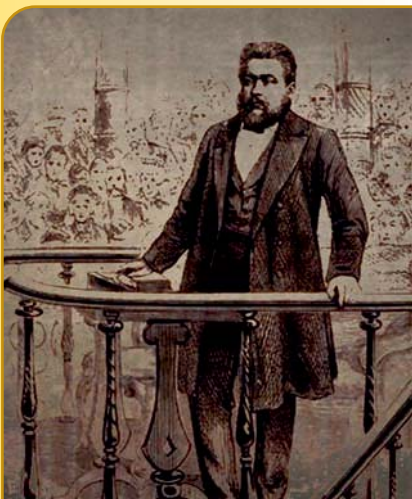
	Dragostea	Bucuria	Pacea
a)		3 Ioan 1:3	
b)			
c)			

2. Discutați, în grupurile formate, despre beneficiile pe care le are omul care Îl cunoaște pe Dumnezeu.

3. Explicați una dintre următoarele afirmații:

a. ... Dumnezeu [...] ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos și ne-a încredințat slujba împăcării (2 Corinteni 5:18).

b. Copilașilor, să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta și cu adevărul (1 Ioan 3:18).

Ne implicăm

Vorbește cu un vecin/vecină sau cu un prieten/prietenă despre importanța de a trăi într-o țară în care este pace.

Scrie pe caiet o impresie în urma acestei discuții.

Lecturăm

Într-un mic orășel trăia o femeie cu cei doi feciori ai ei. Unul dintre feciori era negustor de umbrele, iar celălalt își câștiga existența vânzând sandale.

Această femeie era mai tot timpul tristă. Văzând-o mereu în această stare de tristețe, un om a întreat-o:

– Ce te supără femeie? Ce necaz îți chinuie sufletul?

Femeia îi răspunse:

– Vezi dumneata, acum plouă. Unul din feciorii mei trăiește din vânzarea de sandale. Din cauza vremii afacerea lui are de suferit. Cum să nu fiu necăjită?

Peste câteva zile soarele își făcu simțită prezența în micul orășel, dar mai puțin în inima femeii, căci ea tot tristă și abătută era. Nedumerit acum, omul o întrebă din nou:

– Acum e soare, nu asta așteptai? Feciorul tău poate să vândă sandale, de ce ești în continuare supărată?

Femeia îi răspunse:

– Ooo, vezi dumneata, celălalt fecior al meu vinde umbrele. Cine cumpără umbrele pe vremea asta însorită?

– Sunt și mai nedumerit acum, răspunse omul. Din câte mi-ai vorbit despre feciorii tăi, eu înțeleg că tu ar trebui să fii mereu o mamă fericită. Când plouă, feciorul tău care vinde umbrele prosperă iar când e soare celălalt fecior al tău vinde sandale.

Felul în care ne raportăm la circumstanțele vieții determină pacea și bucuria din sufletul nostru.

(<http://povestiricrestine.ro>)

1. Ar fi putut femeia să se bucure în împrejurările date? De ce?
2. Cum te raportezi tu la circumstanțele vieții?

Concluzionăm

1. Dragostea, bucuria și pacea, ca roadă a Duhului Sfânt, exprimă totodată modul în care un credincios se raportează la Dumnezeu.
2. Dragostea vine de la Dumnezeu. Nu poți fi cuprins de o dragoste autentică decât atunci când te lași umplut de prezența Duhului Său.
3. Bucuria în suferință nu este un lucru natural. Nu trebuie să ne bucurăm pentru că suferim, ci pentru că Dumnezeu ne este alături chiar și atunci când suferim.
4. Pacea este una dintre cele mai vizibile trăsături divine în viața noastră. Dumnezeu a făcut pace cu noi prin Isus Hristos, pentru ca și noi să fim oameni ai păcii.

Aplicăm

- Caută să fi un tânăr plin de bucurie!
- Dumnezeu este Acela care vrea să umple inima ta cu dragoste și bucurie!

Îndemn pentru viață Învață să fii împăciuitor!

Formulează o rugăciune în care să Îi ceri lui Dumnezeu ca umblarea ta cu El să fie evidențiată prin relații sănătoase cu colegii și prietenii tăi.

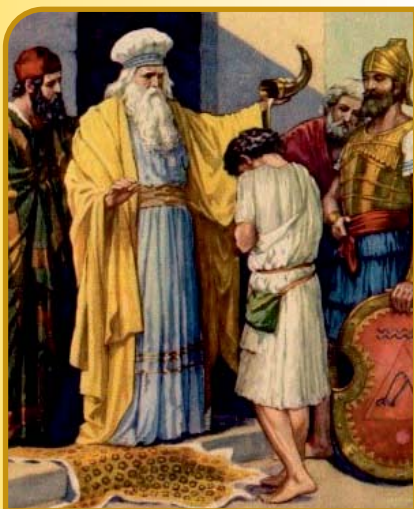
ÎNDELUNGA RĂBDARE, BUNĂTATEA, FACEREA DE BINE

Exod 34: 6 – *Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie.*

• Observăm și analizăm •

Poți să-ți amintești de o situație în care te-ai purtat cu bunătate față de cineva? Cum ai procedat?

• Dicționar •

patriarh = în Vechiul Testament înseamnă cap de familie, conducător spiritual al unui popor

autoritate = funcție, poziție socială sau politică mai înaltă.

făgăduință = promisiune

Astăzi continuăm periplul nostru în Roadă Duhului Sfânt, prezentată în Galateni 5.22,23.

Îndelunga răbdare deschide a doua serie de trei calități. Biblia ne oferă numeroase situații în care putem vedea nevoia de răbdare în viața omului. Spre exemplu patriarhul Iacov, despre care citim în Geneza. El se roagă lui Dumnezeu, să aibă copii și așteaptă răspunsul la această rugăciune, câți ani credeți? – nu mai puțin de 20 de ani! (25:20-26) Deci, uneori trebuie să fim răbdători în ce privește familia noastră. Dar cu privire la un serviciu, la un loc de muncă? Avem un exemplu și în această privință. Pe vremea când Saul era împărat în Israel, acesta se descalifică, prin neascultare, de a mai fi împărat. Dumnezeu îl trimite pe profetul Samuel la familia lui David și îl unge pe acesta ca împărat al lui Israel (1 Samuel 16). Totuși, aveau să treacă aproape 38 de ani până în momentul în care Dumnezeu l-a pus pe David pe tron, timp în care acesta nu s-a îndoit nicio clipă de puterea lui Dumnezeu de a împlini ceea ce făgăduise. Nu este de mirare că este numit *om după inima lui Dumnezeu* (Faptele Apostolilor 13:22). Nu în ultimul rând, avem exemplul lui Dumnezeu ca fiind Acela care are o îndelungă răbdare față de fiecare dintre noi, oamenii, pentru a trăi și a nu fi osândiți la pierzare veșnică (2 Petru 3:9).

Bunătatea îl determină pe Dumnezeu să se poarte așa. Și această bunătate vrea să ne-o însușim și să ne lăsăm conduși de ea în relațiile dintre noi. În Proverbe scrie că *ceea ce face farmecul unui om este bunătatea lui* (19:22). Atunci când ne purtăm cu bunătate, purtăm chipul lui Dumnezeu imprimat în inimile noastre. David, ajuns împărat, în numele prieteniei și al legămintelor făcute cu Ionatan, prietenul său, întreabă: *Nu mai este nimeni din casa lui Saul ca să mă port cu el cu o bunătate ca bunătatea lui Dumnezeu?* (2 Samuel 9:3) Astfel ajunge Mefiboșet în casa împărătească și viața lui se schimbă radical în bine. De

la Avraam, care îl ia cu el și pe Lot pentru a moșteni bucuria binecuvântărilor făgăduite de Dumnezeu, până la Apostolul Ioan, care încurajează biserica persecutată scriind – la inspirația Duhului Sfânt – Apocalipsa, oamenii lui Dumnezeu au lăsat amprenta divină a bunătății să le marcheze viața, și așa suntem datori să facem și noi.

Facerea de bine este dovada că inima noastră este cu adevărat schimbată în asemănarea cu Hristos. Cei bogați trebuie să învețe să facă bine în jurul lor (1 Timotei 6:17,18), cei care au o anumită autoritate să o folosească pentru a le face bine celor aflați în nevoie (Faptele Apostolilor 4:9 și contextul), biserica întregă este îndemnată ca partășia la credință să se arate prin fapte, care să dea la iveală tot binele ce se face între noi în Hristos (Filimon 1:6). Făgăduința lui Dumnezeu este notată de Ezechiel: *vă voi face mai mult bine decât odinioară; și veți ști că Eu sunt Domnul...* (36:11). Prin urmare, să căutăm și noi ocazii în care să manifestăm această roadă a Duhului în viața cotidiană.

Exersăm

1. Citește din Biblie 1 Samuel capitolul 24. Menționează care dintre personaje a dat dovadă de bunătate. Notează în caiet motivația acestuia descrisă în text.

2. Exprimă în 10-15 rânduri modurile în care este descris Dumnezeu în această lecție, acționând conform celor 3 caracteristici discutate.

3. Ce înțelegi prin „îndelungă răbdare”?

4. Avem trei saci. În ei se află amestecate, după cum urmează.

În primul sac se află textele biblice următoare: Ioan 5: 2-9, Faptele Apost.18:1-4, 2 Samuel 9: 1-7, 2 Împărați 4:8-11, Luca 10:30-37.

În al doilea sac, personajele care s-au implicat în a face bine: David, samariteanul, familia din Sunem, Isus Hristos, Aquila și Priscila. În sacul cu numărul 3 se găsesc personajele biblice cărora cei de mai sus le-au făcut bine: Omul bolnav, Omul căzut între tâlhari, Mefiboșet, Elisei, Pavel.

Aranjează corespunzător toate aceste elemente în sacul cu numărul 4, care este gol.

Știați că...?

a. *Deși Iov a pierdut într-o singură zi toată averea sa mare, toți slujitorii, cei zece copii și, mai târziu, propria sănătate, totuși el a rămas credincios lui Dumnezeu și este dat în Scriptură ca exemplu de răbdare (Iacov 5:11).*

b. *Studiile arată că oamenii care le fac bine altora sunt cu mult mai fericiți decât cei care cheltuiesc sume de bani pentru ei înșiși.*

c. *S-a făcut un studiu în care li s-au dat unor oameni sume între 5 și 20\$ și libertatea de a-i cheltui pentru ei sau de a dăruia altora acești bani. La finalul zilei fiecare a fost sunat și întrebat ce a făcut cu suma primită, iar cei care dăruiseră suma primită au fost mult mai fericiți și împliniți decât cei ce au cheltuit-o pentru scopuri proprii.*

Colaborăm

1. Discută cu colegul tău/colega ta citatul din coloana alăturată. Notează o idee valoroasă spusă de colegul tău/colega ta.

2. Împreună cu colegul tău/colega ta, discută și notează care dintre cele trei trăsături studiate în această lecție este mai dificil de înfăptuit. Spune cum ți-ai dat seama de acest lucru. Care crezi că este soluția pentru a depăși acest neajuns?

3. În Vechiul Testament, în Plângerile lui Ieremia 3:25 este scris:
Domnul este bun cu cine nădăjduiește în El, cu sufletul care-L caută.

a) Scrie, atât tu, cât și colegul tău/colega ta, versetul pe caiet, apoi căutați împreună să identificați condițiile care îi asigură omului bunătaea lui Dumnezeu. Notați-le în caiete sub versetul copiat.

b) În 10-15 rânduri, exemplificați fiecare dintre condițiile identificate.

Reflectăm și înțelegem

Domnul este îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătaea.
(Psalmul 130:8)

- Formulează două întrebări care să arate preocupările tale față de subiectele studiate.
- Care anume dintre cele trei trăsături studiate ți se pare cel mai ușor de înțeles și de aplicat?
- Scrie pe caiet ce ai vrea să afli mai departe legat de ceea ce s-a discutat în această lecție.

Ne implicăm

Împreună cu un membru al familiei sau cu o persoană de la biserică, încearcă să te implici în ajutorarea unui cunoscut care se află în nevoie. Spre exemplu, oferă-te să îi faci cumpărăturile de la piață sau ajută-l să își repare gardul.

Scrie pe caiet o impresie în urma acestei experiențe.

Lecturăm

Era într-o duminică. După ce a terminat lucrarea sa de vestire a Evangheliei, a venit un om care i-a cerut să meargă să se roage pentru soția sa care era pe moarte. Vorbind cu omul pe drum, și-a dat seama că e irlandez și l-a întrebat de ce n-a trimis după un preot. Acesta i-a răspuns că a fost la preot, dar n-a fost de acord să vină dacă nu-l plătește înainte. Omul însă nu avea bani nici măcar să cumpere pâine pentru copilașii săi. Ajunși acasă, Hudson fu izbit de starea de mizerie în care se aflau. Se gândi imediat că ar trebui să-i ajute, dar în buzunar nu avea decât o jumătate de coroană care era pentru masa lui din seara aceea. Gândul îi spunea că ar putea găsi ceva de mâncare acasă, dar ispitorul îi șoptea că nu are nimic pentru a doua zi dimineața. Dacă nu ar fi fost o monedă, ci mărunțiș, ar fi putut să le dea câțiva bănuți, dar așa... A încercat să-i mângâie spunându-le că este în cer un Tată care îi poate ajuta dacă se încred în El. Atunci conștiința începu să-l mustre: „Fățarnicule, spui unor neconvertiți să se încreadă în Dumnezeu și tu te încrezi în jumătatea ta de coroană!” Își vârî mâna în buzunar, scoase moneda și o dădu omului necăjit, spunându-i că e puțin, dar e tot ce are.

Într-o clipă inima îi fu copleșită de bucurie, chiar dacă buzunarul îi rămăsese gol. Dar Dumnezeu a avut grijă și i-a răsplătit facerea de bine, arătându-i că atunci când te încrezi în El nu duci lipsă de nimic.

(Petru Popovici, *Lumini peste veacuri. Hudson Taylor*)

1. Care sunt roadele Duhului Sfânt de care a dat dovadă Hudson Taylor?
2. Te-ai aflat în situația de a duce o luptă ca a lui Hudson? Cum s-a sfârșit?

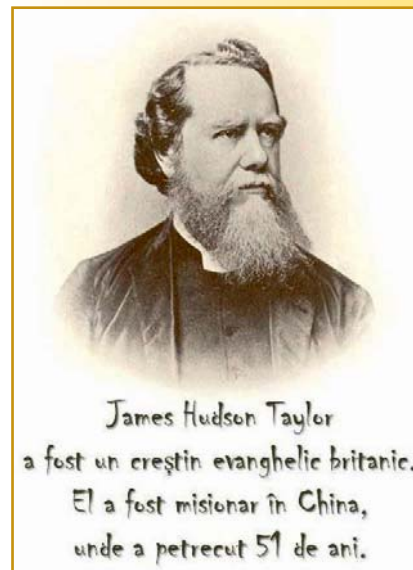
Concluzionăm

1. Îndelunga răbdare, bunătatea și facerea de bine, ca roadă a Duhului, exprimă totodată modul în care un credincios se raportează la aproapele său.
2. Avem nevoie de ajutorul Duhului Sfânt pentru a fi îndelung răbdători, buni și binefăcători.
3. Oamenii îndelung răbdători au experimentat mari victorii împreună cu Dumnezeu. Cei care și-au pierdut răbdarea, s-au dat bătuți în luptele vieții.
4. Într-o anumită măsură se poate, și trebuie să fim buni asemenea lui Dumnezeu.
5. Facerea de bine este soluția la toate nevoile și relele din societate.

Aplicăm

Încearcă să faci un bine dezinteresat în fiecare zi!

Spre exemplu, fă o pâine împreună cu un membru al familiei și dăruiește-o unui om nevoiaș în Numele Domnului.

Îndemn pentru viață

Preocupă-te să fii o binecuvântare pentru toți oamenii cu care te întâlnești într-o zi!

Formulează o rugăciune prin care îi ceri ajutorul lui Dumnezeu pentru a vedea binecuvântările Lui și pentru a putea să le împărtășești cu alții.

Luați câte o linguriță în fiecare dimineață!

3 VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

CREDINCIOȘIA, BLÂNDEȚEA, ÎNFRÂNAREA POFTELOR

1 Ioan 2: 17 – *Și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.*

• Observăm și analizăm •

Sunteți pe malul unei văi adânci și există o tiroliană care traversează valea până pe malul opus. Cum priviți provocarea de a vă da pe tiroliană: ca pe o manifestare a credinței sau ați dori mai degrabă să vă înfrânați „pofta” de traversare? De ce?

• Dicționar •

intrinsec = ceva care vine din interior de la sine

ereditar = ceva moștenit, prin naștere, de la părinți

îngemănare = unire, împreunare, îmbinare sau amestecare a mai multor aspecte

Ultima serie de trei caracteristici ale roadei Duhului cuprinde valorile de mai jos.

Credincioșia nu este o însușire intrinsecă, ereditară, ci o capacitate învățată, dezvoltată prin exercițiu și testare. Este surprinzător că atunci când s-a pus problema de a lăuda credința cuiva, Domnul Isus a ales nu un iudeu, ci o femeie canaanită (Matei 15:21-28) și un căpitan roman. Maria și Marta, prietene ale Domnului Isus, au apelat la El pentru vindecarea fratelui lor Lazăr. Dar Îi repetă, poate și cu un oarecare reproș, că, dacă ar fi fost acolo, Lazăr n-ar fi murit (Ioan 11:21,32). Iair, fruntaș al sinagogii, Îi cere să Se atingă de fetița lui pentru a o face bine, iar femeia cu scurgere de sânge știe că atingându-se de El, boala îi va fi vindecată (Marcu 5). Toți au manifestat credință, la un nivel sau altul. Dar căpitanul roman, care a știut că Domnul Isus nu este limitat în spațiu și timp, a fost lăudat pentru credința lui (Matei 8:5-10). Capitolul 11 din *Epistola către Evrei* este numit „capitolul credinței”, iar tatăl tuturor credincioșilor este numit Avraam, ai cărui urmași suntem și noi când credem în Isus Hristos ca Domn și Mântuitor (Galateni 3:26-29).

Blândețea i-a caracterizat atât pe Moise, cât și pe Domnul Isus. Despre Moise este scris în Vechiul Testament că *era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului* (Numeri 12:3). În Noul Testament, Mântuitorul a spus: *învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima* (Matei 11:29). Tocmai de aceea îndemnul Scripturii pentru fiecare, individual, este să caute blândețea (1 Timotei 6:11). Pentru noi împreună, ca grup, Dumnezeu așteaptă ca *blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii* (Filipeni 4:5). Unul dintre cele mai fascinante versete, care îngemănează autoritatea, puterea, bunătatea lui Dumnezeu și teama de Domnul, se află în Psalmul 130:4 care spune: *la Tine este iertare, ca să fii de temut.*

Știați că...?

Înfrânarea poftelor vine ca o concluzie evidentă a portretului unui copil al lui Dumnezeu. Apostolul Petru atrage atenția cu privire la ceea ce el numește „pofa necurată” (2 Petru 2:10), iar Iacov ne avertizează că *fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuși și momit* (1:14). Apostolul Ioan vorbește despre *pofta firii pământești și pofta ochilor* (1 Ioan 2:16) și afirmă că *lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac* (versetul 17). Tocmai de aceea putem birui ispitele, atunci când ne supunem lui Dumnezeu (Iacov 4:7). Exemplul nostru de ascultare este Domnul Isus. El a fost desăvârșit: doar El, Fiul lui Dumnezeu și Marele nostru Preot, a fost ispitit, dar fără să păcătuiască (Evrei 4:15).

Cele nouă componente care alcătuiesc Roada Duhului Sfânt trebuie să fie normele de bază după care ne raportăm la semenii noștri. În acest fel, ne vom pregăti pentru Împărăția cerurilor și vom fi deopotrivă plăcuți lui Dumnezeu și oamenilor: *Cine slujește lui Hristos în felul acesta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni* (Romani 14:18).

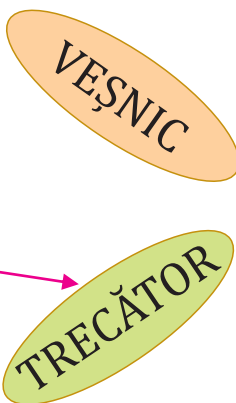

Exersăm

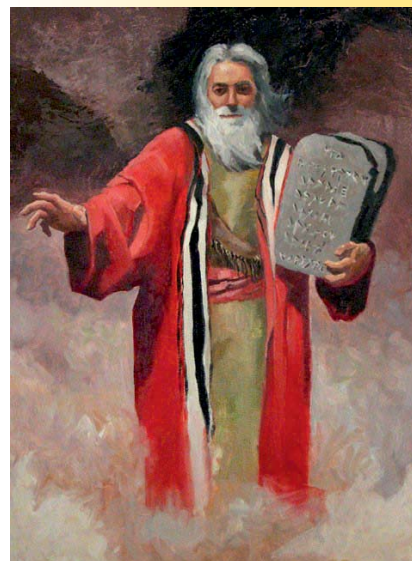
1. De ce credeți că a lăudat Domnul Isus credința dovedită de sutașul roman?
2. Ce se înțelege prin „blândețe”?
3. Isus Hristos a spus că El este *blând și smerit cu inima* (Matei 11:29). Dați exemple de două situații care demonstrează această afirmație.
4. În reprezentarea de mai jos, aveți date două domenii (VEȘNIC, respectiv TRECĂTOR) și o culegere de pasaje din Scriptură. Citiți cu atenție fiecare dintre aceste pasaje, apoi uniți prin săgeți textele biblice cu domeniul corespunzător.

Textul biblic

Daniel 2:44-45
 Matei 6:19
 2 Samuel 7:12-16
 Apocalipsa 21:1-7
 Iosua 7:19-25
 Tesaloniceni 4:15-17

a. Moise este numit în Biblie cel mai blând om de pe fața pământului. Blândețea lui a fost vizibilă în mijlocirea înaintea lui Dumnezeu pentru Maria, sora lui, care îl vorbise de rău la alții (Numeri 12:3,13).

b. Pe vremea împăratului persan Dariu, Daniel era unul din cei trei responsabili peste supravegherea treburilor împărătești. Când alții au vrut să-l învinuiască, nu au găsit nimic nedrept în munca lui, pentru că Daniel era credincios în tot ceea ce făcea (Daniel 6:4).

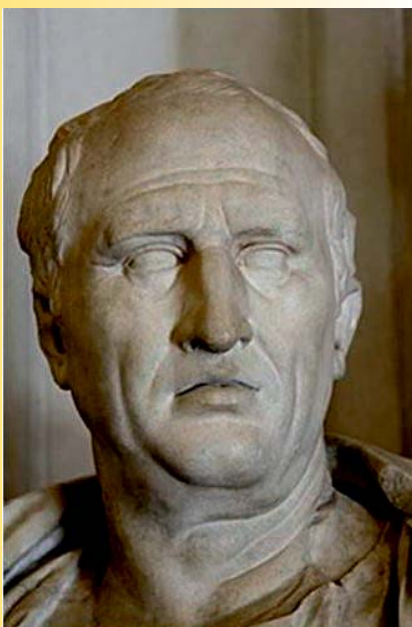
c. Biblia spune că: „Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz, și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți” (Proverbe 16: 32).

Reflectăm și înțelegem

„Nimic nu este mai nobil, nimic mai venerabil ca fidelitatea. Credințioșia și adevărul sunt cele mai sacre excelențe și calități ale minții omenești.”

(Marcus Tullius Cicero)

- Formulează două întrebări care să arate preocupările tale față de subiectele studiate.
- Care anume dintre cele trei trăsături studiate ți se pare cel mai ușor de înțeles și de aplicat?
- Scrie pe caiet ce ai vrea să afli mai departe legat de ceea ce s-a discutat în această lecție.

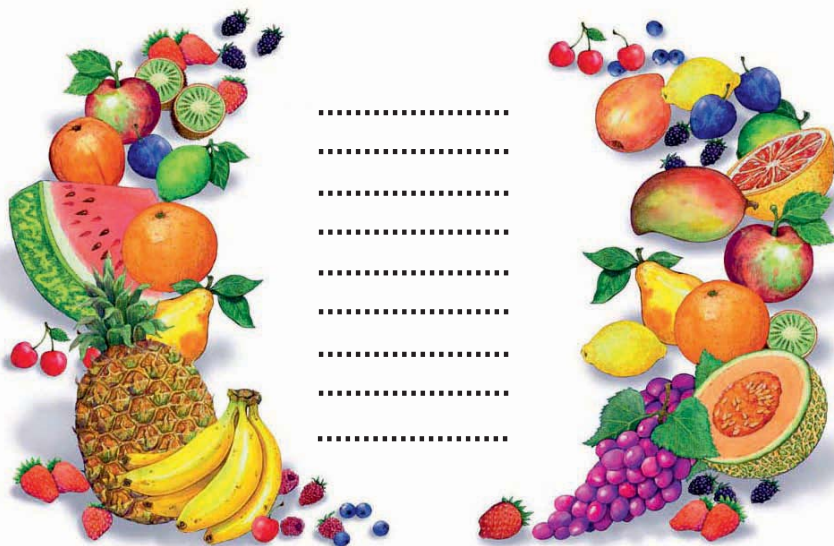

Marcus Tullius Cicero
3 ian. 106 - 7 dec. 48 î.Hr.

Colaborăm

1. Împreună cu colegul tău/colega ta, identifică un om blând din literatură, istorie sau relațiile voastre personale. Notați apoi ce alte trăsături de caracter mai are acel om blând.
2. Discută împreună cu colegul tău/colega ta despre înțelesul proverbului *Omul care nu este stăpân pe sine este ca o cetate surpată și fără ziduri* (Proverbe 25:28).
3. Citiți *Epistola către Evrei* capitolul 11 și identificați oamenii considerați credincioși în Vechiul Testament. Cum s-a manifestat credințioșia lor?
4. Completați imaginea de mai jos cu cele nouă roade ale Duhului Sfânt.

ROADA DUHULUI SFÂNT

Ne implicăm

Domnul Isus ne îndeamnă să fim împăciuitori (Matei 5:9). În următoarele două săptămâni observă cu atenție, în pauze sau în afara orelor, relații mai tensionate între colegi. Fă-ți un plan și acționează cu blândețe spre împăcarea lor.

Scrie pe caiet o impresie în urma acestei experiențe.

Lecturăm

Singurul supraviețuitor al unui naufragiu a ajuns pe plaja unei insule foarte mici și nelocuite. S-a rugat încontinuu lui Dumnezeu, cerându-I să fie salvat, și în fiecare zi scruta orizontul căutând ajutorul care părea că nu mai vine. Obosit, a hotărât în final să-și construiască o casă de lemn pentru a se adăposti și pentru a-și depozita puținele sale lucruri.

Într-o zi, după ce a cercetat insula, căutând ceva de mâncare, s-a întors acasă și a găsit căsuța în flăcări, cu un fum gros care urca până la cer. Ce era mai rău se întâmplase... pierduse totul. A rămas mut de tristețe și furie.

„Doamne, cum ai putut să-mi faci una ca asta!”, se plângea. Dar a doua zi, dis-de-dimineață, a fost trezit de sunetul unui vapor care se îndrepta spre insulă. Venise să-l salveze.

„De unde ați știut că sunt aici?”, i-a întrebat obosit omul pe salvatorii săi.

„Am văzut semnalul de fum”, au răspuns ei.

Este ușor să deznădăjduiești când lucrurile merg prost. Dar nu trebuie să ne dăm bătăuți pentru că Dumnezeu lucrează în viețile noastre, chiar și în mijlocul durerii, incertitudinii și suferinței.

Ai credință! Dumnezeu este cu tine și te va ajuta să mergi cu bine mai departe!

(Vitamine pentru suflet – vol.V)

1. Cum a considerat naufragiatul incendiul căsuței sale în acea zi? Dar în următoarea?
2. Ai credința că Dumnezeu poate transforma situațiile neplăcute în binecuvântări? Explică!

Concluzionăm

1. Credințioșia, blândețea și înfrânarea poftelor, ca roadă a Duhului, exprimă totodată modul în care un credincios se raportează la sine.
2. Credințioșia se formează și se observă în urma încercării credinței.
3. Blândețea ca roadă a Duhului este diferită de cea care derivă din temperamentul caracteristic unei persoane.
4. Înfrânarea poftelor înseamnă manifestarea unei mari puteri care controlează trupul și sufletul.

Aplicăm

- Fii exigent cu propria persoană!
- Identifică un domeniu în care ai tendința să pierzi controlul asupra lui (vorbitură, folosirea telefonului etc.).
- Fă-ți un plan, cu ajutorul Scripturii, pentru schimbarea în bine a situației.

Îndemn pentru viață

Fiecare om culege ceea ce seamănă. Fă-ți obiceiul să semeni în Duhul și nu în firea pământescă. (Galateni 6:8)

Formulează o rugăciune în care să-I ceri ajutorul lui Dumnezeu pentru a fi un om care cultivă roada Duhului.

CREDINȚA SE ASEAMĂNĂ CU WIFI-UL

ESTE INVIZIBILĂ,
DAR ARE PUTEREA SĂ TE CONECTEZE
LA SURSA DE CARE AI NEVOIE

RECAPITULARE

CAPITOLUL III – VIAȚA CREȘTINULUI ÎMPREUNĂ CU SEMENII

În acest capitol am învățat ceva foarte frumos, anume despre (completează cu ceea ce consideri a fi cel mai important subiect discutat).

Am văzut că Duhul Sfânt aduce în viața copilului lui Dumnezeu roada Sa. (Citează versetul din Galateni 5 care vorbește despre roada Duhului Sfânt).

Fiecare om culege ...
... din ogrorul în care a semănat
... ceea ce a semănat
... mai mult decât a semănat
... în alt anotimp

• Completează versetul de mai jos: *Ceea ce face _____ unui om este _____ lui ...* (Proverbe 19:22)

• Alcătuieste o compunere de aproximativ o pagină cu titlul „O experiență de neuitat” în care să valorifici și să subliniezi trei idei principale pe care le-ai învățat pe parcursul acestui capitol.

Dumnezeu vrea ca relațiile noastre cu semenii și cu El Însuși să aibă la bază valorile de mai jos:

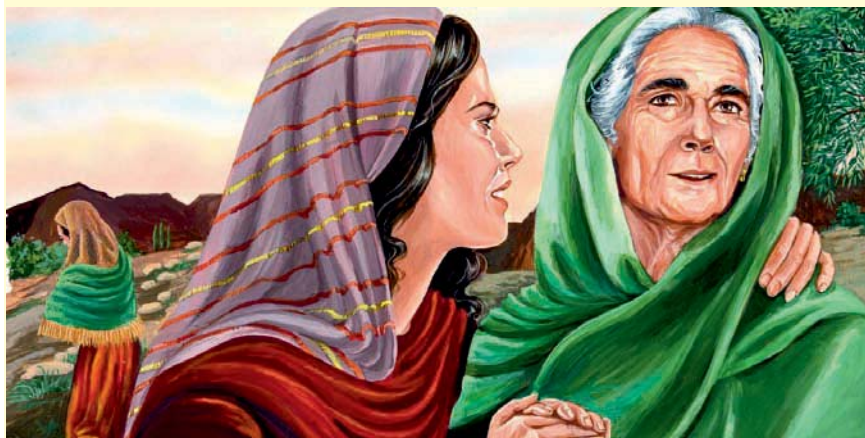
- Dragostea
- Bucuria
- Pacea
- Îndelunga răbdare
- Bunătatea
- Facerea de bine
- Credințioșia
- Blândețea
- Înfrânarea poftelor

Creștinii aleg să se raporteze la ceilalți oameni respectând aceste caracteristici, indiferent de circumstanțe.

În acest capitol am văzut cum roada Duhului Sfânt s-a manifestat în viața unor personaje din Vechiul și din Noul Testament în relațiile pe care le-au avut cu semenii lor.

- a) Avraam
- b) Moise
- c) Rut
- d) David
- e) Pavel
- f) Petru
- g) Ștefan

Amintește-ți cel puțin două dintre întâmplările discutate, una din viața unui personaj din Vechiul Testament și alta din viața unui personaj din Noul Testament.

Iată Săptămâna Mare

Autor: Traian Dorz

Album: Cântări noi

Iată Săptămâna Mare, haideți să ne-mbrățișăm,
haideți să lăsăm dreptatea care credem c-o avem,
haideți să luăm iubirea ce se pare c-am uitat,
haideți să ne dăm iertarea cu sărut adevărat.

Trebuia de mult să ținem seama de Cuvântul spus,
să vedem Ispititorul cum l-a biruit Iisus,
să-nțelegem că ispita cea mai grea e cea din Rai
și că cel mai greu te lepezi de dreptatea care-o ai.

Este Săptămâna Mare, iată, este Sfântul Post,
haideți în genunchi cu toții, să uităm de tot ce-a fost,
să ne-ntindem mâna păcii și sărutul iubitor,
să iertăm, pentru-Nviere, toți și toate tuturor.

Vine Marea Înviere, Vine Paștele - Hristos,
să-L întâmpinăm cu suflet priment și credincios,
să ne înnoim ființa din străfunduri și deplin,
să intrăm în Sărbătoare oameni noi, cu chip divin...

VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

« Botezul nou-testamentar

« Cina Domnului

« Binecuvântarea copiilor

« Serviciul special de cununie religioasă

« Sărbătoarea mulțumirii

« *Recapitulare*

« *Evaluare*

BOTEZUL NOU-TESTAMENTAR

Efeseni 4:5 – *Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.*

Botez la Oradea – 149 persoane

• Observăm și analizăm •

Dacă credem în Dumnezeu, de ce mai este necesar botezul? Ce mărturisește, de fapt, o persoană prin botez?

Liviu Olah 30 Mai 1934
4 August, 2008

• Dicționar •

simbol = semn, imagine sau obiect reprezentând un adevăr spiritual

cuget = conștiința pusă de Dumnezeu în om.

pocăință = regret profund pentru păcatele înfăptuite însoțit de întoarcerea spre Dumnezeu pentru iertare

mântuire = darul lui Dumnezeu care constă în: iertarea păcatelor, primirea în dar a vieții veșnice și începerea unei vieți noi cu Hristos

Botezul este o sărbătoare deosebită în cadrul comunității bisericești, un eveniment care scoate la iveală faptul că o persoană s-a întors la Dumnezeu cu pocăință, a crezut în jertfa lui Hristos de pe cruce, este renăscută spiritual prin Duhul Sfânt și este în părtășie cu Isus Hristos și cu Biserica Lui. În sensul lui originar, botezul semnifică identificarea cu un mesaj, un grup sau o persoană, fiind folosit și înainte de apariția creștinismului. În biserica primară s-a practicat botezul oamenilor maturi, al celor în stare să se pocăiască, să creadă, să fie născuți din nou prin Cuvânt și prin lucrarea Duhului Sfânt.

1. Semnificația botezului

Prin botez credinciosul arată în mod public că s-a despărțit de viața veche cu păcatele ei și că a fost înviat, prin Hristos, la o viață nouă, la o trăire nouă:

Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă (Romani 6:4).

Botezul *nu* are menirea, nici puterea de a spăla păcatele (iertarea este adusă de jertfa lui Hristos pe cruce), ci este mărturia publică a faptului că cel credincios a crezut în Dumnezeu și în Mântuitorul Hristos și a început o viață nouă (1 Petru 3:21).

2. Botezul ca simbol

Întregul act al botezului este un simbol ce-i transmite publicului o mare mărturie despre realitatea schimbării petrecute în viața celor ce se botează: *hainele albe* simbolizează sufletul curățit prin sângele Domnului Isus de păcatele din trecut; *scufundarea în apă* simbolizează judecarea, moartea și îngroparea vieții păcătoase; *ridicarea din apă* simbolizează învierea spirituală și trăirea unei vieți noi împreună cu Domnul Isus.

3. Condiții pentru botez

Pentru ca cineva să poată fi botezat trebuie să primească mântuirea. Și condițiile mântuirii sunt: pocăința și credința în Domnul Isus. Mântuitorul Isus Hristos este Singurul care poate mântui și dărui viața veșnică: *În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogățiile harului Său...* (Efeseni 1:7).

Când Ioan Botezătorul a văzut pe unii cărturari și farisei că vin să primească botezul lui, le-a spus: *Faceți roade vrednice de pocăința voastră* (Matei 3:8). De aici învățăm că schimbarea vieții trebuie să fie vizibilă și să ateste mântuirea dobândită prin Hristos.

1. Necesitatea botezului

Deși botezul nu iartă păcatele, nu spală păcatele, nu mântuiește și nu îndreptățește pe un om în fața lui Dumnezeu, el este totuși necesar din următoarele motive:

a. Este porunca Domnului Isus: *Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit* (Marcu 16:16).

b. Domnul Isus însuși a fost botezat: *Atunci a venit Isus din Galileea la Iordan, la Ioan, ca să fie botezat de el* (Matei 3:13).

c. Apostolii Domnului Isus au practicat botezul: *Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh* (Faptele Apostolilor 2:38).

Botezul este mărturia publică a fiecărui om care a lăsat viața veche în urmă și a primit cu credință cuvântul Evangheliei.

Exersăm

1. Ce fel de botez a practicat biserica primară și de ce?
2. Ce crezi că exprimă o persoană când intră în apa botezului?
3. Ce condiții trebuie împlinite pentru a fi botezat?
4. Ordonează literele pentru a afla versetul din Biblie:
nÎ meavre aeeac a nivet usIs ind retulNaza leiiliGa iș a stfo zattebo de anIo nÎ nadrol.

Pentru ajutor consultă *Evanghelia* după Marcu 1:9. Rescrieți corect versetul descoperit.

5. Citiți cu atenție următoarele versete:

- *Faptele Apostolilor* 2:41
- *Faptele Apostolilor* 8:12
- *Faptele Apostolilor* 8:36-37
- *Faptele Apostolilor* 18:8

Ce aspect comun fiecărui verset a stat la baza botezului creștinilor din primul secol?

Știați că...?

a. *Întreaga Sfântă Treime a fost prezentă la botezul Domnului Isus (Matei 3:16-17). Dumnezeu Tatăl mărturisește cu glas tare despre Fiul, Duhul Sfânt se coboară în chip de porumbel și Fiul este botezat.*

b. *Toți marii învățători ai Bisericii (părinții bisericești): Anastasie cel Mare, Vasile cel Mare, Ioan Gură de Aur, Grigore de Nissa și mulți alții, deși aveau părinți creștini, au fost botezați la maturitate.*

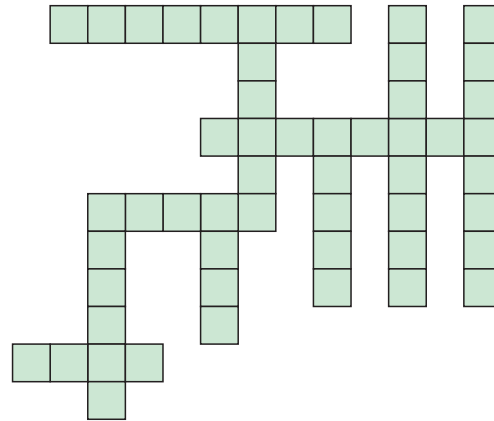
c. *Practica botezului copiilor mici a apărut abia în secolul al IV-lea d.Hr.*

Colaborăm

1. Grupați-vă câte doi și puneți următoarele 10 cuvinte în rebusul de mai jos. Atenție, nu le puneți la întâmplare! Există o singură soluție și o veți găsi dacă începeți cu cuvintele a căror amplasare este absolut sigură. Verificați lungimea cuvântului înainte să-l scrieți.

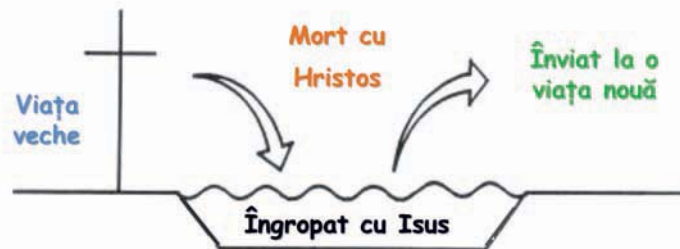
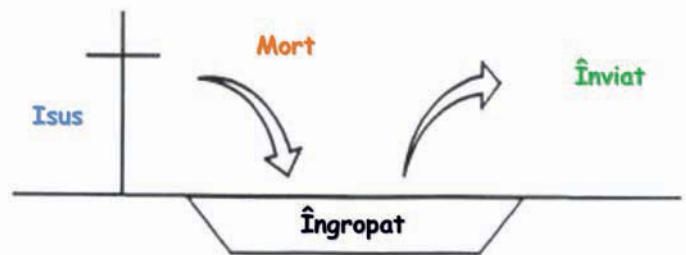
BOTEZAT, CERURILE, GLAS, IUBIT, PORUMBEL
OPREASCĂ, GALILEEA, IORDAN, CUVINE, ISUS

<http://www.cateheza.ro/isus-a-venit-ca-sa-fie-botezat/>

2. Explicați următoarea afirmație:

„Toți care ați fost botezați pentru Hristos, v-ați îmbrăcat cu Hristos.”
(Galateni 3:27)

Reflectăm și înțelegem

„Botezul este o mărturie exterioară a unei transformări interioare.”
(Autor necunoscut)

Discută cu colegul tău/coleaga ta citatul de mai sus și găsește cel puțin un suport biblic care stă la baza lui.

Formulează două sau trei întrebări pe care ți le-au ridicat studiul lecției de astăzi.

Notează pe caiet lucrurile învățate din lecția de astăzi și precizează alte curiozități pe care ai vrea să le știi legate de acest subiect.

Ne implicăm

Abordează un adult și roagă-l să-ți spună cum și de ce a ajuns la hotărârea de a se boteza. Notează pe caiet răspunsurile la aceste două întrebări.

Lecturăm

În timpul călătoriei pe ocean spre Burma misionarul american Adoniram Judson a căutat să studieze Noul Testament în limba greacă. Studiind textele despre botez, el a constatat că întotdeauna în Noul Testament botezul e menționat în legătură cu credința. Nu a găsit nici măcar un singur text unde să se arate că au fost botezați și copiii mici. Chiar în casa temnicerului din Filipi, unde se spune că a fost botezat „el și soți ai lui”, se face precizarea că după botez „s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu.” Dacă ar fi fost copii mici, aceștia nu ar fi știut să creadă și nu ar fi putut să se bucure de ceva ce nu au înțeles. Când au ajuns la baza misionară, soții Judson au cerut să fie botezați conform Cuvântului sfânt,(...).

Puțin după aceasta, au sosit și ceilalți trei misionari cu corabia Armonia. Ei au fost primiți tot la casa misiunii baptiste. Nu știau încă nimic de botezul soților Judson. Abia s-a odihnit puțin și Luther Rice l-a luat deoparte pe Judson să-i spună ceva. El i-a mărturisit lui Judson că în timpul lungii călătorii, studiind cu atenție Noul Testament, a constatat că adevăratul botez este al celor ce cred, nu al copiilor mici, și că nu e prin stropire, ci prin cufundare în apă. Aceasta coincide cu simbolul botezului din Romani 6:4 de îngropare a candidatului și ridicarea cu învierea la o viață nouă. Judson l-a sfătuit să studieze bine textele în limba greacă, dar Rice i-a spus că tocmai aceea a făcut. Atunci Judson i-a spus că și el și soția au ajuns la aceeași convingere și că ei deja au fost botezați.

(Petru Popovici – Lumini peste veacuri – Adoniram Judson)

1. Cum au ajuns cei doi soți la convingerea că botezul este necesar?
2. Citește Marcu 16:16. Cine a spus aceste cuvinte? Ar trebui să ținem cont de ele?

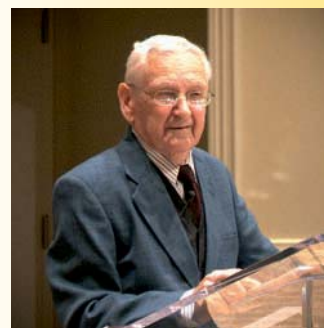
Concluzionăm

1. Botezul este un simbol al părăsirii vieții păcătoase și al începerii unui drum cu Hristos.
2. Botezul nu iartă de păcate, ci este mărturia publică a omului care s-a întors la Dumnezeu.
3. Botezul poate fi făcut de un om matur care a experimentat mântuirea și care și-a pus încrederea în Domnul Isus.

Aplicăm

Botezul este mărturia schimbării vieții și a umblării cu Dumnezeu.

Caută ca viața ta să fie o mărturie a schimbării pe care Dumnezeu a produs-o în tine atunci când te-ai întâlnit cu El, și, la vremea potrivită, fă această mărturisire publică, prin botez.

Petru (Pitt) Popovici s-a născut la 12 septembrie 1918, în Statele Unite. A studiat la Seminarul Teologic Baptist din București între anii 1937-1940. A păstorit Biserica Baptistă Arad-Pârneava (1945-1953) și Biserica Nr. 1 Timișoara (1953-1967).

Îndemn pentru viață

Caută ca prin vorbele tale, faptele tale, botezul tău să fii un martor al Domnului Isus Hristos.

Roagă-te ca Dumnezeu să îți dea harul să fii cu adevărat un exemplu pentru cei din jurul tău.

CINA DOMNULUI

Ioan 6:56: *Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el.*

• Observăm și analizăm •

Ce înseamnă să „mănânci trupul Domnului și să bei sângele Lui”? Care este înțelesul adânc al Cinei Domnului?

Dicționar

azimă = turtă de aluat nedospită

legământ = un angajament solemn făcut între două sau mai multe persoane

răscumpărare = prețul plătit de Domnul Isus pentru a ne aduce înapoi într-o relație mântuitoare cu Dumnezeu

Cina Domnului este una dintre rânduielile pe care Domnul Isus le-a instituit. Deși prin ea nu se primesc împăcarea cu Dumnezeu, nici iertarea păcatelor sau viața veșnică, ea este importantă prin faptul că amintește de jertfa Domnului Isus Hristos și de revenirea Lui în glorie, la sfârșitul istoriei.

Seara în care a fost trădat Domnul Isus de Iuda era seara când se sacrificau mieii pentru sărbătoarea evreiască a Paștelor (numită și Praznicul Azimilor – Luca 22:1). Domnul Isus și ucenicii Săi au mâncat masa de Paște împreună – Matei 26:17-20. Pe când mâncau ei, Domnul Isus, pentru prima dată, a făcut referire la ceea ce numim noi azi „Cina Domnului” – Matei 26:26-28.

Cina Domnului este un simbol care îl conduce pe cel credincios să se gândească la trupul Domnului Isus care a fost jertfit în locul nostru și la sângele Domnului care a fost vărsat spre iertarea păcatelor noastre: *Apoi a luat pâine; și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și le-a dat-o, zicând: „Acesta este trupul Meu care se dă pentru voi.”; tot astfel, după ce au mâncat, a luat paharul și li l-a dat, zicând: „Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu care se varsă pentru voi.”* (Luca 22:19-20). Astfel, pâinea simbolizează trupul frânt al Domnului Isus pentru păcatele noastre, iar vinul simbolizează sângele Domnului vărsat în locul nostru.

Prin participarea la Cina Domnului, credinciosul:

1. **Își amintește de Domnul Isus**, de venirea Lui pe pământ pentru a împlini lucrarea de mântuire a omenirii: *„Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”* (1 Corinteni 11:24)

2. **Vestește moartea Domnului** care are puterea de a ierta păcatele oricui care crede și se pocăiește. De asemenea, moartea Domnului Isus are puterea de a-l elibera pe orice om de sub robia păcatului:

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El (1 Corinteni 11:26).

3. Așteaptă venirea Domnului Isus. Ceea ce înseamnă că El a înviat din morți și se va întoarce din nou pe pământ: „vestiți moartea Domnului, până va veni El.” (1 Corinteni 11:26)

Cina Domnului a fost poruncită de Domnul Isus (Luca 22:19). Cei ce participă la Cina Domnului trebuie să facă parte din Biserica lui Dumnezeu, adică să fie oameni născuți din nou prin credința în jertfa răscumpărătoare a Domnului Isus Hristos și botezați. Ei sunt oameni care cred că Isus a murit pentru păcatele lor și amintesc de această moarte prin această rânduială specială.

De asemenea, această comemorare a Cinei Domnului nu trebuie tratată cu superficialitate. Cuvântul lui Dumnezeu spune că cei ce participă la Cina Domnului trebuie mai întâi să se „cerceteze” pe ei înșiși, adică să își verifice viața cu realizările și cu greșelile ei, să se roage pentru îndreptare și abia apoi pot lua parte la Cina Domnului (1 Corinteni 11:28). Această cercetare înseamnă verificarea relației cu Dumnezeu și cu semenii, iar acolo unde este păcat, acesta trebuie mărturisit, altfel credinciosul va fi „vinovat de trupul și sângele Domnului”(1 Corinteni 11:27).

Pentru orice credincios sărbătoarea Cinei Domnului este un prilej de bucurie și de părtășie cu Domnul Isus și Biserica Lui.

Știați că...?

a. În cadrul praznicului Azimilor evreii își aminteau și sărbătoreau eliberarea din robia egipteană, mai precis momentul când îngerul ce aducea moartea vedea sângele mielului jertfit și trecea pe lângă casele părinților lor.

b. După Cină și înainte de a se duce în grădina Ghețimani, Domnul Isus și ucenicii au cântat cântări” La acea sărbătoare a Paștelui se cântau așa-numiții Psalmi Hallel, care cuprindeau psalmii 115-118.

Exersăm

1. În cadrul cărei sărbători evreiești a instituit Domnul Isus „Cina Domnului”?

2. Ce simbolizează Cina Domnului?

3. Cine poate participa la această sărbătoare și în ce condiții?

4. Citește 1 Corinteni 10:16-17; la ce aspect din viața Bisericii face referire Cuvântul lui Dumnezeu când vorbește despre Cina Domnului?

5. Completează următoarele versete cu cuvintele potrivite:

a. Pe când mâncau, Isus a luat o _____; și, după ce a binecuvântat, a _____ și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta este _____ Meu.”

b. Apoi a luat un _____ și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el.

c. Și le-a zis: „Acesta este _____ Meu, sângele _____ celui nou, care se varsă pentru mulți.” (Marcu 14:22-24).

Colaborăm

1. Împărțiți-vă în patru grupe. Deschideți Biblia la *Faptele Apostolilor* 2:42 și fiecărei echipe i se atribuie un lucru din cele patru în care stăruiau primii creștini. Fiecare echipă trebuie să demonstreze importanța practicării acestor lucruri pentru bunul mers al bisericii, răspunzând la următoarele întrebări:

- De ce este importantă această practică?
- Cum și cu ce scop se realizează această practică?
- Care sunt efectele benefice asupra bisericii când se aplică acest lucru?

Grupa 1: „*Ei stăruiau în învățătura apostolilor...*”

Grupa 2: „*Ei stăruiau în legătura frățească...*”

Grupa 3: „*Ei stăruiau în frângerea pâinii...*”

Grupa 4: „*Ei stăruiau în rugăciuni...*”

2. Discutați în echipele formate despre cum poate ajuta participarea la Cina Domnului, într-un chip corespunzător, la unitatea între frați și la o relație mai apropiată cu Dumnezeu.

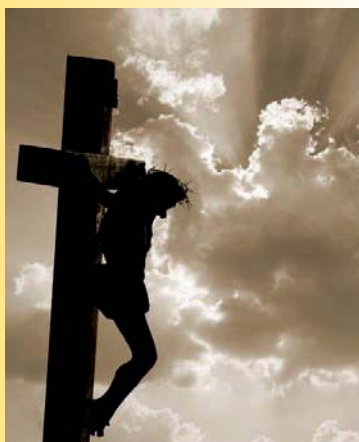
3. Explicați următorul verset: *Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.”* (Ioan 6:53).

Reflectăm și înțelegem

„Domnul Isus a împlinit vechiul legământ ca noi să luăm parte împreună cu El la noul legământ.”

(Autor necunoscut)

- Discută cu colegul tău/colega ta de bancă în ce mod a împlinit Domnul Isus vechiul legământ.
- Scrie un lucru învățat din această lecție care te va ajuta mai mult spiritual.
- Care sunt lucrurile pe care ai vrea să le știi în plus pe lângă informațiile date? Scrie două întrebări în acest sens pe caiet.

Ne implicăm

Caută să vorbești cu un prieten despre importanța jertfei Domnului Isus pentru fiecare om. Roagă-L pe Dumnezeu să îți dea cuvintele potrivite și înțelepciunea de care este nevoie când vei vorbi despre acest lucru.

Notează pe caiet impresiile avute după această discuție.

Lecturăm

Suprema sărbătoare
ce ni s-a dat de sus
e Cina de onoare
a Jertfei lui ISUS!

Suprema părtășie
cu Domnul pe pământ
e Pâinea Sa cea vie,
și Sângele Său sfânt (...)

Ușor din cer adie
aripi de heruvimi
și-o nouă curăție
și noi puteri primim.

Noian de albă floare
coboară iar de sus...
e sfânta sărbătoare
a JERTFEI LUI HRISTOS.

(Costache Ioanid-Suprema sărbătoare)

1. Indică două structuri, din primele două strofe, care fac referire la Cina Domnului.
2. Explică în 30-50 de cuvinte semnificația titlului poeziei.

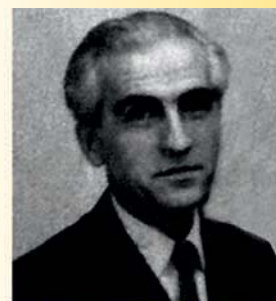

Concluzionăm

1. Domnul Isus a instituit această practică ca să ne aducem aminte de El, peste veacuri, până la revenirea Lui.
2. Cina Domnului simbolizează frângerea trupului și vărsarea sângelui Domnului pentru păcatele noastre.
3. Înainte de a participa la Cină este nevoie de o autoexaminare în fața Domnului.
4. Domnul Isus și-a dat viața pentru ca noi să intrăm într-un legământ nou și veșnic cu El.

Aplicăm

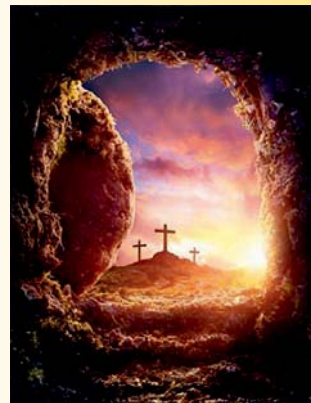
*Primește dragostea lui
Dumnezeu care constă în
iertarea păcatelor prin
moartea Fiului Său!
Domnul Isus și-a dat viața ca
oricine dorește să poată avea o
relație personală cu El.*

*Costache Ioanid
1912 – 1987*

Îndemn pentru viață

*Învăț să fii mulțumitor lui
Dumnezeu!
Înalță o rugăciune de mulțumire
la adresa lui Dumnezeu Tatăl
pentru dragostea Lui infinită
pentru noi, manifestată prin
faptul că L-a trimis pe Singurul
Său Fiu să moară pentru
păcatele noastre.*

BINECUVÂNTAREA COPILOR

Marcu 10:15-16

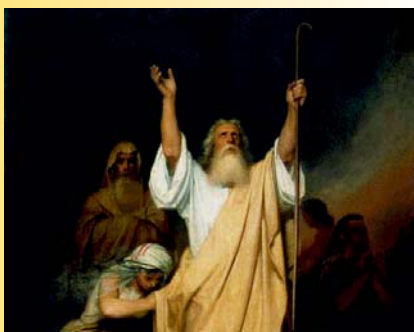
Adevărat vă spun că oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu niciun chip nu va intra în ea! Apoi i-a luat în brațe și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.

**COPILII SUNT
O BINECUVÂNTARE
- PSALM 127**

• Observăm și analizăm •

De ce este adus un copil nou-născut în fața bisericii? Este un nou-născut important pentru Dumnezeu?

Dicționar

privilegiu = onoare, favoare
binecuvântare = acest cuvânt înseamnă „a vorbi de bine.” Se folosește și pentru a denumi favoarea arătată de Dumnezeu unei persoane

Dintre toți oamenii care trăiau pe Pământ Domnul Isus Hristos a ales un copil ca să ne arate ce fel de credință trebuie să avem pentru a intra în Împărăția Cerurilor. (Matei 18:2-3) Prin aceasta înțelegem importanța pe care o are un copil în ochii lui Dumnezeu.

De aceea când o familie primește în dar un copil, îl aduce înaintea creștinilor din biserică și cere binecuvântarea lui Dumnezeu peste el. Binecuvântarea copiilor nu este un ritual religios, ci privilegiul oferit de Dumnezeu Însuși de a chema Numele Lui peste copii, adică de a ne ruga pentru ei și a-i pune sub paza lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament Dumnezeu a învățat pe poporul Israel cum să-și binecuvânteze copiii: *Domnul a vorbit lui Moise și a zis: „Vorbește lui Aaron și fiilor lui și spune-le: Așa să binecuvântați pe copiii lui Israel și să le ziceți: „Domnul să te binecuvânteze și să te păzească! Domnul să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! Domnul să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea! Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvânta.”* (Numeri 6:22-27).

În Noul Testament se relatează faptul că niște copilași au fost aduși la Domnul Isus ca să se atingă de ei. Ucenicii au încercat să-i oprească pe adulții care îi însoțeau, dar Domnul Isus, după ce i-a certat pe ucenici, a primit copiii și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei (Marcu 10:13-16).

Astfel, când un copil este adus în fața bisericii de către părinți, se rostește binecuvântarea dată de Dumnezeu în Numeri 6:22-27, apoi urmează momentul rugăciunii pentru copil, în care sunt aduse mulțumiri lui Dumnezeu împreună cu comunitatea de credincioși pentru binecuvântarea primită de familie prin noul născut.

Este important ca binecuvântarea lui Dumnezeu să fie peste noi și să ne urmărească încă din pruncie.

Exersăm

1. De ce crezi că este important ca un copil să fie adus în fața bisericii pentru a primi binecuvântarea?

2. Citește cu atenție Numeri 6:22-27. Care sunt cele șase aspecte cu care Dumnezeu a poruncit să fie binecuvântați cei mici? Câte din ele sunt binecuvântări materiale și câte spirituale? Ce concluzii poți trage din ce ai descoperit?

3. Enumeră calitățile unui copil la care crezi că face referire Domnul Isus când a spus: *...oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu niciun chip nu va intra în ea!* (Marcu 10:15).

Colaborăm

Dacă ai putea alege pentru viața ta două binecuvântări din lista de mai jos care ar fi acelea și de ce?

- familie fericită
- posibilitatea de a-ți cumpăra ce vrei
- sănătate
- prieteni mulți
- mântuirea

Discută cu colegul tău/colega ta de bancă despre alegerile binecuvântărilor în exercițiul de mai sus. Scrieți care sunt, după părerea voastră, cele mai importante cinci binecuvântări de care are nevoie o persoană.

Ne implicăm

Când vei avea ocazia să participi în biserică la un serviciu de binecuvântare a unui copil, mergi după terminarea programului la părinți și spune-le o vorbă de încurajare și felicitare. Notează pe caiet reacția lor și felul în care a decurs actul binecuvântării (dacă ai observat emoții la părinți sau la biserică).

Știați că...?

a. Sunt biserici baptiste unde nu se oficiază deloc binecuvântarea copiilor.

b. Un copil poate fi adus la binecuvântare și la o vârstă mai mare dacă părinții se întorc la Dumnezeu mai târziu și își exprimă dorința de a face aceasta.

c. Ziua Internațională a Copilului a fost sărbătorită pentru prima oară în lume în octombrie 1953 și a fost sponsorizată de către Uniunea Internațională pentru Bunăstarea Copilului din Geneva.

Aplicăm

Nu uita! De binecuvântarea lui Dumnezeu depind toate lucrurile, de aceea este de dorit ca această binecuvântare să fie peste un copil de la nașterea lui.

Pentru Dumnezeu este o bucurie să își binecuvânteze copiii!

Îndemn pentru viață

Trăiește sub binecuvântarea lui Dumnezeu!

Fii un copil care aduce binecuvântare părinților tăi, profesorilor tăi și chiar colegilor tăi de clasă prin modul în care vorbești sau te porți cu ei.

Lecturăm

Adeseori în predicile sale Gipsy Smith povestea cu lacrimi în ochi cum tânărul Sankey, marele cântăreț, împreună cu Moody, marele evanghelist, și-au pus mâinile pe capul lui și i-au zis: „Facă Domnul un predicator din tine, copile!” Ei se aflau cu cortul în pădurea Epping din Anglia, iar Moody și Sankey, în drum spre localitate, au trecut prin această pădure. Când au ajuns la corturile țiganilor, s-au oprit și le-au predicat și acestora despre dragostea lui Dumnezeu, arătată în Cristos Domnul jertfit pe cruce. După ce le-au predicat, ei au plecat mai departe, dar Gipsy Smith, copil fiind, a vrut să-i însoțească puțin prin pădure. Ajungând la o distanță bunicică de corturi, ei s-au oprit și au cerut copilului să îngenuncheze. Apoi s-au rugat ca binecuvântarea Domnului să vină peste acest copil de țigan. Poate că ei nu au realizat în totalitate ce au făcut. Dar gestul lor a săpat o amintire neștersă în mintea copilului și Dumnezeu le-a ascultat rugăciunea (...).

El a condus evanghelizări de trezire spirituală în bisericile tuturor confesiunilor mari protestante. A făcut mai mult de 30 de călătorii în Statele Unite ale Americii. În 1939 a predicat în marea catedrală Sf. Ioan din New York la mai mult de 6 000 persoane. Afară de aceste călătorii, el a înconjurat globul pământului de două ori în călătoriile sale evanghelistice (...). El a predicat timp de 70 de ani pe patru continente. A ținut evanghelizări în Africa de Sud, în Australia, trei ani și jumătate i-a petrecut în Franța și a călătorit de 30 de ori în America. În total a condus 60 campanii de evanghelizare.

Petru Popovici – Lumini peste veacuri-Gipsy Smith

1. Care au fost circumstanțele în care a fost binecuvântat Gipsy Smith?
2. Cât de important este ca un copil să știe că au fost rostite binecuvântări la adresa sa?

Concluzionăm

1. Binecuvântarea copiilor este o sărbătoare prin care se cheamă Numele Domnului peste un copil nou-născut.
2. Atât Vechiul Testament, cât și Noul Testament vorbesc despre dorința lui Dumnezeu de a binecuvânta copiii.
3. Dumnezeu dorește să te binecuvânteze.
4. Formulează o altă concluzie importantă.

SERVICIUL SPECIAL DE CUNUNIE RELIGIOASĂ

Geneza 1:27

„Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”

Unul dintre momentele cele mai frumoase în viața creștină este acela în care Dumnezeu așază alături un bărbat și o femeie prin actul căsătoriei.

1. *Căsătoria civilă* are loc la primărie și este oficiată de ofițerul de stare civilă care, pe baza acordului verbal al celor doi și în prezența a doi martori, îndeplinește formalitățile căsătoriei. Din acest loc mirii primesc certificatul de căsătorie, prin care statul recunoaște familia nou-înființată.

2. *Cununia religioasă* are loc în biserică, în prezența părinților, a prietenilor, a rudelor mirilor și a adunării de credincioși, reunită ca să celebreze formarea unei noi familii. În acest timp se cântă, se fac urări, se predică *Evangelia*, iar păstorul bisericii cere binecuvântarea lui Dumnezeu peste cei doi. Din acel moment aceștia vor locui împreună până la sfârșitul vieții lor.

3. *Instituirea familiei* a fost creația și ideea lui Dumnezeu când a spus: *Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el* (Geneza 2:18). Căsătoria se realizează prin unirea liber-consimțită între un bărbat și o femeie.

4. Familia creștină ca model

Familia stă în locul cel mai strategic din lume, fiind la baza societății! Dacă membrii ei sunt sănătoși, uniți, spirituali, împliniți, societatea este sănătoasă, unită, spirituală, împlinită. Pentru că Dumnezeu este autorul familiei, ea nu poate funcționa bine și eficient decât cu Dumnezeu în centrul ei.

Familia creștină are menirea de a-L oglindi pe Dumnezeu prin relațiile dintre membrii ei: *iubire, respect, ascultare, supunere, bucurie, purtare de grijă, sprijin, altruism*.

Familia creștină este unealta ideală pentru evanghelizare: o viață frumoasă în căsnicie îi poate atrage la Domnul atât pe copii, cât și pe cunoscuți sau apropiați.

Observăm și analizăm

Cine a avut ideea familiei și de ce? Cum are loc o ceremonie de căsătorie? Cum arată o familie creștină din perspectiva ta?

Dicționar

Liber-consimțit = de bună voie

Ofițer de stare civilă = persoană însărcinată cu oficierea și încheierea actelor de căsătorie

Strategic = bine poziționat

Unealtă = mijloc pentru atingerea unui anumit scop

Știați că...?

a. În anul 1930 în România s-au înregistrat 48 de divorțuri. De atunci până în zilele noastre rata divorțurilor a crescut cu peste 330%

b. Dumnezeu spune în Maleahi 2:16 că urăște despărțirea în căsătorie.

c. Un cuplu căsătorit sărbătorește la 25 de ani de la căsătorie „nunta de argint”, iar la 50 de ani de la căsătorie „nunta de aur.”

Exersăm

1. Cine oficiază căsătoria civilă și ce reprezintă ea?
2. Cine a creat familia și cu ce scop?
3. Citind din Biblie Efeseni 5:22-29 și Efeseni 6:1-4, menționează ce așteaptă Dumnezeu de la fiecare membru din familie?

Soț	Soție	Copii
		ascultare

Colaborăm

Citiți cu atenție următoarea statistică:

S-au luat în studiu două persoane care au avut raportări diferite la Dumnezeu și la familie: primul, Max Jukes, care nu a fost în viața lui la biserică trăind după valori diferite de cele creștine și căsătorit cu o femeie asemenea lui. Al doilea, Jonathan Edwards, a fost un credincios predicator, căsătorit cu o soție evlavioasă. Iată rezultatul acestui studiu :

Max Jukes	Jonathan Edwards
Din 1026 descendenți studiați:	Din 729 descendenți studiați:
-300 au murit prematur;	-300 au devenit predicatori;
-100 au fost deținuți;	-65 profesori universitari;
-190 au ajuns prostituate;	-13 autori de cărți bune;
-100 au devenit alcoolici.	-3 membri în guvern;
Statul New York a cheltuit pentru ei 6.000.000 dolari.	-un vice-președinte al Statelor Unite ale Americii.

(<https://www.misiune.ro/resurse-crestine/studii/viata-de-familie-lectia-1.html>)

Împărțiți-vă în echipe și formulați câteva concluzii cu privire la importanța călăuzirii lui Dumnezeu în căsătorie și a trăirii în familie după modelul lăsat de Dumnezeu.

Ne implicăm

Mergi la părinții tăi și întreabă-i cum i-a condus Dumnezeu să se căsătorească. Află de la ei care sunt cele mai importante cinci atitudini, din punctul lor de vedere, pentru bunul mers al unei familii. Notează, în caiet, experiența conversației cu părinții tăi.

Lecturăm

Binecuvântată-i nunta tinerilor credincioși
Domnu-i face prin iubire fericiți și luminoși;
Binecuvântată fie nunta voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i viața soților ascultători
Ei rămân în Domnul una, credincioși și iubitori.
Binecuvântată fie viața voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i roada soților rămași curați
Fiii lor vor crește-n Domnul, credincioși adevărați;
Binecuvântată fie roada voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i munca soților nedespărțiți
Ei, prin harul rugăciunii de nimica nu-s lipsiți;
Binecuvântată fie munca voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i casa celor primitori de frați
Dăruind, primesc belșug - ajutând, sunt ajutați;
Binecuvântată fie casa voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

Binecuvântată-i plata care vor primi-o Sus
Soții buni, uniți în slujba și-ascultarea lui Isus;
Binecuvântată fie plata voastră tot așa
Pe pământ și-n veșnicie să vă bucurați de ea.

(Nicolae Moldoveanu- *Binecuvântată-i nunta*)

1. Identifică ideea centrală a fiecărei strofe.
2. Ce crezi că poate condiționa binecuvântarea unei căsnicii?

Concluzionăm

1. Dumnezeu a instituit familia de la începutul creației!
2. Căsătoria este unirea benevolă dintre un bărbat și o femeie până la moarte.
3. Dumnezeu a creat familia pentru a fi o oglindire a caracterului Său divin.
4. Formulează încă o concluzie importantă.

Aplicăm

Trăiește curat! Dumnezeu binecuvântează o trăire curată cu mintea și trupul înainte de căsătorie.

Bazele unei familii duhovnicești se pun încă din adolescență, prin trăirea în sfințenie până la căsătorie.

Nicolae Moldoveanu (1922-2007)

Îndemn pentru viață

Dumnezeu a creat familia!

Lasă-te condus de El, când va veni vremea, și nu alege singur.

Mulțumește lui Dumnezeu pentru familia pe care o ai! Fii o binecuvântare pentru părinții tăi, ascultă-i, respectă-i, și, la rândul Lui, Dumnezeu te va binecuvânta.

SĂRBĂTOAREA MUȚUMIRII

1 Tesaloniceni 5:18

Muțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi.

• Observăm și analizăm •

De ce este important să fii mulțumitor? Poți să fii mulțumitor și când treci prin situații nedorite și grele?

Dicționar

deprindere = dobândire a unor cunoștințe temeinice într-un domeniu (mulțumirea) prin învățatură sau practică

circumstanțe = împrejurări care însoțesc o întâmplare

disciplină = supunere liber-consimțită pentru a învăța ceva important

Unul dintre cele mai importante ingrediente ale vieții creștine este mulțumirea. Un om nu se naște cu deprinderea de a fi mulțumitor, ea este o disciplină. Cel mai natural omului îi este să fie nemulțumit, dar pentru un copil al lui Dumnezeu viața este plină de motive de mulțumire.

Cuvântul lui Dumnezeu ne dăruiește multe exemple de oameni care au practicat mulțumirea:

Samariteanul care a fost vindecat de lepră era unul dintre cei zece leproși pe care Domnul Isus i-a trimis la preoți să se arate lor. Dar pe drum acest om a observat că a fost vindecat și s-a întors să mulțumească. Faptul că Domnul Isus s-a mirat că un singur om s-a întors să-I mulțumească arată că El **așteaptă** mulțumirile copiilor Săi: *Isus a luat cuvântul și a zis: Oare n-au fost curățați toți cei zece? Dar ceilalți nouă unde sunt?* (Luca 17:17).

Apostolul Pavel a avut o inimă mulțumitoare. Indiferent de situația în care se afla, apostolul **a învățat** să fie mulțumitor: *...căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc.* (Filipeni 4:11). De aici învățăm că mulțumirea nu depinde de circumstanțe, ci de relația credinciosului cu Dumnezeu care lucrează totul spre binele celor ce-L iubesc (Romani 8:28).

Opusul mulțumirii este nemulțumirea, care este prezentată în 2 Timotei 3:2 ca un păcat al vremurilor din urmă. Dar despre cei care se disciplinează în a fi mulțumitori Cuvântul lui Dumnezeu spune că:

a. **Împlinesc voia lui Dumnezeu:** *Muțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi* (1 Tesaloniceni 5:18).

b. **Cresc spiritual:** *fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință, după învățăturile care v-au fost date și sporind în ea cu mulțumiri către Dumnezeu* (Coloseni 2:7).

Știați că...?

c. Au încredere în Dumnezeu pentru orice nevoie: *Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”*(Evrei 13:5).

Credincioșii se adună pentru această sărbătoare cu scopul de a mulțumi lui Dumnezeu și de a-și aduce aminte că toate lucrurile vin din mâna lui Dumnezeu și depind de binecuvântarea Lui.

Mulțumirea schimbă felul în care ne petrecem ziua, în care ne petrecem viața, ne schimbă modul de a gândi și de a acționa, ea demonstrează ce fel de oameni suntem și cât de mult prețuim relația noastră cu Dumnezeu și cu cei de lângă noi. Prin mulțumire arătăm credință, arătăm dragoste, arătăm smerenie și realizăm că nu suntem vrednici de binecuvântările pe care le primim.

Când ne ridicăm privirile de la ce nu avem, vom constata că sunt mult mai multe lucruri pe care le avem și pentru care putem fi mulțumitori: *familie, biserică, sănătate, mântuire, căldura unei case, dragostea celor din jur, hrană.*

Sărbătoarea mulțumirii ne ajută să ne educăm pentru a avea un stil de viață trăit din perspectiva biblică a mulțumirii.

a. În Vechiul Testament copiii lui Israel își manifestau recunoștința față de Dumnezeu prin așa numitele jertfe de mulțumire aduse la Templu.

b. Mulțumirea este o trăsătură de caracter care adâncește respectul față de Dumnezeu și față de oameni.

c. Există o diferență între a spune „mulțumesc” și a avea o inimă mulțumitoare. Prima vine din educație, iar a doua vine din adâncul sufletului omului.

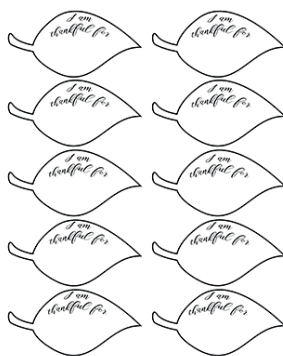
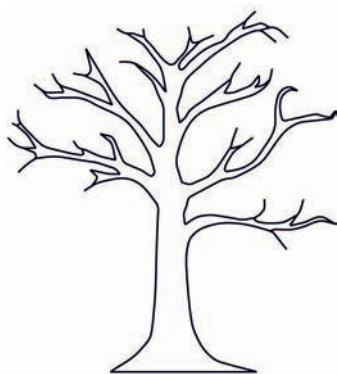
Exersăm

1. Dați câteva exemple din Biblie de oameni care au trăit având o atitudine de mulțumire.

2. Care sunt beneficiile spirituale pentru cel care se deprinde în a fi mulțumitor?

3. Ce schimbări aduce mulțumirea în viața credinciosului?

4. Desenează pe caiet un copac mare cu crengi multe și umple copacul desenat cu frunze pe care vei scrie toate motivele pentru care ești mulțumitor. Scrie pe o frunză un motiv de mulțumire și numără la sfârșit câte frunze are copacul tău.

5. Definește cu propriile cuvinte starea de a fi mulțumitor.

Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile.

1 Tesaloniceni 5:18

Colaborăm

1. Împărțiți-vă în grupuri mici și compuneți o poezie despre mulțumire. Poezia va avea una sau două strofe și va trebui să conțină și cuvintele: *sănătate, aer, hrană, mântuire*.

2. Pune următoarele cuvinte în rebusul de mai jos. Atenție! Nu le poți pune cum vrei. Există doar o singură soluție.

SAMARITEAN, PREOȚILOR, GALILEEA, MULȚUMEA, VINDECAT, MÂNTUIT, GLASUL, MERGEA, FAȚA, NOUĂ, ZECE, SAT

Reflectăm și înțelegem

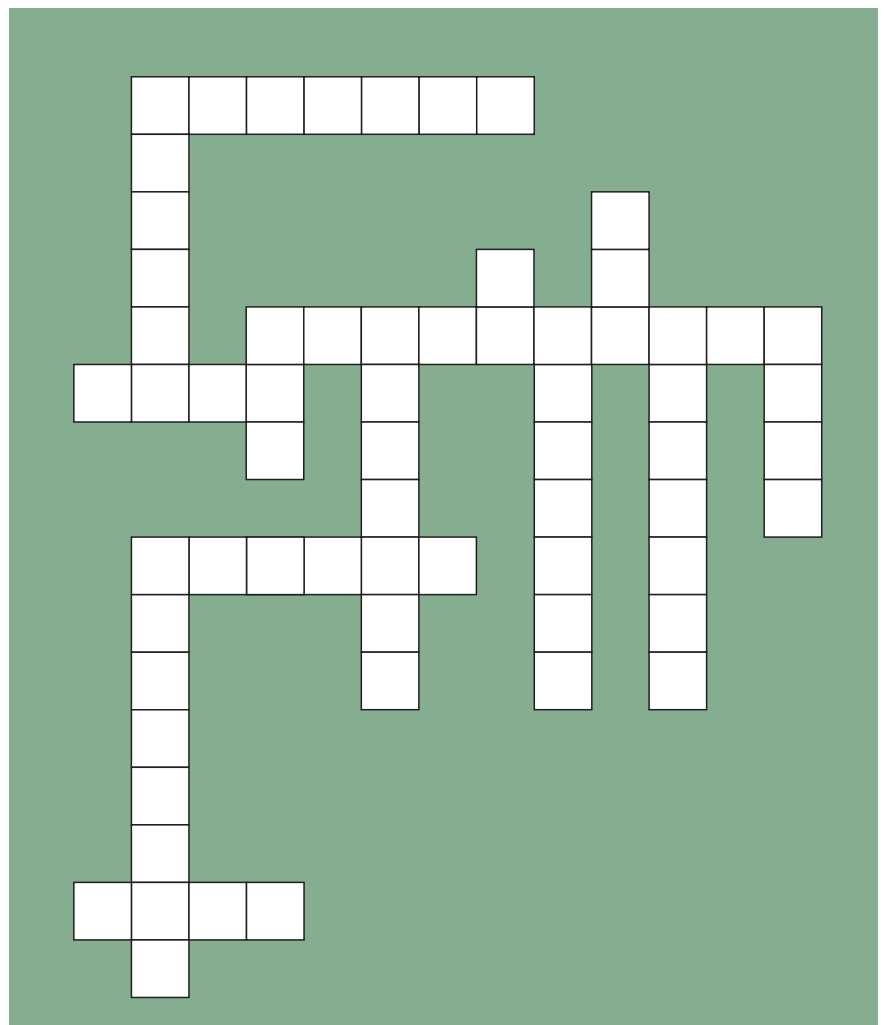
„Toate zilele celui nenorocit sunt rele, dar cel cu inima mulțumită are un ospăț necurmat.”

(Proverbe 15:15)

• Discută cu colegul tău/coleaga ta, de bancă versetul de mai sus, formulând două învățături pe baza lui.

Scrie în ce mod te ajută studierea subiectului de astăzi?

<http://www.cateheza.ro/s-a-intors-sa-ii-multumeasca/>

Ne implicăm

Roagă-te și găsește un mod practic de a mulțumi părinților tăi pentru ceea ce fac pentru tine. Scrie pe caietul tău reacția lor după ce ai făcut acel lucru.

Lecturăm

Deși îmi acopăr urechile cu perna și mormăi furios când sună ceasul deșteptător... îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot auzi. Există mulți surzi pe lumea aceasta.

Deși sunt nevoit să închid ochii când mă trezesc și dimineața îmi intră soarele în cameră... îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot vedea. Există mulți orbi.

Deși îmi este greu să mă trezesc și să mă dau jos din pat... îi mulțumesc lui Dumnezeu că am forța să o fac. Există mulți neputincioși.

Deși mă enervez când nu-mi găsesc lucrurile la locul lor pentru că mama mi-a făcut ordine... îi mulțumesc lui Dumnezeu că am o familie. Sunt mulți oameni singuri.

Deși nu-mi place întotdeauna mâncarea din farfurie... îi mulțumesc lui Dumnezeu că am ce mânca. Multă lume suferă de foame.

Deși uneori școala e plictisitoare și trebuie să învăț mult... îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot merge la școală. Există mulți care sunt nevoiți să muncească de mici.

Deși nu-mi convine viața, mă lupt cu mine însumi și am multe motive să mă plâng... îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dat viață.

Ricardo Renán Raigoza

1. Identifică motivele de mulțumire așa cum se desprind ele din text.
2. Te lupți și tu cu nemulțumirea? Cum reușești să o învingi?

Concluzionăm

1. Mulțumirea din inimă nu vine de la sine, ci este o deprindere sau o disciplină.
2. Când aleg să fiu mulțumitor atunci împlinesc Cuvântul lui Dumnezeu și pot crește spiritual.
3. Mulțumirea îmi schimbă felul cum gândesc, acționez și mă raportez la cei din jurul meu.
4. Formulează încă o concluzie importantă.

Aplicăm

Caută să fii mulțumitor chiar și atunci când nu ai ceea ce îți dorești.

Inima mulțumitoare găsește noi binecuvântări în Dumnezeu.

Îndemn pentru viață

*Bucură-te de persoanele și de lucrurile cu care te-a binecuvântat Dumnezeu!
Mulțumește lui Dumnezeu în rugăciune pentru toată bunătatea Lui față de tine.*

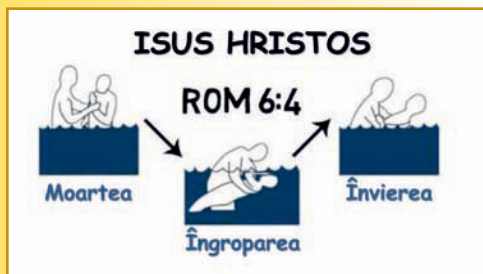
RECAPITULARE

CAPITOLUL IV – VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

Din lecțiile studiate am învățat următoarele:

Cina Domnului este o sărbătoare care ne aduce aminte de Domnului Isus.

Botezul este un simbol al îngropării și al omului celui nou.

Domnul Isus a binecuvântat copiii peste ei. Omul nu se naște cu deprinderea de a mulțumi, ea este o

Alcătuiește o compunere de o pagină în care să descrii cea mai frumoasă zi pe care ai petrecut-o cu familia ta. În compunerea ta precizează și câteva aspecte importante care ar trebui să se regăsească în fiecare familie creștină.

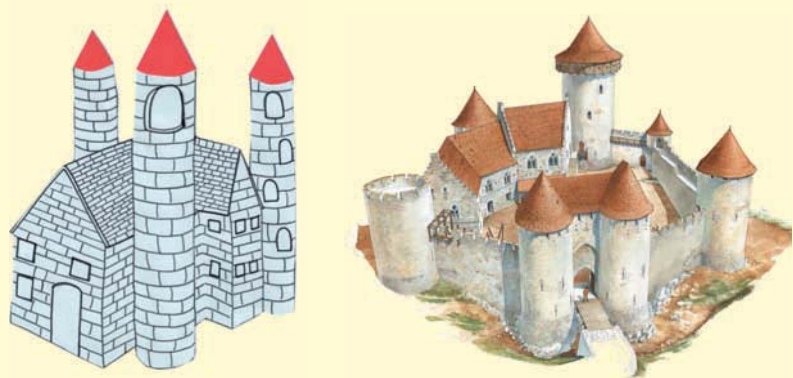
Comunitatea bisericii sărbătorește împreună următoarele evenimente din viața ei:

- Botezul nou-testamentar;
- Cina Domnului;
- Sărbătoarea mulțumirii;
- Binecuvântarea copiilor ;
- Cununia religioasă.

Aceste sărbători țin de viața bisericii, de creșterea spirituală a ei și de înaintarea Evangheliei printre oameni. Biserica lui Hristos comemorează anual și marile sărbători ale creștinătății: Nașterea Domnului Isus, Învierea Lui, Cincizecimea. Scopul lor rămâne de a întări comunitatea de credincioși și a o transforma într-un organism viu și folositor în mâna lui Dumnezeu.

Joc de recapitulare – Drumul dintre castele

Împărțiți clasa în maximum trei grupe. Desenați pe tablă două castele și un drum între ele, conform imaginii de mai jos. Profesorul va pune întrebări fiecărei echipe pe rând din lecțiile capitolului studiat, iar cine răspunde corect la întrebare are dreptul să arunce zarul. Regulile zarului sunt: de la 1-3 se înaintează cu numerele scrise pe zar; numărul 4 înseamnă *stai pe loc*; numărul 5 înseamnă *mergi cu o căsuță din drum înapoi*; iar numărul 6 înseamnă *mai răspunde la o întrebare pentru înainta o căsuță*. Echipa își poate ajuta un coechipier dacă acesta nu știe răspunsul la întrebare.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

EVALUARE

CAPITOLUL IV – VIAȚA COMUNITĂȚII ȘI SĂRBĂTORILE CREȘTINE

I. Răspundeți la următoarele întrebări:

- Care sărbătoare simbolizează îngroparea omului vechi și învierea la o viață nouă cu Hristos?
- În cadrul cărei sărbători evreiești a avut loc instituirea Cinei Domnului?
- Dacă ar fi să dai o definiție a mulțumirii care ar fi ea?

II. Identificați care dintre următoarele afirmații sunt adevărate și care sunt false.

Căsătoria este unirea liber-consimțită dintre un bărbat și o femeie. **A / F**

Binecuvântarea copiilor nou-născuți este un ritual religios. **A / F**

Prin participarea la Cina Domnului vestim învierea Domnului Isus. **A / F**

O inimă mulțumitoare ajută pe credincios să crească spiritual. **A / F**

Pentru a putea primi botezul trebuie să fii experimentat mai întâi mântuirea. **A / F**

III. Asociați corect coloanele A cu B:

Coloana A

Este mărturia unui cuget curat
Singurul care a venit să mulțumească
Cel ce oficiază cununia civilă
Simbolizează trupul Domnului Isus
A primit și a binecuvântat copiii

Coloana B

Ofițerul de stare civilă
Pâinea
Botezul
Domnul Isus
Un lepros samaritean
Vinul

IV. Scrieți un eseu cu titlul *Sărbătorile creștine – un timp de întărire spirituală*. În acest eseu veți preciza cum lucrează sărbătorile creștine, studiate în acest capitol, la întărirea Trupului lui Hristos, care este Biserica, la creșterea Lui spirituală și la înaintarea Evangheliei printre ceilalți.

Definiți următoarele noțiuni:

- pocăință
- legământ
- binecuvântare

Memorați:

2 Corinteni 9:15
Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

Coloseni 1:12
...mulțumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveți parte de moștenirea sfinților în lumină.

Care sunt motivele de mulțumire conform versetelor de mai sus?

RECAPITULARE FINALĂ

Biserica, sare și lumină
pentru comunitate

Identificați cel puțin
10 contribuții unice la binele
comunității căreia aparțineți,
pe care doar Biserica în
calitate de organism Divino-
uman, poate să le aducă.

Cum au fost orele de religie
din clasa a VII-a?

- Ce ți-a plăcut mai mult în aceste ore?
- Ce ai schimba pe viitor, în desfășurarea orelor, dacă ai fi profesor?
- Ce învățături, care-ți vor prinde bine toată viața, ai avut ocazia să auzi? (Scrie trei dintre aceste învățături.)
Ce notă ai da propriului interes pentru ora de religie și pentru religie, în general?

Formați echipe de câte 4 elevi. Formulați și notați fiecare 5 întrebări, după ce vă uitați încă o dată peste notițele din caiet și peste lecțiile din manual.

Apoi fiecare, pe rând, pune prima întrebare celorlalți 3 elevi din grup (apoi a doua întrebare, ș.a.m.d.) După fiecare întrebare pusă, ceilalți 3 elevi notează inițialele numelui elevului care a pus întrebarea și răspunsul la întrebare. Apoi se evaluează răspunsurile notate.

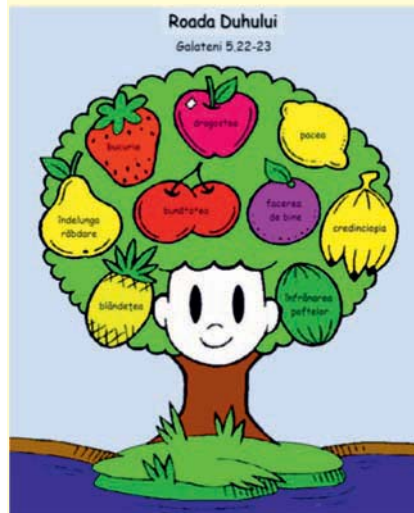
Se acordă un punct pentru fiecare răspuns corect și apoi se trece la altă serie de întrebări.

Câștigă elevul care acumulează mai multe puncte.

Valorificând conținutul Rozei Duhului, din Galateni 5:22-23, alcătuiți o compunere de 2-3 pagini A4 în care să aveți în vedere importanța caracterului:

- în relația personală cu Dumnezeu;
- ca model, în viața comunității;
- pentru binele veșnic al credinciosului.

Identifică 10 evenimente remarcabile, din istoria poporului lui Dumnezeu (5 din Vechiul Testament și 5 din Noul Testament), și apoi notează în dreptul fiecăruia o învățătură cu care te-a binecuvântat Dumnezeu, descoperind acel adevăr istoric.

1 Exemplu: Întemeierea Bisericii (*Dumnezeu se ține de Cuvânt, chiar dacă trece multă vreme până la împlinirea acestuia.*)

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

Programa școlară poate fi accesată la adresa: <http://programe.ise.ro>

ISBN 978-606-31-0997-3

9 786063 109973